

---

# Shri Ranganatha Paduka Sahasram

श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रम्

## Document Information

---

Text title : Ranganatha Padukasahasram

File name : pAdukAsahasram.itx

Category : raama, vedAnta-deshika

Location : doc\_raama

Author : vedAntadeshika

Proofread by : Pooja P

Latest update : February 2, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

---

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

**Please help to maintain respect for volunteer spirit.**

---

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

---

February 2, 2024

*sanskritdocuments.org*

---

---

# Shri Ranganatha Paduka Sahasram

---

## श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रम्

---



श्रीः ।

श्रीमत्प्राणतार्तिहरवरदपरब्रह्मणे नमः ।

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ।

### पादुकासहस्रस्य अनुक्रमशिका

पद्दति क्मांक सूची (श्लोकसङ्ख्या)

१. प्रस्तावपद्दतिः (२०)
२. समाख्यापद्दतिः (१०)
३. प्रभावपद्दतिः (७०)
४. समर्पणपद्दतिः (२०)
५. प्रतिप्रस्थानपद्दतिः (२०)
६. अधिकारपरिग्रहपद्दतिः (४०)
७. अभिषेकपद्दतिः (३०)
८. निर्यातनापद्दतिः (३०)
९. वन्दिवैतालिकपद्दतिः (१०)
१०. शृङ्गारपद्दतिः (१०)
११. सञ्चारपद्दतिः (६०)
१२. पुष्पपद्दतिः (३०)
१३. परागपद्दतिः (३०)
१४. नादपद्दतिः (१००)
१५. रत्नसामान्यपद्दतिः (५०)
१६. अङ्कुरत्नपद्दतिः (५०)
१७. पद्मरागपद्दतिः (३०)
१८. मुक्तापद्दतिः (५०)
१९. मरतकपद्दतिः (२०)

२०. छन्दनीलपद्धतिः (३०)  
 २१. बिम्बाप्रतिबिम्बापद्धतिः (२०)  
 २२. काञ्चनपद्धतिः (२०)  
 २३. शेषपद्धतिः (१०)  
 २४. द्वन्द्वपद्धतिः (२०)  
 २५. सन्निवेशपद्धतिः (२०)  
 २६. यन्त्रिकापद्धतिः (१०)  
 २७. रेखापद्धतिः (१०)  
 २८. सुभाषितपद्धतिः (१०)  
 २९. प्रकीर्णकपद्धतिः (८०)  
 ३०. चित्रपद्धतिः (४०)  
 ३१. निर्वेदपद्धतिः (२०)  
 ३२. कुलपद्धतिः (३८)

श्रीरङ्गनाथ दिव्यमणिपाटुकाभ्यां नमः ।

श्रीमते रामानुजाय नमः ।

श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यः कविताकिङ्कसरी ।

वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

### १. प्रस्तावपद्धतिः (२०)

सन्तः श्रीरङ्गपृथ्वीशायरत्नाशेषभराः ।

जयन्ति भुवनत्राणपदपङ्कजरेणवः ॥ १.१ ॥ १ ॥

भरताय परं नमोऽस्तु तस्मै प्रथमोदाडरणाय भक्तिभाजम् ।

यदुपज्ञमशेषतः पृथिव्यां प्रथितो राघवपाटुकाप्रभावः ॥ १.२ ॥ २ ॥

वार्णस्तोमैर्वकुलसुमनोवासनामुद्गलन्ती-

माभ्यायानां प्रकृतिमपरां संछितां दृष्टवन्तम् ।

पादे नित्यप्रणिहितधियं पाटुके रङ्गभर्तु-

स्वन्नामानं मुनिमिड भजे त्वामलं स्तोतुकामः ॥ १.३ ॥ ३ ॥

दिव्यस्थानात् त्वमिव जगतीं पाटुके गाढमाना

पादन्यासं प्रथममनया भारती यत्र यके । var मनघा

योगक्षेमं सकलजगतां त्वय्यधीनं स जान-

न्वायं दिव्यां दिशतु वसुधाश्रोत्रजन्मा मुनिर्मे ॥ १.४ ॥ ४ ॥

नीयेऽपि ङन्त मम मूर्धनि निर्विशेषं

तुङ्गेऽपि यन्निवेशते निगमोत्तमाङ्गे ।

प्रायेतसप्रभृतिभिः प्रथमोपगीतं

स्तोष्यामि रङ्गपतिपादुकर्युगं तत् ॥ १.५ ॥ ५ ॥

धत्ते मुकुन्दमणिपादुकर्योर्निवेशा-

द्रव्मीकसम्भवगिरां समतां ममोक्तिः ।

गङ्गाप्रवाहपतितस्य कियानिव स्या-

द्रथ्योदकस्य यमुनासविलाद्विशेषः ॥ १.६ ॥ ६ ॥

विज्ञापयामि किमपि प्रतिपन्नभीतिः

प्रागेव रङ्गपतिविलम्बपादुके त्वाम् ।

वक्तुं क्षमाः सदसती विगताव्यसूयाः var व्यङ्क्तुं

सन्तः स्पृशन्तु सदयैर्दुर्दयैः स्तुतिं ते ॥ १.७ ॥ ७ ॥

अश्रद्धधानमपि नन्वधुना स्वकीये

स्तोत्रे नियोजयसि मां मणिपादुके त्वम् ।

देवः प्रमाणाभिः रङ्गपतिस्तथात्वे

तस्यैव देवि पदपङ्कजयोर्यथा त्वम् ॥ १.८ ॥ ८ ॥

यदाधारं विश्वं गतिरपि य यस्तस्य परमा

तमयेका धत्से दिशि वरगतिं तस्य रुचिराम् । var दिशसि य गतिं

कथं सा कंसारेर्दुर्द्विषाण्डरदुर्बोधमहिमा

कवीनां क्षुद्राणां त्वमसि मणिपादु स्तुतिपदम् ॥ १.९ ॥ ९ ॥

श्रुतप्रज्ञासम्पन्महितमहिमानः कतिकति

स्तुवन्ति त्वां सन्तः श्रुतिकुण्डरकण्डूडरगिरः ।

अहं त्वल्पस्तद्दृष्टिः अहं य जल्पामि तदपि var त्वल्पस्तद्दृष्टिः

त्वदायत्तं रङ्गक्षितिरमण्यपादावनि विदुः ॥ १.१० ॥ १० ॥

यदेष स्तौमि त्वां त्रियुगयरणत्रायिणि ततो var यदेषां

मडिभूः का ङानिस्तव मम तु सम्पन्निरवधिः ।

शुना लीढा कामं भवतु सुरसिन्धुर्भगवती

तदेषा किम्भूता स तु सपदि सन्तापरहितः ॥ १.११ ॥ ११ ॥

मितप्रेक्षावाभक्षारपरिणामत्यञ्चषपदा

मदुक्तिस्त्वय्येषा मखितकविसंरम्भविषये ।

न कस्येयं ङास्या ङरियरवाधानि क्षितितले

मुडुर्वात्याधूते मुभपवनविस्फूर्जितमिव ॥ १.१२ ॥ १२ ॥

निःसन्धेऽनिजापकर्षविषयोऽर्षोऽपि ङर्षोऽय-

प्रतूडकमभक्तिवैभवभवद्वैयात्यवायावितः । var प्रत्यूढ

रङ्गाधीशपदत्रवर्णनकृतारम्भैर्निगुम्भैर्गिरां

नर्मास्वादिषु वेङ्कुटेश्चरकविर्नासीरमासीदति ॥ १.१३ ॥ १३ ॥

रङ्गक्षमापतिरत्नपादु भवतीं तुष्टूषतो मे जवा-

जृम्भन्तां भवदीयशिञ्जितसुधासन्धोऽसन्धेऽदः ।

श्लाघाघूर्णितयन्द्रशेभरजटाजङ्घालगङ्गापय-

स्त्रासादेशविशङ्खलप्रसरणोत्सिकताः स्वयं सूक्तयः ॥ १.१४ ॥ १४ ॥

ङिमवत्रलसेतुमध्यभाजां भरताभ्यर्थितपादुकावतंसः । var ङिमवद्वयल

अतपोधनधर्मतः कवीनामभिलेष्वस्मि मनोरथेष्वभाङ्यः ॥ १.१५ ॥ १५ ॥

अनिदम्प्रथमस्य शब्दराशेरपदं रङ्गधुरीणपादुके त्वाम् ।

गतभीतिरभिष्टुवन् विमोहात्परिडासेन विनोदयामि नाथम् ॥ १.१६ ॥ १६ ॥

वृत्तिर्भिर्बुडुविधाभिराश्रिता वेङ्कुटेश्चरकवेः सरस्वती ।

अद्य रङ्गपतिरत्नपादुके नर्तकीव भवतीं निषेवताम् ॥ १.१७ ॥ १७ ॥

अपारकरुणाम्बुधेस्तव भलु प्रसादादङ्

विधातुमपि शङ्कुयां शतसुस्रिकां सङ्घिताम् ।

तथापि ङरिपादुके तव गुणौघवेशस्थिते-

रुदाङ्कतिरियं भवेदिति मिताऽपि युक्ता स्तुतिः ॥ १.१८ ॥ १८ ॥

अनुकृतनिजनादां सूक्तिमापादयन्ती

मनसि वयसि य त्वं सावधाना मम स्याः ।

निशमयति यथाऽसौ निद्रया दूरमुक्तः

परिषदि सुड लक्ष्म्या पादुके रङ्गनाथः ॥ १.१९ ॥ १९ ॥

त्वयि विङ्घिता स्तुतिरेषा पदरक्षिणि भवति रङ्गनाथपदे ।

तदुपरि कृता सपर्या नमतामिव नाकिनां शिरसि ॥ १.२० ॥ २० ॥

ऽति कविताङ्किकसिंङस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्कुटनाथस्य

श्रीमद्देहान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासडस्ये  
प्रस्तावपद्धतिः प्रथमा ॥

## २. समाख्यापद्धतिः (१०)

वन्दे विष्णुपदासक्तं तमृषिं तां य पादुकाम् । var पादुकाम् य ताम्  
यथार्था शठजित्संज्ञा मख्यित्तविजयाधयोः ॥ २.१ ॥ २१ ॥ var यथार्थशठजित्संज्ञा  
द्रविडोपनिषन्निवेशशून्यानपि लक्ष्मीरमणाय रोययिष्यन् । var द्रमिडो  
ध्रुवमाविशति स्म पादुकात्मा शठकोपः स्वयमेव माननीयः ॥ २.२ ॥ २२ ॥

नियतं मणिपादुके दधानः स मुनिस्ते शठकोप इत्यभिष्याम् ।  
त्वद्गुपाश्रितपादज्जातवंशप्रतिपत्यै परमातमानं इपम् ॥ २.३ ॥ २३ ॥

मुनिना मणिपादुके त्वया य प्रथिताभ्यां शठकोपसंज्ञयैव ।  
द्वितयं सकवोपज्जुव्यमासीत्प्रथमेन श्रुतिरन्यतस्तदर्थः ॥ २.४ ॥ २४ ॥

आकर्ष्य कर्णामृतमात्मवन्तो गाथासडसं शठकोपसूरेः ।  
मञ्जुप्राणादां मणिपादुके त्वां तदेकनामानमनुस्मरन्ति ॥ २.५ ॥ २५ ॥

यः सप्तपर्वव्यवधानतुङ्गां शेषत्वकाष्ठामभजन्मुरारेः । var स सप्त  
तस्यापि नामोद्ध्वनात् त्वयाऽसौ लघूकृतोऽभूच्छठकोपसूरिः ॥ २.६ ॥ २६ ॥

शय्यात्मना मधुरिपोरसि शेषभूता

पादाश्रयेण य पुनर्द्विगुणीकृतं तत् ।

भूयोऽपि भागवतशेषतया तदेव

व्यङ्क्तुं पदावनि शठारिपदं बिभर्षि ॥ २.७ ॥ २७ ॥

पद्येन देवि शठकोपमुनिस्तवासी-

तस्यापि नामवडनाम्मणिपादुके त्वम् ।

शेषीभूव युवयोरपि शेषशायी

शेषं त्वशेषमपि शेषपदे स्थितं वः ॥ २.८ ॥ २८ ॥

विन्ध्यस्तम्भादविडतगतेर्विष्वगायान्तसिन्धोः

कुम्भीसूनोरसुरकबलत्रासिनः स्वैरभाषा ।

नित्यं जाता शठरिपुतनोर्निष्पतन्ती मुष्मात् ते

प्रायीनानां श्रुतिपरिषदां पादुके पूर्वगाण्या ॥ २.९ ॥ २९ ॥

शठकोपं धितिं समाख्या तव रङ्गधुरीणापादुके युक्ता ।  
 सूते सुखस्रमेवं सूक्तीः स्वयमेव यन्मया भवती ॥ २.१० ॥ ३० ॥  
 धितिं कविताङ्किसिद्धस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्गुटनाथस्य  
 श्रीमद्भेङ्गान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासुखे  
 समाख्यापद्धतिर्द्वितीया ॥

### ३. प्रभावपद्धतिः (७०)

वन्दे तद्रङ्गनाथस्य मान्यं पादुकर्युगम् ।  
 उन्नतानामवनतिर्नतानां यत्र योन्नतिः ॥ ३.१ ॥ ३१ ॥  
 निश्शेषमम्बरतलं यद्वि पत्रिका स्या-  
 त्समार्णवी यद्वि समेत्य मषी भवित्री ।  
 वक्ता सुखस्रवदनः पुरुषः स्वयं ये-  
 त्विष्येत रङ्गपतिपादुकर्योः प्रभावः ॥ ३.२ ॥ ३२ ॥  
 वेदोपबृंहणकुतूहलिना निबद्धं  
 विश्वम्भराश्रुतिभवेन मङ्घ्रिणा यत् ।  
 व्यासेन यस्य मधुसूदनपादरक्षे  
 द्वे यक्षुषी त्वदनुभावमवेक्षितुं नः ॥ ३.३ ॥ ३३ ॥  
 प्रत्यक्षयन्ति परिशुद्धधियो यथाव-  
 द्गामायणो रघुपुरन्दरपादरक्षे ।  
 शश्वत्प्रपञ्चितमिदम्पर्यैव वृत्त्या  
 सङ्क्षेपविस्तरदशासु तवानुभावम् ॥ ३.४ ॥ ३४ ॥  
 अल्पश्रुतैरपि जनैरनुमीयसे त्वं  
 रङ्गेशपादु नित्यं निगमोपगीता ।  
 सारं तदर्थमुपबृंहयितुं प्रणीतं  
 रामायणं तव मङ्घ्रि यतः प्रमाणम् ॥ ३.५ ॥ ३५ ॥  
 तिष्ठन्तु श्रुतयस्ततोऽपि मङ्घ्रितं जागर्ति तत्पादुके  
 तत्तादृक्प्रथनाय तावदुगुणगामाय रामायणम् ।  
 यस्यासीदरविन्दसम्भववधूमञ्जरशिञ्जल-  
 स्पर्धादुर्धरपादभङ्गभङ्गतिर्वल्मीकजन्मा कविः ॥ ३.६ ॥ ३६ ॥ var इति

भक्तिप्रह्वपुरप्रभञ्जनजटावाटीसनीऽस्फुर-

थ्यूडारगवधवासानापदिमलस्त्याने स्तुमः पादुके ।

रङ्गक्षोणिभृद्द्विपद्मयुगलीपूर्वाप्रपत्तेः कृलं

निश्चिन्वन्ति विपश्चितः शमधना नित्यं यदुत्तंसनम् ॥ ३.७ ॥ ३७ ॥

मातर्माधवपादुके तव गुणान्धः स्तोतुमस्तोकधीः

कोटीरेषु यदर्पाणप्रणयिनां सेवाक्षणे स्वर्गिणाम् ।

अन्योन्यं क्षिपतामडम्प्रथमिकासम्मर्दकोलाडलं

विष्वक्सेनविडारवेत्रलतिकाकम्पश्चिरात्त्वुम्पति ॥ ३.८ ॥ ३८ ॥

योषिद्भूतदृषन्त्यपोढशकटस्थेमानी वैमानिक-

स्रोतस्विन्धुपलम्भनानि भसितोद्यत्यरीक्षिन्ति य ।

दूत्यादिष्वपि दुर्वयांसि पद्योः कृत्यानि मत्वेव य- var दुर्वयानि

द्धते तत्प्रणयं तदेव यररात्राणं वृषो रङ्गिणः ॥ ३.९ ॥ ३९ ॥ var तद्भक्तप्रणयं

वन्दे तन्मधुकैटभारिपद्योर्मित्रं पदत्रद्वयं

यत्तद्भक्तिभरानतेन शिरसा यत्र क्वचित् भिन्नति ।

द्वित्रिभ्रज्मविनाडिकावधिपद्यव्यत्यासशङ्काभर-

त्रासोत्कम्पदशाविसंस्थुलधृतिस्त्रैविष्टपानां गणः ॥ ३.१० ॥ ४० ॥

पद्माकान्तपदान्तरङ्गविभवोद्भ्रिक्तं पदत्रं भजे

यद्भक्त्या नमतां त्रिविष्टपसदां यूपापदेष्वर्पितम् । var य सतां

नित्यापीतनाभेन्दुदीधितिसुधासन्धोडमुख्यैर्वम-

त्यन्तर्नूनममान्तमन्तिकलगच्छेषापटच्छन्नान् ॥ ३.११ ॥ ४१ ॥ var कलस

तद्विष्टणोः परमं पदत्रयुगलं त्रय्यन्तपर्यन्तगं

चिन्तातीतविभूतिकं वितरतु श्रेयांसि भूयांसि नः ।

यद्विकान्तिदशासमुत्थितपदप्रस्यन्दिपाथस्विनी-

सभ्येनेव सदानतस्य तनुते मौलौ स्थितिं शूलिनः ॥ ३.१२ ॥ ४२ ॥

अम्भुन्यम्भुनिघेरनन्यगतिभिर्मानैः कियद् गम्यते

क्लेशेनापि कियद्व्यलङ्घि रभसोत्तुङ्गैः प्लवङ्गेश्वरैः ।

विज्ञाता कियती पुनः क्षितिभृता मन्थेन गम्भीरता

किं तैः केशवपादुकागुणमडाम्भोधेस्तटस्था वयम् ॥ ३.१३ ॥ ४३ ॥

पदकमलरजोभिर्वासिते रङ्गभर्तुः

परिचितनिगमान्ते पादुके धारयन्तः ।



अविदितपरिपाकं यन्द्रमुत्तंसयन्ते

परिणतभुवनं तत्पद्ममध्यासते वा ॥ ३.१४ ॥ ४४ ॥

सकृदपि भुवनेऽस्मिञ्शाङ्गिणः पादुके त्वां var किल भूर्धा शाङ्गिणः

मनुजमनुवडन्तं देडभन्धव्यपाये ।

उपयरति यथार्द्धं देववर्गस्त्वदीयः

स तु नियमितभृत्यो ज्योषमास्ते कृतान्तः ॥ ३.१५ ॥ ४५ ॥

पदसरसिजमेतत्पादुके रङ्गभर्तुः

प्रतिनिधिपदवीं ते गाढते स्वेन भूम्ना ।

तद्विदमपरथा येत् तिष्ठतस्तस्य नित्यं

कथमिव विदितार्थास्त्वां भजन्ते मडान्तः ॥ ३.१६ ॥ ४६ ॥

श्रुतिशिरसि निगूढं कर्मणां योदितानां

त्वदवधि विनिवेशं नाधिगन्तुं क्षमाणाम् ।

परिडसति मुरारेः पादुके बालिशानां

पशुवधपरिशेषान्पण्डितो नामयज्ञान् ॥ ३.१७ ॥ ४७ ॥

जनयितुमलमर्धं दैत्यजित्पादरक्षे

नमति मडति देवे नाकसिन्धोर्विशीर्षाः ।

मुडुरडिपतियूडामौलिरत्नाभिघाता-

त्परिणतलघिमानः पाथसामूर्मयस्ते ॥ ३.१८ ॥ ४८ ॥

पदसरसिजयोस्त्वं पादुके रङ्गभर्तु-

र्मनसि मुनिजनानां मौलिभागे श्रुतीनाम् । var मौलित्देशे

वयसि य सुकवीनां वर्तसे नित्यमेका

तद्विदमवगतं ते शाश्वतं वैश्वरूप्यम् ॥ ३.१९ ॥ ४९ ॥

परिसरविनतानां भूर्धि दुर्वर्णपङ्क्तिं

परिणमयसि शौरैः पादुके त्वं सुवर्णम् ।

कुडकजनविदूरे सत्पथे लब्धवृत्तेः

ऋ नु भलु विदितस्ते कोऽप्यसौ धातुवादः ॥ ३.२० ॥ ५० ॥

बलिमथनविडाराद्धर्ममानस्य विषण्णो-

रणिलमतिपतद्भिर्विक्रमैरप्रमेयः ।

अवधिमनधिगच्छन्पाराशिर्मदीयः

समजनि पदरक्षे सावधिस्त्वन्मडिम्ना ॥ ३.२१ ॥ ५१ ॥

तटभुवि यमुनायास्तस्थुषी यन्निवेशा-

दृभजति निगमशाभावाैभवं नीपशाभा ।

पदकमलद्युगं तत्पादुके रङ्गभर्तु-

स्त्वयि भजति विभूतिं पश्य शाभानुशाभाम् ॥ ३.२२ ॥ ५२ ॥

शिरसि विनिछितायां भक्तिनम्रैर्भवत्यां var भक्तिनम्रे भवत्यां

सपदि तनुभृतस्तामुन्नतिं प्राप्नुवन्ति ।

मधुरिपुपदरक्षे यद्भ्रशेनैव तेषा-

मनितरसुलभं तद्धाम उस्तापयेयम् ॥ ३.२३ ॥ ५३ ॥

सकृदपि भुवनेऽस्मिन् शार्ङ्गिणः पादुके त्वा-

मुपनिषदनुकल्पैरुत्तमाङ्गैर्दधानाः ।

नरकमिव मडान्तो नाकमुल्लङ्घयन्तः

परिषदि निविशन्ते प्राक्तनानां गुण्णाम् ॥ ३.२४ ॥ ५४ ॥

शमदमगुण्णान्तोदन्तवैदेशिकानां

शरणमशरणानां मादृशां माधवस्य ।

पदकमलमिदं ते पादुके रक्ष्यमासी-

दनुद्यनिधानानामागमानां निधानम् ॥ ३.२५ ॥ ५५ ॥

परिचितपदपद्मां पादुके रङ्गिणस्त्वां

त्रिभुवनमडनीयां सादरं धारयन्तः ।

निजशिरसि निवीनं देवि मन्दारमाल्यं

निगमपरिमलैस्ते वासयन्तीव देवाः ॥ ३.२६ ॥ ५६ ॥

कनकसरिदनूपे कल्पवृक्षस्य भूषणोः

पदकिसलयलज्जा पादुके मञ्जरी त्वम् ।

परिणतिमधुराणां या इलानां सवित्री

वडसि निगमवृन्दैः सम्पदं षट्पदानाम् ॥ ३.२७ ॥ ५७ ॥

परिकलयसि येन्मां पद्मवासानिषेव्ये

पदकमलयुगे त्वं पादुके रङ्गभर्तुः ।

अविदितनिगमानां नूनमस्मादृशाना-

मघटितघटनी ते शक्तिराविष्कृता स्यात् ॥ ३.२८ ॥ ५८ ॥

श्रुतिशतशिरश्चूडापीडे निपीडयितुं क्षमे

दुरितसरितामोधानेतानमोघविसर्पिणः ।  
 कृमपरिणामद्वेषःश्रेणीशिखामलिघट्टना-  
 न्मसृष्टिततले रङ्गक्षोणीभूतो मणिपादुके ॥ ३.२९ ॥ ५९ ॥  
 जगज्जननरक्षणपणसङ्गिनो रङ्गिणः  
 पवित्रतममाद्विधे भगवतः पदत्रयम् ।  
 शिवत्वकरणक्षमत्रिदिवसिन्धुसम्बन्धि-  
 नं प्रधाव्य चरणं निजं प्रणिदधाति यत्र प्रभुः ॥ ३.३० ॥ ६० ॥  
 यदध्वरभुञ्जो शिरः पदयुगं च रङ्गेशितु-  
 र्दृढं घटयितुं क्षमं भवति शेषशेषित्वतः ।  
 शिरस्त्रमिदमस्तु मे दुरितसिन्धुमुष्टिन्धु-  
 कदध्वविडतिक्षमं किमपि तत्पदत्रयम् ॥ ३.३१ ॥ ६१ ॥  
 समुत्क्षिपति येतसि स्थिरनिवेशिता तावकी  
 मुकुन्दमणिपादुके मुडुरुपासनावासना ।  
 उदकपरिकर्कशानुपरिपर्वणाम्पविता-  
 ननर्थशतगर्भितानमरशम्भलीविभ्रमान् ॥ ३.३२ ॥ ६२ ॥  
 विगाढन्ते रङ्गक्षितिपतिपदत्रायिणि सङ्-  
 द्धन्तस्त्वामन्तर्विनिष्ठितकुशेलेव्यतिकराः ।  
 मद्योद्दामस्तम्भेरमकरटनिर्यन्मधुञ्जरी-  
 परीवाङ्म्रेङ्गभङ्गमरभुञ्जराङ्गणाम्बुवम् ॥ ३.३३ ॥ ६३ ॥  
 अधिदैवतमापतत्सु कल्पेष्वधिकारं भजतां पितामहानाम् ।  
 अभिरक्षतु रङ्गभर्तुरेषा करुणा कायन पादुकामयी नः ॥ ३.३४ ॥ ६४ ॥  
 ध्रुवमिन्द्रियनागशङ्खला वा निरयद्धारनिवारणार्गला वा ।  
 अनयापपदाधिरोहणी वा मम रङ्गेशविहारपादुके त्वम् ॥ ३.३५ ॥ ६५ ॥  
 शरणागतसार्थवाडशीलां श्रुतिसीमन्तपदप्रसादनाडाम् ।  
 अधिरङ्गमुपास्महे मुरारेर्भङ्गनीयां तपनीयपादुके त्वाम् ॥ ३.३६ ॥ ६६ ॥  
 छल ये भवतीं भजन्ति भङ्ग्या  
 कृतिनः केशवपादुके नियुक्ताः ।  
 कथयाम्भ तिरोहितं तृतीयं नयनं  
 त्रीणि भुञ्जानि वा किमेषाम् ॥ ३.३७ ॥ ६७ ॥

मधुवैशिपरिग्रहेषु नित्यं क्षमया त्वं मणिपादुके समेता ।  
 तदपि क्षमसे न किं परेषां त्रिदशाधीश्वरशेभरे निवेशम् ॥ ३.३८ ॥ ६८ ॥  
 द्वितयं प्रतियन्ति रङ्गभर्तुः कतिचित् काञ्चनपादुके शरण्यम् ।  
 अमथान्वितमग्रिमं करं वा भवतीशेभरितं पदाम्बुजं वा ॥ ३.३९ ॥ ६९ ॥  
 भरताश्वसनेषु पादशब्दं वसुधाश्रोत्रसमुद्भवो मुनीन्द्रः ।  
 पठति त्वयि पादुके ततस्त्वं नियतं रामपदादभिन्नभूमा ॥ ३.४० ॥ ७० ॥  
 मकुटेषु निविश्य दिक्पतीनां पदमेव प्रतिपद्य रङ्गभर्तुः ।  
 परिरक्षसि पादुके पदं त्वं क्व नु भिद्येत गरीयसां प्रभावः ॥ ३.४१ ॥ ७१ ॥  
 जगतामभिरक्षणे त्रयाणामधिकारं मणिपादुके वदन्त्योः ।  
 युवयोः परिकर्मकोटिलग्नं यरण्द्रन्द्रमवैमि रङ्गभर्तुः ॥ ३.४२ ॥ ७२ ॥  
 पदरक्षिणि वत्सला निकामं रघुवीरस्य पदाम्बुजादपि त्वम् ।  
 यदसौ भरतस्त्वयांशवत्त्वान्न पुनस्तादृशमन्वभूद्वियोगम् ॥ ३.४३ ॥ ७३ ॥  
 अभिगम्य मुकुन्दपादुके त्वामपनीतातपवारणैः शिशोभिः ।  
 उरितां पतयो दुरापमन्चैरनघञ्छायमवान्पुवन्ति भोगम् ॥ ३.४४ ॥ ७४ ॥  
 अपढाय सितासितानुपायानरविन्देक्षणापादुके मडान्तः ।  
 त्वदनन्तया भजन्ति वृत्तिं त्वदसाधारणभोगसाभिलाषाः ॥ ३.४५ ॥ ७५ ॥  
 प्रणमन्ति न वा विधेर्विपाकाद्ये षमे रङ्गनरेन्द्रपादुके त्वाम् ।  
 उपजातमनुत्तमाङ्गमेषामुभयेषामपि चित्रमुत्तमाङ्गम् ॥ ३.४६ ॥ ७६ ॥  
 तव केशवपादुके प्रभावो मम दुष्कर्म य नन्वनन्तसारे ।  
 नियमेन तथाऽपि पश्चिमस्य प्रथमेनैव पराभवं प्रतीमः ॥ ३.४७ ॥ ७७ ॥  
 अस्त्रभूषणतथैव डेवलं विश्वमेतदभिलं भिभर्ति यः ।  
 अकलमेन मणिपादुके त्वया सोऽपि शेभरतथैव धार्यते ॥ ३.४८ ॥ ७८ ॥  
 रामपादसडधर्मयारिणीं पादुके निभिलपातकश्छिद्यम् ।  
 त्वामशेषजगतामधीश्वरी भावयामि भरताधिदेवताम् ॥ ३.४९ ॥ ७९ ॥  
 यूडाकपालव्यतिषङ्गदोषं विभोययिष्यन्निव विषणुपद्याः ।  
 कृतादरः केशवपादरक्षे भिभर्ति बावेन्दुविभवणस्त्वाम् ॥ ३.५० ॥ ८० ॥  
 त्वयैव नित्यं मणिपादरक्षे राजन्वती सृष्टिरियं प्रजानाम् ।  
 स्त्रीराज्यदोषप्रशमाय नूनं निर्दिश्यसे नाथविशेषणेन ॥ ३.५१ ॥ ८१ ॥

बिभर्षि नित्यं मणिपादुके त्वं विश्वम्भरं धाम निजेन भूम्ना ।  
 तवानुभावशुलकीकृतोऽयं भक्तैरजस्रं भवतीं धधानैः ॥ ३.५२ ॥ ८२ ॥  
 परस्य पुंसः पदसन्निर्घर्षे तुल्याधिकारां मणिपादुके त्वाम् ।  
 उत्तंसयन्ति स्वयमुत्तमाङ्गैः शेषासमं शेषगरुत्भदाद्याः ॥ ३.५३ ॥ ८३ ॥  
 मुकुन्द पादाम्बुजधारिणि त्वां मोडादनुत्तंसयतां जनानाम् ।  
 भूर्ध्नि स्थिता दूर्विपयो भवन्ति प्रशस्तवर्णावलयस्तदीयाः ॥ ३.५४ ॥ ८४ ॥  
 भूमिः श्रुतीनां भुवनस्य धात्री गुणैरनन्ता विपुला विभूत्या ।  
 स्थिरा स्वयं पालयितुं क्षमा नः सर्वसदा शौरिपदावनि त्वम् ॥ ३.५५ ॥ ८५ ॥  
 स्थैर्यं कुलक्षोणिभूतां विधत्से  
 शेषाद्यस्त्वां शिरसा वडन्ति ।  
 पदप्रसूता परमस्य पुंसः  
 पृथ्वीमडिम्ना मणिपादुके त्वम् ॥ ३.५६ ॥ ८६ ॥  
 दैत्याधिपानां भविनां डिरीटा  
 निक्षेपाणं ते यदि नाभ्यनन्दन् ।  
 रङ्गेशपादावनि रङ्गधाम्नः  
 सोपानतां प्राप्य वडन्त्यमी त्वाम् ॥ ३.५७ ॥ ८७ ॥  
 शेषो गरुत्मान् मणिपादपीठी  
 त्वं येति पादावनि विश्वमान्याः ।  
 तुल्याधिकारा यदि किन्तु सन्त-  
 स्त्वामेव नित्यं शिरसा वडन्ति ॥ ३.५८ ॥ ८८ ॥  
 परस्य पुंसः परमं पदं त-  
 द्विभर्षि नित्यं मुणिपादुके त्वम् । var मनिपादरक्षे  
 अन्यादृशां व्योमसदां पदानि  
 त्वय्यायतन्ते यदिदं न चित्रम् ॥ ३.५९ ॥ ८९ ॥  
 पादौ मुरारेः शरणां प्रजानां तयोस्तदेवासि पादावनि त्वम् ।  
 शरण्यतायास्त्वमनन्यरक्षा सन्दृश्यसे विश्रमभूमिरेका ॥ ३.६० ॥ ९० ॥  
 अन्येषु पद्माकमलासनाद्यैरङ्गेषु रङ्गाधिपतेः श्रितेषु ।  
 पदावनि त्वामधिगम्य जातं पदं मुरारेरधिदैवतं नः ॥ ३.६१ ॥ ९१ ॥

क्षाणं सरोजेक्षाणपादुके यः कृतादरः किङ्कुरुते भवत्याः ।  
अकिञ्चिनस्थापि भवन्ति शीघ्रं भ्रूकिङ्कुरास्तस्य पुरन्दराधाः ॥ ३.६२ ॥ ६२ ॥

वडन्ति ये माधवपादुके त्वामुख्यन्त अयेते द्विवि निर्विधाताः ।  
उंसेन नित्यं शरदभ्रभासा डैलासगौरैण ककुभता वा ॥ ३.६३ ॥ ६३ ॥

रुद्रं श्रितो देवगाणः स रुद्रः

पद्मासनं सोऽपि य पद्मनाभम् ।

स त्वामनन्तो न पुनस्त्वमन्यं

क अेष पादावनि ते प्रभावः ॥ ३.६४ ॥ ६४ ॥

परस्य धाम्नः प्रतिपादनाडं वदन्ति विधां मणिपादुके त्वाम् ।  
यतस्तवैवाधिगमे प्रजानां दूरीभवत्युत्तरपूर्वमंडः ॥ ३.६५ ॥ ६५ ॥

धन्या मुकुन्दस्य पदानुषङ्गाद् धनीयता येन समर्थिता त्वम् ।  
वासस्तदीयो मणिपादरक्षे लक्ष्याऽलकामयधरीकरोति ॥ ३.६६ ॥ ६६ ॥

पदेन विषणोः किमुतेतरेषां

विसृज्य सङ्गं समुपासते त्वाम् । var य उपासते

करोषि तान्किं त्वमपेतकामान्

कालेन पादावनि सत्यकामान् ॥ ३.६७ ॥ ६७ ॥

अभ्यासयोगेन निगृह्यमाणैरन्तर्मुणैरात्मविदो मनोभिः ।  
मातस्त्वया गुप्तपदं प्रभावाद्-वेषयन्त्यागमिकं निधानम् ॥ ३.६८ ॥ ६८ ॥ var गुप्तपदप्रभावाद्

भूर्ध्रां दधानां मणिपादुके त्वामुत्तंसितं वा पुरुषं भवत्या ।

वदन्ति केचिद्भयमामनामस्त्वामेव साक्षादधिदैवतं नः ॥ ३.६९ ॥ ६९ ॥

भूर्ध्रां सतामधस्तादुपरिच्य विषणोः पदेन सङ्घटिताम् ।

अदवीयसीं विमुक्तेः पदवीभवयन्ति पादुके भवतीम् ॥ ३.७० ॥ १०० ॥

धृति कविताईकसिंढस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्कुटनाथस्य

श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासुखम्

प्रभावपद्धतिस्तृतीया ॥

## ४. समर्पणपद्धतिः (२०)

भजामः पादुके याभ्यां भरतस्याग्रजस्तदा ।

प्रायः प्रतिप्रयाणाय प्रास्थानिकमकल्पयत् ॥ ४.१ ॥ १०१ ॥

राज्यं विधाय रघुवंशमहीपतीनां

पौरांश्च पादरसिकान्पृथिवीं च रक्ताम् ।

त्वामेव हन्त यरणावनि संप्रयास्यन्

आलम्बत प्रथममुत्तरकोसलेन्द्रः ॥ ४.२ ॥ १०२ ॥

प्राप्ते प्रयाणसमये मणिपादरक्षे

पौरानवेक्ष्य भवती करुणप्रवापान् ।

मञ्जुप्राणादमुभरा विनिवर्तनार्थं

रामं पदग्रहणपूर्वमयायतेव ॥ ४.३ ॥ १०३ ॥

मत्वा तृणाय भरतो मणिपादरक्षे var तृणं स भरतो

रामेण तां विरडितां रघुराजधानीम् ।

त्वामेव सप्रणयमुज्जयिनीमवन्ती

मेने मडोदयमयीं मधुरामयोध्याम् ॥ ४.४ ॥ १०४ ॥

रामात्मनः प्रतिपदं मणिपादरक्षे

विश्वम्भरस्य वडनेन परीक्षितां त्वाम् ।

विश्वस्य देवि वडने विनिवेशयिष्यन्

विस्रब्ध एवं भरतो भवतीं यथाये ॥ ४.५ ॥ १०५ ॥

भक्त्या परं भवतु तद्भरतस्य साधो-

स्त्वत्प्रार्थनं रघुपतौ मणिपादरक्षे ।

केनाशयेन स मुनिः परमार्थदर्शी

भद्राय देवि जगतां भवतीमवादीत् ॥ ४.६ ॥ १०६ ॥

रामे वनं व्रजति पङ्क्तिरथे प्रसुप्ते

राज्यापवाद्यडिते भरते तदानीम् ।

आश्वासयेत् क ष्व कोसलवासिनस्तान्

सीतेव येत् त्वमपि साहसवृत्तिरासीः ॥ ४.७ ॥ १०७ ॥

पादावनि प्रभवतो जगतां त्रयाणां

रामादपि त्वमधिका नियतं प्रभावात् ।

नो येत् कथन्नु भरतस्य तमेव विप्रोः

प्रत्यायनं परिपणं भवती भवित्री ॥ ४.८ ॥ १०८ ॥

मन्ये नियुज्य भवतीं मणिपादरक्षे

पाष्णिर्ग्राहस्य भरतस्य निवर्तनार्थम् ।

रत्नाकरं सपदि गोष्पद्यन् विजिग्ये

रामः क्षणेन रञ्जनीचरराजधानीम् ॥ ४.८ ॥ १०८ ॥

पादावनि प्रभुतरानपराधवर्गान्

सोढुं क्षमा त्वमसि मूर्तिमती क्षमैव । var क्षमेव

यत् त्वां विहाय निहताः परिपन्थिनस्ते

देवेन दाशरथिना दशकण्ठमुभ्याः ॥ ४.१० ॥ ११० ॥

वाङ्मये गरीयसि पितुर्विहितेऽप्यतृभ्या

मातुर्मनोरथमशेषमवन्ध्यधिष्यन् ।

मन्ये तदा रघुपतिर्भरतस्य तेने

मातस्त्वयैव मणिमौलिनिवेशलक्ष्मीम् ॥ ४.११ ॥ १११ ॥

पादाभ्युजाद्विगलितां परमस्य पुंस-

स्त्वामादरेण विनिवेश्य जटाकलापे ।

अङ्गीयकार भरतो मणिपादरक्षे

गङ्गाधिरुढशिरसो गिरिशस्य कान्तिम् ॥ ४.१२ ॥ ११२ ॥

अविकलमधिकर्तुं रक्षणे सप्तलोक्या

रघुपतिचरणेन न्यस्तदिव्यानुभावाम् ।

अभजत भरतस्त्वामञ्जसा पादरक्षे

मणिमकुटनिवेशत्यागधन्येन मूर्ध्ना ॥ ४.१३ ॥ ११३ ॥

धर्मविकलयोगक्षेमसिद्ध्यै प्रजाना-

मलमिति भरतेन प्रार्थितामादरेण ।

रघुपतिरधिशोऽन्नस्यशिष्यत् स्वयं त्वां

चरणानभमणीनां चन्द्रिकानिर्जरेण ॥ ४.१४ ॥ ११४ ॥

प्रार्थयिनि पदपद्मे गाढमाश्लिष्यति त्वां

विधिसुतकथितं तद्वैभवं ते विदन्तः ।

अनुद्दिनमृषयस्त्वामर्थयन्त्यन्यगारे

रघुपतिपदरक्षे रामगिर्याश्रमस्थाः ॥ ४.१५ ॥ ११५ ॥

नियतमधिरुरोऽहं त्वामनाधेयशक्तिं

निजचरणसरोजे शक्तिमाधातुकामः ।



स कथमितरथा त्वां न्यस्य रामो विजड्रे

दृषदुपयितभूमौ दण्डकारण्यभागे ॥ ४.१६ ॥ ११६ ॥

रघुपतिपदपद्मन्तपीठे निवेष्टुं

भरतशिरसि लग्नां प्रेक्ष्य पादावनि त्वाम् ।

परिणतपुरुषार्थः पौरवर्गः स्वयं ते

विधिमभजत सर्वो वन्दिवैतालिकानाम् ॥ ४.१७ ॥ ११७ ॥

अनन्यराजन्यनिदेशनिष्ठां

यकार पृथ्वीं यतुरर्णवान्ताम् ।

भ्रातृर्धियासोर्भरतस्तदा त्वां

मूर्ध्ना वडन् मूर्तिमतीमिवाङ्गाम् ॥ ४.१८ ॥ ११८ ॥

यद्भ्रात्रे भरताय रङ्गपतिना रामत्वमातस्थुषा

नित्योपास्यनिजाङ्घ्रिनिष्ठयतया निश्चित्य विश्राणितम् ।

योगक्षेमवडं समस्तजगतां यद्गीयते योगिभिः

पादत्राणमिदं मितम्पयकथामह्नाय मे निह्रुताम् ॥ ४.१९ ॥ ११९ ॥

भरतस्येव ममापि प्रशमितविश्रापवाद्दुर्जता ।

शेषेव शिरसि नित्यं विडरतु रघुवीरपादुके भवती ॥ ४.२० ॥ १२० ॥

एति कवितात्किंकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्गुटनाथस्य

श्रीमद्भेङ्गान्तायार्थस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

समर्पणपद्धतिश्चतुर्थी ॥

## प. प्रतिप्रस्थानपद्धतिः (२०)

प्रशस्ते रामपादाभ्यां पादुके पर्युपास्महे ।

आनृशंस्यं यथोरासीदाश्रितेष्वनवग्रहम् ॥ प.१ ॥ १२१ ॥

भृशातुरसङ्घोदरप्रणयम्पण्डनस्वैरिणा

पटेन डिमनेन मे वनमिडावनाद्विच्छता ।

एतीव परिहाय तन्निरवपृते स्वयं यत्पुरा

पदत्रमिदमाद्रिये धृतजगत्रयं रङ्गिणः ॥ प.२ ॥ १२२ ॥

दशवदनविनाशं वाञ्छतो यस्य यडे

दशरथमनघोक्तिं दण्डकारण्ययात्रा ।

स य भरतविमर्दं सत्यसन्धस्त्वयाऽऽसी-

त्रधुपतिपदरक्षे राजधानीं प्रयान्त्या ॥ ५.३ ॥ १२३ ॥

अभ्युपेतविनिवृत्तिसाहसा देवि रङ्गपतिरत्नपादुके ।

अत्यशेत भवती मडीयसा पारतन्त्र्यविभवेन मैथिलीम् ॥ ५.४ ॥ १२४ ॥

अव्याहतां रघुपतेर्वहतः प्रतिज्ञा-

मंसाधिशोडशरसे विहते धरण्याः ।

प्रादान्निवृत्य भवती मणिपादरक्षे

स्पर्शं पदेन विगतव्यवधानभेदम् ॥ ५.५ ॥ १२५ ॥

मन्त्राभिषेकविरडाद्भ्रमजता विशुद्धिं

संस्कारवर्जनवशाद्भिसंस्कृतेन ।

मूर्ध्ना निनाय भरतो मणिपादुके त्वां

रामाज्ञया विनिहितामिव राज्यलक्ष्मीम् ॥ ५.६ ॥ १२६ ॥

रक्षार्थमस्य जगतो मणिपादरक्षे

रामस्य पादकमलं समये त्यजन्त्योः ।

किं दृष्ट्वरं तव विभूतिपरिग्रहो वा

किं वा विदेहदृष्टितुः कृपणा दशा सा ॥ ५.७ ॥ १२७ ॥

सीतासभस्य सहसा यरणारविन्दा-

त्मक्या नते कृतपदा भरतोत्तमाङ्गे ।

आरुढ्य नागमभितो भवती वितेने

मायूर्यामरभरं मणिरश्मिजालैः ॥ ५.८ ॥ १२८ ॥

मूर्ध्ना मुकुन्दपदरक्षिणि भिन्नतस्त्वा-

माविर्भदस्य रघुवीरमदावलस्य ।

आमोदितिः सपदि दानजलप्रवाहै-

र्लेभे चिराद्भ्रसुमती रुचिरं विलोपम् ॥ ५.९ ॥ १२९ ॥

आशाः प्रसाधयितुमम्भ तदा भवत्यां

दैवाहकाण्डशरदीव समुत्थितायाम् ।

स्तोकावशेषसलिलाः सहसा बभूवुः

साडेतयौवतविलोचनवारिवाहाः ॥ ५.१० ॥ १३० ॥

अन्तेवसन्नथरमस्य कवेः स योगी

वन्यान्प्रगृह्य विविधानुपदाविशेषान् ।  
 आतस्थुर्षी रघुकुलोचितमौपवाह्यं  
 प्रत्युज्जगाम भवतीं भरतोपनीताम् ॥ प.११ ॥ १३१ ॥  
 मातस्त्वदागमनमङ्गलदर्शिनीनां  
 साकेतपक्षमलदृशां यट्टलाक्षिभुङ्गैः ।  
 ज्ञातानि तत्र सलसा मणिपादरक्षे  
 वातायनानि वदनैः शतपत्रितानि ॥ प.१२ ॥ १३२ ॥  
 साकेतसीम्नि भवती मणिपादरक्षे  
 माङ्गल्यलाजनिर्करैरवकीर्यमाणा ।  
 कीर्तिस्वयंवरपतेर्भरतस्य काले var कीर्त्याः स्वयंवरपतेः  
 वैवाहिकी जननि वह्निशिभेव रेजे ॥ प.१३ ॥ १३३ ॥  
 छत्रेन्दुमण्डलवती मणिपादुके त्वं  
 व्याधूतयामरकलापशरप्रसूना ।  
 सद्यो बभूविथ समग्रविकासलेतुः  
 साकेतपौरवनितायनोत्पलानाम् ॥ प.१४ ॥ १३४ ॥  
 प्रैक्षन्त वङ्गैर्मणिपादरक्षे शत्रुञ्जयं शैवमिवाधिष्ठाम् ।  
 रामाभिधानप्रतिपन्नलषैरुत्तानितैरुत्तरकोसलास्त्वाम् ॥ प.१५ ॥ १३५ ॥  
 द्रष्टुं तदा राघवपादरक्षे सीतामिव त्वां विनिवर्तमानाम् ।  
 आसन्नयोर्ध्यापुरसुन्दरीणामौत्सुक्यलोलानि विलोचनानि ॥ प.१६ ॥ १३६ ॥  
 आस्थाय तत्र स्फुटभिन्दुनादं स्तम्भेरमं तादृशसन्निवेशम् ।  
 अदर्शयस्त्वं पुरमध्यभागे पादावनि त्वत्प्रणवाश्रयत्वम् ॥ प.१७ ॥ १३७ ॥  
 दशग्रीवस्तम्भेरमदलनदुर्दान्तलृष्टये  
 विहारास्वराखन्द्याद्विशति रघुसिंहे वनभुवम् ।  
 स्वावात्सल्यकोटीकृतभरतशाभैव भवती var भरतशावेव  
 निराभाधां पादावनि न विजडौ कोसलगुहाम् ॥ प.१८ ॥ १३८ ॥  
 डैकेयीवरदानदुर्दिननिरालोकस्य लोकस्य य-  
 त्प्राणार्थं भरतेन भव्यमनसा साकेतमानीयते ।  
 रामत्यागसडैरसख्यविरलं रङ्गक्षितीन्द्रस्य त-  
 त्यादत्राणमनन्यतन्त्रदृष्टितैरापीडमीडीमडि ॥ प.१९ ॥ १३९ ॥

समुपस्थिते प्रदोषे सुखसा विनिवृत्य चित्रकूटवनात् ।  
 अलजत्पुनर्जनपदं वत्सं धेनुशिव पाटुके भवती ॥ ५.२० ॥ १४० ॥  
 ष्टिते कविताङ्किसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य  
 श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपाटुकासुखे  
 प्रतिप्रस्थानपद्धतिः पञ्चमी ॥

### ६. अधिकारपरिग्रहपद्धतिः (४०)

अधीष्टे पाटुका सा मे यस्याः साकेतवासिभिः ।  
 अन्वयव्यतिरेकाभ्यामन्वमीयत वैभवम् ॥ ६.१ ॥ १४१ ॥  
 मोक्षितस्थिरयरानयत्नतः कोसलान् जनपदानुपासमहे ।  
 येषु कांश्चन भूव वत्सरान् दैवतं दनुजवैशिपाटुका ॥ ६.२ ॥ १४२ ॥  
 साम्राज्यसम्पदिव दासजनोचिता त्वं  
 रामेण सत्यवयसा भरताय दत्ता ।  
 स त्वां निवेश्य यरणावनि भद्रपीठे  
 पृथ्वीं बुभुज बुभुजे य शोविभूतिम् ॥ ६.३ ॥ १४३ ॥  
 भोगाननन्धमनसां मणिपाटुके त्वं  
 पुष्पासि उन्त भजनामनुषङ्गसिद्धान् ।  
 तेनैव नूनमभवद्भरतस्य साधो-  
 रप्रार्थितं तद्विह राजयमवर्जनीयम् ॥ ६.४ ॥ १४४ ॥  
 रामप्रयाणजनितं व्यपनीय शोकं  
 रत्नासने स्थितवती मणिपाटुके ।  
 पृथ्वीं निजेन यशसा विहितोत्तरीया-  
 मेकातपत्रतिलकां भवती वितेने ॥ ६.५ ॥ १४५ ॥  
 रामाज्ञया परवती परिगृह्य राज्यं  
 रत्नासनं रघुकुलोचितमाश्रयन्ती ।  
 शुद्धां पदावनि पुनर्भवती वितेने  
 स्वातन्त्र्यलेशकलुषां भरतस्य कीर्तिम् ॥ ६.६ ॥ १४६ ॥  
 पौलस्त्यवीरवदनस्तभकावसाना-  
 त्पुष्पाणि दण्डकवनेष्वपयेतुमिच्छोः ।

रक्षाधुरं धृतवती मणिपाटुके त्वं

रामस्य मैथिलसुतासङ्घिते प्रचारे ॥ ६.७ ॥ १४७ ॥

पादावनि प्रचलयामरवृन्दमध्ये

भद्रासनास्तरगता भवती विरेजे ।

आकीर्णादिव्यसलिले कटके सुमेरो-

रम्भोजिनीव कलङ्गायितलंसयूथा ॥ ६.८ ॥ १४८ ॥

मान्ये रघूद्भ्रष्टपदे मणिपाटुके त्वां

विन्यस्य विग्रहवतीमिव राज्यलक्ष्मीम् ।

आलोलमक्षवलथी भरतो जटावा-

नालम्ब्य यामरमनन्यमनाः सिषेवे ॥ ६.९ ॥ १४९ ॥

प्राप्ते द्विवं दशरथे भरते विलक्षे

पर्याकुलेषु परमुत्तरकोसलेषु ।

त्वं येदुपेक्षितवती क ष्वाभविष्य-

त्पोपायिता गुह्यसम्पत्स्य विभोः पदं तत् ॥ ६.१० ॥ १५० ॥ var गोपायितुं

भ्रातुर्यदम्भ विरडाद्भरते विषण्णे

दाक्षिण्यमाश्रितवती मणिपाटुके त्वम् ।

आसीदशेषजगतां श्रवणामृतं त-

द्रायालकाडलसङ्घं बिरुदं तदा ते ॥ ६.११ ॥ १५१ ॥

राज्यं तदा दशरथाधनु रामतः प्राङ्

बिभ्राणया यरणरक्षिणि वीतभेदम् ।

तुल्याधिकारभजनेन अबभूव धन्यो

वंशस्त्वयाडम्भ मनुवंशमडीपतीनाम् ॥ ६.१२ ॥ १५२ ॥

वर्षाणि तानि वृषलो न तपांसि तेपे

बालो न कश्चिदपि मृत्युवशं जगाम ।

राज्ये तवाम्भ रघुपुङ्गवपादरक्षे

नैवापरं प्रतिविधेयमभूत्प्रसक्तम् ॥ ६.१३ ॥ १५३ ॥

विश्वं त्वदाश्रितपदाम्बुजसम्भवायां

यस्यां प्रतिष्ठितमिदं मणिपादरक्षे ।

आसीदनन्यशरणा समये यथाव-

त्साऽपि त्वया वसुमती विद्धितप्रतिष्ठा ॥ ६.१४ ॥ १५४ ॥

प्रायेण रामविरडाव्यथिता तदानी-

मुत्सङ्गमाश्रितवती तव राजयलक्ष्मीः ।

तामेव देवि ननु श्रुवयितुं जलाद्रा-

मङ्गीयकार भवती भरतोपनीताम् ॥ ६.१५ ॥ १५५ ॥

वीरव्रतप्रणयिनि प्रथमे रघूणां

प्राप्ते यिराय भरते व्रतमासिधारम् ।

त्यक्त्वा पदावनि तदा विविधान् विडारा-

नेकासिकाव्रतमपूर्वभवर्तयस्त्वम् ॥ ६.१६ ॥ १५६ ॥

काकुत्स्थपादविरडप्रतिपन्नमौनां

निष्पन्दतामुपगतां मणिपादरक्षे ।

आश्वासयन्निव मुहुर्भरतस्तदानीं

शीतैरवीजयत यामरमारुतैस्त्वाम् ॥ ६.१७ ॥ १५७ ॥

यत्र क्वचिद्ध्रुडरतोऽपि पदारविन्दं

रक्ष्यं मया रघुपतेरिति भावयन्त्या ।

निश्शेषमेव सहसा मणिपादरक्षे

निष्कण्टकं जगद्विदं विदधे भवत्या ॥ ६.१८ ॥ १५८ ॥

रामं त्वया विरडितं भरतं य तेन

त्रातुं पदावनि तदा यदभूत्प्रतीतम् ।

रामानुजस्य तव याम्भ जगत्समस्तं var यानु

जागर्ति तेन भ्रुवु जागरणव्रतेन ॥ ६.१९ ॥ १५९ ॥

अन्तःपुरे परिजनैः समयोपयातै

रभ्यर्थिता भवसि या विनयोपपन्नैः ।

सा कोसलेश्वरपदावनि भूपतीनां

सङ्घट्टनं मकुटपङ्क्तिभिर-वभूस्त्वम् ॥ ६.२० ॥ १६० ॥

प्राप्याधिकारमुचितं भुवनस्य गुप्त्यै

भद्रासनं भरतवन्दितमाश्रयन्त्या ।

मध्येऽवतीर्णामिव माधवपादरक्षे

मातस्त्वयाऽपि मनुवंशमङ्गीपतीनाम् ॥ ६.२१ ॥ १६१ ॥

राजासने रघुकुलोद्भ्रुवपादरक्षे

नीराजनं समभवत् समयोचितं ते ।

श्लाघावशेन बहुशः परिधूर्णिताभिः

सामन्तमौलिमणिमङ्गलदीपिकाभिः ॥ ६.२२ ॥ १६२ ॥

पृथ्वीपतीनां युगपत् किरीटाः

प्रत्यर्थिनां प्राणितुमर्थिनां य ।

प्रापुस्तदा राघवपादरक्षे

त्वदीयमास्थानिकपादपीठम् ॥ ६.२३ ॥ १६३ ॥

प्रणम्य रङ्गेश्वरपादरक्षे

दूरोपनीतैरुपधाविशेषैः ।

सभाजयन्ति स्म तदा सभाया-

मुञ्च्यैस्तरामुत्तरकोसलास्त्वाम् ॥ ६.२४ ॥ १६४ ॥

अपावृतद्धारमयन्त्रिताश्रं

रङ्गेशपादावनि पूर्वमासीत् ।

त्वया यदृच्छासुभसुभमभयं

रामे वनस्थेऽपि पदं रघुणाम् ॥ ६.२५ ॥ १६५ ॥

अनन्यभक्तिर्मणिपादुके त्वामव्यर्थयन् दशरथिर्द्धितीयः ।

विकल्पमानःप्रथमेन कीर्त्या वन्द्यः स्वयं व्योमसदां भवूव ॥ ६.२६ ॥ १६६ ॥

अराण्ययोग्यं पदमस्पृशन्ती रामस्य राजार्डपदे निविष्टा ।

आस्थाननित्यासिकया निरास्थःस्वर्गोडसां स्वैरगतेर्विधातम् ॥ ६.२७ ॥ १६७ ॥

राजासने येद्भवती निषण्णा रङ्गेशपादावनि तत्र चित्रम् ।

यत्राधिरुढाः क्रमशः पुरा त्वामुत्तंसयन्ते रघुसार्वभौमाः ॥ ६.२८ ॥ १६८ ॥

भद्रासनं येत्परिवृत्तमासीत् देवि क्षणं दक्षिणतोमुभं ते ।

कथं भवेत् काञ्चनपादरक्षे रामस्य रक्षोभृगयाविदारः ॥ ६.२९ ॥ १६९ ॥

यावत्त्वया राघवपादरक्षे जिगीषिता राक्षसराजधानी ।

मातेव तावल्लुलिता मदान्धैरुधानशाभाभृगयूथपैस्ते ॥ ६.३० ॥ १७० ॥

मडीक्षितां राघवपादरक्षे भद्रासनस्थां भवतीं स्पृशन्तः ।

पूर्वं तथात्वे नियतेऽपि भूयः कल्याणतामानिशिरे किरीटाः ॥ ६.३१ ॥ १७१ ॥

अनिच्छतः पाण्डुरमातपत्रं पित्रा वितीर्णं मणिपादरक्षे ।

आसीत् त्वदर्थं विधृतेन तेन छाया समग्रा भरतस्य मौलौ ॥ ६.३२ ॥ १७२ ॥

पादुके रघुपतौ यदृच्छया प्रस्थिते वनविहारकौतुकात् ।  
 आधिराज्यमधिगम्यते युवामक्षतं वसुमतीमरक्षतम् ॥ ६.३३ ॥ १७३ ॥  
 रघुवीरपदानुषङ्गमात्रात्परिभर्त्सु निवेशिता यदिति त्वम् ।  
 अधिकारदिने कथं पुनस्ते परिवारास्तव पादुके भ्रूवुः ॥ ६.३४ ॥ १७४ ॥  
 पुरुषार्थयतुष्टयार्थिनीनां परिषत् ते मळिता वसिष्ठमुष्यैः ।  
 ङ्यविङ्गयपट्टां प्रजानामभवत् काञ्चनपादुके तदानीम् ॥ ६.३५ ॥ १७५ ॥  
 मनुजत्वतिरोहितेन शक्ये वपुषैकेन विरोधिनां निरासे ।  
 अमज्जद्वेषतादिभेदमीशः स्वयमाराधयितुं पदावनि त्वाम् ॥ ६.३६ ॥ १७६ ॥  
 मगधाङ्गकलिङ्गवङ्गामुष्यान्  
 विमतान् रन्ध्रगवेषिणः ससैन्यान् ।  
 रघुपुङ्गवपादुके विजिग्ये  
 भरतः शासनमुद्भूतं भवत्याः ॥ ६.३७ ॥ १७७ ॥  
 अनितरवडनीयं मन्त्रिमुष्यैर्यदा त-  
 त्वयि विनिहितमासीत् सूर्यवंशाधिराज्यम् ।  
 रघुपतिपदरक्षे रत्नपीठे तदानीं  
 श्रियमिव दृष्टुस्त्वां सादरं लोकापालाः ॥ ६.३८ ॥ १७८ ॥  
 परिहृतदण्डकाध्वगमनं पदरक्षिणि त-  
 त्वरिणतविश्रसाम्मुद्युतं युवयोर्द्वितयम् ।  
 रघुपतिरत्नपीठमधिरुष्य तदा विदधे  
 व्यपगतवैरिभूपनिलयं वसुधावलयम् ॥ ६.३९ ॥ १७९ ॥  
 प्राप्नोद्या तदानीं किमपि तमस्तन्निराकरोद्भवती ।  
 तनुशिव मनुकुलजनुषां प्रसवित्री रत्नपादुके सवितुः ॥ ६.४० ॥ १८० ॥  
 षति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्कुटनाथस्य  
 श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे  
 अधिकारपरिग्रहपद्धतिः षष्ठी ॥

## ७. अभिषेकपद्धतिः (३०)

पाठि नः पादुके यस्या विधास्यन्नभिषेचनम् ।



आभिषेयनिकं भाएडं यडे रामः प्रदक्षिणम् ॥ ७.१ ॥ १८१ ॥

राघवस्य यरणी पदावनि प्रेक्षितुं त्वदभिषेकमीषतुः ।

आभिषेयनिकभाएडसन्निधौ यत्प्रदक्षिणगतिः शनैर्यथौ ॥ ७.२ ॥ १८२ ॥

मूर्धाभिषिक्तैर्नियमेन वाड्यौ

विचिन्त्य नूनं रघुनाथपादौ ।

रत्नासनस्थां मणिपादुके त्वां

रामानुजन्मा भरतोऽभ्यषिञ्चत् ॥ ७.३ ॥ १८३ ॥

भ्रातुर्नियोगेऽप्यनिवर्तमानं राज्याभिषेकं य परित्यजन्तम् ।

रामानुजौ तौ ननु पारतन्त्र्याद्दुभावुभाभ्यां भवती जिगाय ॥ ७.४ ॥ १८४ ॥

निवेश्य रङ्गेश्वरपादरक्षे भद्रासने सादरमभ्यशिञ्चत् ।

वशी वसिष्ठो मनुवंशजानां मडीक्षितां वंशपुरोहितस्त्वाम् ॥ ७.५ ॥ १८५ ॥

कृताभिषेका भवती यथावत् रङ्गेशपादावनि रत्नपीठे ।

गङ्गानिपातस्नपितां सुमेशोरघित्यकाभूमिमधश्चकार ॥ ७.६ ॥ १८६ ॥

वसिष्ठमुष्यैर्विहितभिषेकां राज्यासने रामनिवेशयोग्ये ।

तुष्टाय रङ्गेश्वरपादरक्षे प्रायेतसस्त्वां प्रथमः कवीनाम् ॥ ७.७ ॥ १८७ ॥

रक्षोवधार्थं मणिपादरक्षे रामात्मनो रङ्गपतेः प्रवासे ।

रक्षोऽपकाराद्भवती वितेने राजन्वती कोसलराजधानीम् ॥ ७.८ ॥ १८८ ॥

प्राप्ताभिषेका मणिपादरक्षे प्रतापमुग्रं प्रतिपद्यमाना ।

शशास पृथ्वीं भवती यथावत्साडेतसिंहासनसार्वभौमी ॥ ७.९ ॥ १८९ ॥

दशाननादीन्मणिपादरक्षे जिगीषतो दाशरथेर्वियोगात् ।

जातोपतापा त्वयि संप्रयुक्तैस्तीर्थोदकैरुच्छ्वसिता धरित्री ॥ ७.१० ॥ १९० ॥

अध्यासितं मनुभुजैःकमशोनरेन्द्रे-

रारोप्य देवि भवतीं तपनीयपीठम् ।

राज्याभिषेकमनघं मणिपादरक्षे

रामोच्चितं तव वशं भरतो वितेने ॥ ७.११ ॥ १९१ ॥

स्नेडेन देवि भवतीं विषयेऽभिषिञ्चन्

द्विस्सप्तसङ्ख्यभुवनोदरदीपरेणाम् ।

जातं रघूद्भ्रुवद्विवाकरविप्रयोगा-

दन्धं तमिस्रमडरदृभरतः प्रजानाम् ॥ ७.१२ ॥ १८२ ॥

उस्तापयेथपुरुषार्थकृलप्रसूते

मूलं पदावनि मुकुन्दमडीरुडस्त्वम् ।

छायाविशेषमदृशद्यदसौ प्रजाना-

मावर्जितैस्त्वयि शुभैरभिषेकतोयैः ॥ ७.१३ ॥ १८३ ॥

अह्नाय रामविरडात्परिभिन्नवृत्ते-

राश्रासनाय भवती मणिपादरक्षे ।

तीर्थाभिषेकमपदृश्य वसुन्धराया-

श्रुके तदा समुचितं शिशिरोपचारम् ॥ ७.१४ ॥ १८४ ॥

मालिन्यमाश्रितवती मणिपादरक्षे

पङ्केन डेकयसुताकलडोत्थितेन ।

शुद्धिं परामभिजगाम वसुन्धरेयं

त्वत्तः क्षणान्निपतितैरभिषेकतोयैः ॥ ७.१५ ॥ १८५ ॥

आवर्जितं मुनिगणेन जगद्विभूत्यै

तोयं पदावनि तदा त्वयि मन्त्रपूतम् ।

मूलावसेकसालिलं निगमद्रुमाणां

शापोदकं च समभूत्क्षणादाचाराणाम् ॥ ७.१६ ॥ १८६ ॥

विप्रोषिते रघुपतौ भवती यथार्थं

मान्ये पदे स्थितिमती मनुवंशजानाम् ।

आत्मन्यथर्वनिपुणैः प्रहितैः प्रजाना-

मश्रूण्यपास्यदभिषेकजलप्रवाडैः ॥ ७.१७ ॥ १८७ ॥

प्रायो विशोषितरसा पतिविप्रयोगा-

त्यर्थाकुलीकृतसमुद्रपयोधरा गौः ।

अम्भ त्वद्विभमभिषेकजलं पिबन्ती

धेनुर्भूव जगतां धनधान्यदोग्री ॥ ७.१८ ॥ १८८ ॥

वृत्ते यथावदभिषेकविधौ बभासे

पश्चात्तवाम्भ भरतेन धृतः किरीटः ।

आकस्मिकस्वकुलविप्लवशान्तिदर्षा-

त्सामस्त्वयामिव पतिर्मणिपादुके त्वाम् ॥ ७.१९ ॥ १८९ ॥

मनुवंशपुरोहितेन मन्त्रै-

रभिमन्त्र्य त्वयि पादुके प्रयुक्तम् ।

अभिषेकजलं क्षणेन राज्ञां

शमयामास समुत्थितान्प्रतापान् ॥ ७.२० ॥ २०० ॥

पादपादुपलृता रघूद्रुहा-

दालवालमिव पीठमाश्रिता ।

अभ्यषेयि भवती तपोधनैः

पारिजातलतिकेव पादुके ॥ ७.२१ ॥ २०१ ॥

अलघुभिरभिषेकव्यापृतैरम्बुभिस्ते

दिनकरकुलदैत्र्यं पादुके क्षालयिष्यन् ।

स षलु कमलयोनेः सूनुराधत्त मन्त्रे-

श्वधिकनियमयोगां शक्तिमाथर्वणेषु ॥ ७.२२ ॥ २०२ ॥

दिनकरकुलजानां देवि पृथ्वीपतीनां

निरूपधिमधिकारं प्राप्नुवत्यां भवत्याम् ।

अजनिषत समस्ताः पादुके तावकीन-

स्नपनसलिलयोगान्निग्रास्तुङ्गाभद्राः ॥ ७.२३ ॥ २०३ ॥

तव विधिवद्गुपात्ते सार्वभौमाभिषेके

भरतसमथविद्भिः पादुके मन्त्रिमुष्यैः ।

त्वदवधि निजकर्मस्थायिनीनां प्रजानां

प्रथमयुगविशेषाः प्रादुरासन् विचित्राः ॥ ७.२४ ॥ २०४ ॥

अवसितरिपुशब्दा नन्वभूस्त्वं तदानीं

रघुपतिपदरक्षे लब्धराज्याभिषेका ।

यलितभुजलतानां यामरग्राहिणीनां

मण्डिवलयनिनादैर्मैदुरान् मन्त्रघोषान् ॥ ७.२५ ॥ २०५ ॥

समुत्थितमभिषेकं पादुके प्रप्नुवत्यां

त्वयि विनिपतितानां देवि तीर्थोदकानाम् ।

ध्वनिरनुगतमन्त्रः सीदतां कोसलानां

शमयितुमलमासीत् सङ्कुलानार्तनादान् ॥ ७.२६ ॥ २०६ ॥

द्विषदनुविधेयं देवि राज्याभिषेकं

भरत एव यद्वि त्वं पादुके नान्वमंस्थाः ।

कथमिव रघुवीरः कल्पयेदल्पयत्न-

स्त्रियतुरशरपातैस्तादृशं देवकार्यम् ॥ ७.२७ ॥ २०७ ॥

कतियन पदपद्मस्पर्शसौभ्यं त्यजन्ती

प्रतमतुलमधास्त्वं वत्सरान् सावधाना ।

रघुपतिपदरक्षे राक्षसैस्त्रासितानां

रएरएकविमुक्तं येन राजयं सुराणाम् ॥ ७.२८ ॥ २०८ ॥

अथर्वोपज्ञं ते विधिवदभिषेकं विदधतां

वसिष्ठादीनामभ्युपयितयमत्कारभरया ।

त्वदास्थान्या रङ्गक्षितिरमणपादावनि तदा

लघीयस्यो जाता रघुपरिषदाडोपुरुषिकाः ॥ ७.२९ ॥ २०९ ॥

अभिषेचयतु स रामः

पदेन वा स्पृशतु पादुके भवतीम् ।

अविशेषितमडिमा त्वं

क्व वा विशेषः क्षमासमेतानाम् ॥ ७.३० ॥ २१० ॥

एति कविताल्लिकसिडस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेडुटनाथस्य

श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कुतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासडसे

अभिषेकपद्धतिः सप्तमी ॥

## ८. निर्यातनापद्धतिः (३०)

अभिषेकोत्सवात् तस्माद्यस्या निर्यातनोत्सवः ।

अत्यश्च्यत तां वन्दे भव्यां भरतदेवताम् ॥ ८.१ ॥ २११ ॥

उपास्य वर्षाणि यतुर्दश त्वामुत्तारिकामुत्तरकोसलस्थाः ।

सनन्दनाद्यैरपि दूर्विगाढं सान्तानिकं लोकमवापुरग्रम् ॥ ८.२ ॥ २१२ ॥

पादावनि प्रत्ययितो ङनूमान् सीतामिव त्वां शिरविप्रयुक्ताम् ।

प्रणम्य पौलस्त्यरिपोरुदन्तं विज्ञापयामास विनीतवेषः ॥ ८.३ ॥ २१३ ॥

तवाभिषेकान्मणिपादरक्षे मूले निषेकादिव वृद्धियोग्यात् ।

जडुस्तदैव त्रिदशाङ्गनानां प्रभ्वानतां पत्रलताङ्गुराणि ॥ ८.४ ॥ २१४ ॥

सर्वतस्त्वदभिषेकवासरे सम्यग्बुद्धतसमस्तकण्टके ।

राघवस्य विधिनेषु पादुके यत्रकामगमता व्यवस्थिता ॥ ८.५ ॥ २१५ ॥

किं यत्तुर्दशभिरेव वत्सरैर्नित्यमेव मणिपादुके युवाम् ।

पादयोस्त्रिभुवानाधिराजयोर्द्यौराज्यमधिगच्छतं स्वयम् ॥ ८.६ ॥ २१६ ॥

रामस्य राक्षसवधत्वरितस्य काले

पादावनि प्रकटयन्निव पाष्णिगुप्तिम् ।

आयित्रकूटमधिगम्य शशंस वार्ता-

मव्याडतत्वदभिषेकमृदङ्गनादः ॥ ८.७ ॥ २१७ ॥

भद्राणि देवि जगतां प्रतिपादयिष्यन्

प्रागेव येन भवतीं भरतोऽव्यधिष्यत् ।

मन्ये कपीश्वरविभीषणयोर्यथावत्-

सन्तन्यते स्म तत एव डिवाभिषेकः ॥ ८.८ ॥ २१८ ॥

सम्भिद्यमानतमसासरथूपनीतैः

संवर्धितस्तव शुभैरभिषेकतोयैः ।

मन्ये बभूव जलधिर्मणिपादरक्षे

रामास्त्रपावकशिकाभिरशोषणीयः ॥ ८.९ ॥ २१९ ॥

पादावनि त्वदभिषेचनमङ्गलार्थं

भेरीशतं भृशमताऽप्यत यत्प्रतीतैः ।

आकर्ष्य तस्य सङ्गसा तुमुलं निनादं

लङ्काकपाटनयनानि निमीलितानि ॥ ८.१० ॥ २२० ॥

तापोद्गमस्त्वदभिषेकजलप्रवाडै-

रुत्साशितस्त्वरितमुत्तरकोसलेभ्यः ।

लेभे चिराय रघुपुङ्गवपादरक्षे

लङ्कावरोधसुदृशां दृष्टयेषु वासम् ॥ ८.११ ॥ २२१ ॥

आवर्जितं विधिविदा मणिपादरक्षे

पद्मासनप्रियसुतेन पुरोहितेन ।

आसीन्निदानमभिषेकजलं त्वदीयं

नक्तञ्चरप्रणयिनीनयनोदकानाम् ॥ ८.१२ ॥ २२२ ॥

देवि त्वया स्नपनसम्पदि संश्रितायां

दग्धे पुरे दशमुष्णस्य वलीभुजेन ।

आसीत् ततः प्रभृति विश्वजनप्रतीत-

मद्भ्योऽग्निरित्यवितथं वयनं मुनीनाम् ॥ ८.१३ ॥ २२३ ॥

आयोध्यैस्त्वदभिषेकसामिद्धुर्षे-

राध्मापिताः श्रुतिसुभं ननु ते तदानीम् ।

रामस्य राक्षसशिरोलवनेऽप्यशाभ्यन्

येषां ध्वनिर्विजयशङ्खरवो बभूव ॥ ८.१४ ॥ २२४ ॥

प्रथयितुमभिषेकं पादुके तावकीनं

दुरितशमनदक्षे दृन्दुभौ ताज्यमाने ।

सपदि परिगृहीतं साध्वसं देवि नूनं

दशवदनधूनां दक्षिणैर्नेत्रकोशैः ॥ ८.१५ ॥ २२५ ॥

रघुपतिपदरक्षे रत्नपीठे यदा त्वा-

मभिलभुवनमान्यामभ्यषिञ्च्यद्वसिष्ठः ।

दशमुभमडिषीभिर्देवि बाष्पायिताभिः

स्तनयुगमभिषेक्तुं तत्क्षणादन्वमंस्थाः ॥ ८.१६ ॥ २२६ ॥

रामास्त्राणि निमित्तमात्रमिदं ते लब्धाभिषेका स्वयम्

रक्षस्तत् क्षपयाञ्चकार भवती भद्रासनस्थायिनी ।

यद्दोषणामतिवेलदर्पदवथुञ्जवालोष्मलानां तदा

निष्पिष्टैः कलधौतशैलशिखरैः कर्पूरयूर्णायितम् ॥ ८.१७ ॥ २२७ ॥

श्रुत्वैवं लनुमन्मुभाद्रघुपतेः प्रत्यागतिं तत्क्षणा-

दासीदद्भरतानुवर्तनवशादाङ्गुळकुम्भस्थलाम् ।

कालोन्निद्रकटुषण्डानमदिरामाधद्विरेकध्वनि-

श्लाघायानुभिरस्तुतेव भवतीं शत्रुञ्जयः कुञ्जरः ॥ ८.१८ ॥ २२८ ॥

प्रत्यागतस्य भवतीभवलोक्य भर्तुः

पादारविन्दसविधे भरतोपनीताम् ।

पूर्वाभिषेकविभवाभ्युचितां सपर्यां

मध्ये सतामकृत मैथिलराजकन्या ॥ ८.१९ ॥ २२९ ॥

सम्प्रेक्ष्य मैथिलसुता मणिपादरक्षे

प्रत्युद्गतस्य भवतीं भरतस्य मौलौ ।

निर्दिश्य सा निभृतमञ्जलिना पुरस्तात्-

तारादिकाः प्रियसभीरशिषत् प्रणन्तुम् ॥ ८.२० ॥ २३० ॥

तुल्येऽपि देवि रघुवीरपदाश्रयत्वे

पूर्वाभिषेकमधिगम्य गरीयसी त्वम् ।

तेनैव भल्वभजतां मणिपादरक्षे

रक्षःप्लवङ्गमपती भवतीं स्वमूर्धा ॥ ८.२१ ॥ २३१ ॥

निर्वृत्तराक्षसयमूमृगयाविहारो

रङ्गेश्वरः स भलु राघववंशगोमा ।

वंशङ्कमाट्टुपनतं पदमाददानो

मान्यं पुनस्त्वयि पदं निदधे स्वकीयम् ॥ ८.२२ ॥ २३२ ॥

तत्तादृशोश्चरणयोः प्रणिपत्य भर्तुः

पौरास्त्वया विधृतयोः प्रतिपन्नसत्त्वाः ।

प्राप्ताभिषेकविभवामपि पादुके त्वा-

मानन्दभाष्यसलिलैः पुनरभ्यषिञ्चन् ॥ ८.२३ ॥ २३३ ॥

मातस्त्वयैव समये विषमेऽपि सम्यङ्

राजन्वतीं वसुमतीमवलोक्य रामः ।

सञ्जुवनाय भरतस्य समग्रभक्तेः

सत्यप्रतिश्रवतयैव यकार राजयम् ॥ ८.२४ ॥ २३४ ॥

पादावनि प्रतिगतस्य पुरीमयोर्ध्यां

पौलस्त्यलन्तुरभिषेकजलार्द्रमूर्तेः ।

अंसे यथार्द्रमधिवास्य निजैर्यशोभिः

कस्तूरिकेव निछिता वसुधा त्वयैव ॥ ८.२५ ॥ २३५ ॥

याऽसौ यतुर्दश समाः पतिविप्रयुक्ता

विश्वम्भरा भगवती विधृता भवत्या ।

विन्यस्य तां रघुपतेर्भुजशैलशृङ्गे

भूयोऽपि तेन सङ्घितां भवती बभार ॥ ८.२६ ॥ २३६ ॥

निस्तीर्णाद्भुजलघेरनघस्य देवि

त्वत्साम्प्रयुक्तरघुनाथपदान्वयेन ।

सधः सनन्दनमुपैरपि दुर्निरीक्षा

साम्राज्यसम्पदपरा भरतस्य जज्ञे ॥ ८.२७ ॥ २३७ ॥

निर्गत्य देवि भरताञ्जलिपद्ममध्याद्

भूयः समागतवती पुरुषोत्तमेन ।  
 पद्मेव भद्रमपिलं मणिपादरक्षे  
 प्रादुश्चकार भवती जगतां त्रयाणाम् ॥ ८.२८ ॥ २३८ ॥  
 रघुपतिमधिरोप्य स्वोचिते रत्नपीठे  
 प्रगुणमभजथास्त्वं पादुके पादपीठम् ।  
 तदपि बहुमतिस्ते तादृशी नित्यमासीत्  
 ऋ नु भवतु मडितानां कल्यते तारतम्यम् ॥ ८.२९ ॥ २३९ ॥  
 अनुवृत्तरामभावः शङ्के निर्विष्टयङ्कवर्तिपदाम् ।  
 अधुनाऽपि रङ्गनाथः सयमत्कारं पदेन भजति त्वाम् ॥ ८.३० ॥ २४० ॥  
 ष्टि कविताईकसिंढस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्कुटनाथस्य  
 श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासदस्रे  
 अष्टमी निर्यातनापद्धतिः ॥

### ९. वन्दिवैतालिकपद्धतिः (१०)

नमस्ते पादुके पुंसां संसारार्णवसेतवे ।  
 यदारोहस्य वेदान्ता वन्दिवैतालिकाः स्वयम् ॥ ९.१ ॥ २४१ ॥  
 उचितमुपयस्त्रिभुवन् रङ्गनाथ प्रभाते  
 विधिशिवसनकाद्यान् आड्यकक्ष्यानिरुद्धान् ।  
 यरणकमलसेवासौम्यसाम्राज्यभाषां  
 प्रथमविहितभागां पादुकामाद्रियेथाः ॥ ९.२ ॥ २४२ ॥  
 पद्माशुष्टे भजतु यरणां पादुका लब्धवारार  
 प्रत्यासन्नास्तव परिजनाः प्रातरास्थानयोग्याः ।  
 अर्धोन्मेषादधिकसुभगामर्धनिद्रानुषङ्गां  
 नाभीपद्मे तव नयनयोर्नाथ पश्यन्तु शोभाम् ॥ ९.३ ॥ २४३ ॥  
 उपनमति मुहुर्तं शेषसिद्धान्तसिद्धं  
 तद्विड यरणारक्षा रङ्गनाथ त्वयैषा ।  
 मृदुपदमधिरुढा मञ्जुभिः शिञ्जितैः स्वै-  
 रुपदृशतु जनानामुत्सवारम्भवार्ताम् ॥ ९.४ ॥ २४४ ॥  
 रङ्गाधीश मरुद्गणस्य मकुटादाभ्यायवृत्स्य वा



प्रत्यानीय समर्पिता विधिमुपैर्वारुहमादागतैः ।  
 वाडारोडणसम्भृतं श्रमभरं सम्यग्विनेतुं क्षमा  
 लीलासञ्चरणप्रिया स्पृशतु ते पादाम्बुजं पादुका ॥ ८.५ ॥ २४५ ॥  
 वृत्तं कमेण बडुधा नियुतं विधीना-  
 मर्थं द्वितीयमिदमङ्कुरितं तवाहः ।  
 नीलासभीभिरुपनीय निवेश्यमाना  
 मङ्कनुं प्रभो त्वरयते मणिपादुका त्वाम् ॥ ८.६ ॥ २४६ ॥  
 द्विव्याप्सरोभिरुपदर्शितदीपवर्गे  
 रङ्गाधिराज सुभगे रञ्जनीमुभेऽस्मिन् ।  
 संरक्षिणी चरणयोः सविलासवृत्ति-  
 नीराजनासनमसौ नयतु स्वयं त्वाम् ॥ ८.७ ॥ २४७ ॥  
 आसनाद्दुचितमासनान्तरं रङ्गनाथ यद्वि गन्तुमीडसे ।  
 सन्नतेन विधिना समर्पितां सप्रसादमधिरोड पादुकाम् ॥ ८.८ ॥ २४८ ॥  
 परिजनवनिताभिः प्रेषितः प्राञ्जलिस्त्वां  
 प्रणामति मदनोऽयं देव शुद्धान्तदासः ।  
 कृष्णिपतिशयनीयं प्रापयित्री सलीलं  
 पदकमलमियं ते पादुका पर्युपास्ताम् ॥ ८.९ ॥ २४९ ॥  
 एति निगमवन्दिवयसा समये समये गृहीतसङ्केतः ।  
 अभिसरति रङ्गनाथः प्रतिपदभोगाय पादुके भवतीम् ॥ ८.१० ॥ २५० ॥  
 एति कविताङ्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्कुटनाथस्य  
 श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे  
 वैतालिकपद्दतिर्नवमी ॥

### १०. शृङ्गारपद्दतिः (१०)

शौरैः शृङ्गारयेष्टानां प्रसूतिं पादुकां भजे ।  
 यामेषु भुङ्क्ते शुद्धान्तात्पूर्वं पश्चादपि प्रभुः ॥ १०.१ ॥ २५१ ॥  
 प्रणतत्रिदशेन्द्रमौलिमालामकरन्दार्द्रपरागपङ्क्तिवेन ।  
 अनुलिम्पति पादुके स्वयं त्वामनुपेण पदेन रङ्गनाथ ॥ १०.२ ॥ २५२ ॥

अवदातडिमांशुकानुषक्तं

पदरक्षे त्वयि रङ्गिणः कदाचित् ।

किमपि स्थितमद्वितीयमाल्यं

विरलावस्थितमौक्तिकं स्मरामि ॥ १०.३ ॥ २५३ ॥

असहायगृहीतरङ्गनाथामवरोधाङ्गणसीम्नि पादुके त्वाम् ।

सुदृशः स्वयमर्थयन्ति दूरादवतंसोत्पलवासितैरपाङ्गैः ॥ १०.४ ॥ २५४ ॥

निर्विशयमानमपि नूतनसन्निवेशं

कैवल्यकल्पितविभूशणकायकान्तिम् ।

कालेषु निर्विशसि रङ्गयुवानमेका

शृङ्गारनित्यरसिकं मणिपादरक्षे ॥ १०.५ ॥ २५५ ॥

निद्रायितस्य कमितुर्भण्डिपादुके त्वं

पर्यङ्किकापरिसरं प्रतिपद्यमाना ।

श्वासानिलप्रयलितेन भजस्यभीक्ष्णं

नाभीसरोज्जसा नवमङ्गरागम् ॥ १०.६ ॥ २५६ ॥

शयितवति रङ्गन्यां पादुके रङ्गबन्धौ

यरणकमलपार्श्वे सादरं वर्तसे त्वम् ।

कृण्वितिशयनीयादुत्थितस्य प्रभाते

प्रथमनयनपातं पावनं प्रामुकात्मा ॥ १०.७ ॥ २५७ ॥

यरणकमलसङ्गाद्गङ्गनाथस्य नित्यं

निगमपरिमलं त्वं पादुके निर्वमन्ती ।

नियतमतिशयाना वर्तसे सावरोधं

दृढयमधिवसन्तीं मालिकां वैजयन्तीम् ॥ १०.८ ॥ २५८ ॥

उपनिषद्वलाभिर्नित्यमुत्तंसनीयं

किमपि जलधिकन्यासस्तसंवाहनार्थम् ।

तव तु यरणरक्षे देवि लीलारविन्दं

यरणसरसिञ्जं तथ्यारु याणूरुन्तुः ॥ १०.९ ॥ २५९ ॥

अभिलान्तःपुरवारेष्वनेकवारं पदावनि स्वैरम् ।

अनुभवति रङ्गनाथो विहारविह्वान्तिसह्यरीं भवतीम् ॥ १०.१० ॥ २६० ॥

धृति कविताईकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्गुटनाथस्य

श्रीमद्देवान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासडस्रे  
शङ्कारपद्धतिर्दशमी ॥

११. सञ्चारपद्धतिः (६०)

“अग्रतस्ते गमिष्यामि मूर्धन्ती कुशकाण्डकान्” ।

एति सीताऽपि यद्भृत्तिभिषेधं प्राणामामि ताम् ॥ ११.१ ॥ २६१ ॥

शरदः शतमम्ब पादुके स्यां

समयालूतपितामडस्तुतानि ।

मणिमण्डपिकासु रङ्गभर्तु

स्त्वदधीनानि गतागतानि पश्यन् ॥ ११.२ ॥ २६२ ॥

त्वदधीनपरिक्रमो मुकुन्दस्तदधीनस्तव पादुके विहारः ।

एतरेतरपारतन्त्र्यमित्थं युवयोः सिद्धमनन्यतन्त्रभूभ्रोः ॥ ११.३ ॥ २६३ ॥

रजसा तमसा च दृष्टसत्वे

गडने येतसि मामडे मुकुन्दः ।

उचितं मृगयाविहारमिच्छन्

भवतीमादृत पादुके पदाभ्याम् ॥ ११.४ ॥ २६४ ॥

क्षमया जगतामपि त्रयाणां

भवने देवि पदावनि त्वयैव ।

अभिगम्यतमोऽपि संश्रिताना-

मभिगन्ता भवति स्वयं मुकुन्दः ॥ ११.५ ॥ २६५ ॥

शिरसा भवतीं दधाति कञ्चि-

द्धिधृतः कोऽपि पदस्मृशा भवत्या ।

उभयोर्मधुवैरिपादरक्षे त्वदधीनां

गतिमामनन्ति सन्तः ॥ ११.६ ॥ २६६ ॥

स्मृशतः शिरसा पदेन च त्वां

गतिमुद्दिश्य मुकुन्दपादुके द्वौ ।

अवरोडति पश्चिमः पदात् स्वा-

दधिशोडत्यनघस्तदेव पूर्वः ॥ ११.७ ॥ २६७ ॥

सामयेष्वपदिश्य जैत्रयात्रां विविधान्तःपुरवागुराप्यतीतः ।

नियतं मणिपाटुके भवत्या रमते वर्त्मनि रङ्गसार्वभौमः ॥ ११.८ ॥ २६८ ॥

निजसंलननप्रसक्तलास्यं यरति त्वामधिरुड्य रङ्गनाथः ।

पदरक्षिणि पावनत्वमास्तां रसिकास्वाद्यमतः परं न विद्मः ॥ ११.८ ॥ २६९ ॥

पद्योरनयोः परस्य पुंस-

स्तदनुग्राह्यविहारपद्मतेर्वा ।

शिरसो मणिपाटुके श्रुतीनां

मनसो वा मम भूषणं त्वमेका ॥ ११.१० ॥ २७० ॥

कृपया मधुवैरिपादरक्षे

कठिने येतसि मामके विडर्तुम् ।

मकुटेषु द्विवौकसां विधत्ते

भवती रत्नविरसंस्थुलेषु योग्याम् ॥ ११.११ ॥ २७१ ॥

यरणद्रयमर्भकस्य शौरिः

शरदम्भोरुड्यातुरीधुरीणम् ।

शकटासुरताडनेऽपि गुमं

तव शक्त्या डिल पाटुके तदासीत् ॥ ११.१२ ॥ २७२ ॥

उत्तस्थुषो रङ्गशयस्य शेषादास्थानसिंहासनमारुरुक्षोः ।

मध्येनिशान्तं मणिपाटुके त्वां वीलापदन्याससर्भीं प्रपद्ये ॥ ११.१३ ॥ २७३ ॥

प्राप्ताधिकाराः पतयः प्रजानामुत्सितामुत्तमपाटुके त्वाम् ।

रङ्गेशितुः स्वैरविहारकाले संयोजयन्त्यङ्घ्रिसरोजयुग्मे ॥ ११.१४ ॥ २७४ ॥

त्वयाऽनुभङ्गा मणिपादरक्षे वीलागतिं रङ्गशयस्य पुंसः ।

निशाभयन्तो न पुनर्भजन्ते संसारकान्तारगतागतानि ॥ ११.१५ ॥ २७५ ॥

व्यूढानुपूर्वीरुचिरान् विहारान्

पदकमेण प्रतिपद्यमाना ।

बिभर्षि नित्यं मणिपाटुके त्वं

मुरद्विषो मूर्तिरिव त्रिलोकीम् ॥ ११.१६ ॥ २७६ ॥

पदेषु मन्देषु मडत्स्वपि त्वं

नीरन्ध्रसंश्लेषवती मुरारेः ।

प्रत्यायनार्थं डिल पाटुके नः

स्वाभाविकं दर्शयसि प्रभावम् ॥ ११.१७ ॥ २७७ ॥

कृपाविशेषात् क्षमया समेतां

प्रवर्तमानां जगतो विभूतैः ।

अवैमि नित्यं मणिपादुके त्वा-

माकस्मिर्की रङ्गपतेः प्रसत्तिम् ॥ ११.१८ ॥ २७८ ॥

उपागतानामुपतापशान्त्यै

सुभावाग्राणां गतिमुद्भ्रन्तीम् ।

पश्यामि शौरैः पदवाङ्मनीं त्वां

निम्नेषु तुङ्गेषु य निर्विशेषाम् ॥ ११.१९ ॥ २७९ ॥

सह प्रयाता सततं प्रयाणे

प्राप्तासने संश्रितपादपीडा ।

अलङ्घनीया सहजेन भूम्ना

छायेव शौरैर्मणिपादुके त्वम् ॥ ११.२० ॥ २८० ॥

पदस्पृशा रङ्गापतिर्भवत्या विचक्रमे विश्वमिदं क्षणेन ।

तदस्य मन्थे मणिपादरक्षे त्वयैव विष्यातमुरुकमत्वम् ॥ ११.२१ ॥ २८१ ॥

सञ्चारयन्ती पदमन्वतिष्ठः सहायकृत्यं मणिपादरक्षे ।

मातस्त्वमेका मनुवंशगोमुर्गोपायतो गौतमधर्मादारान् ॥ ११.२२ ॥ २८२ ॥

त्वत्तस्त्रिविष्टपथरानसपत्नयिष्य-

त्रारुज्य तार्क्ष्यभवरुज्य य तत्क्षणेन ।

शुद्धान्तभूमिषु पुनर्मणिपादरक्षे

विश्राम्यति त्वयि विहारवशेन शौरिः ॥ ११.२३ ॥ २८३ ॥

विक्रम्य भूमिमणिलां बालिना प्रदिष्टां

देवे पदावनि द्विवं परिमातुङ्कामे ।

आसीदतो दिनकरस्य करोपतापा-

त्संरक्षितुं पदसरोजमुपर्यभूस्त्वम् ॥ ११.२४ ॥ २८४ ॥

त्वत्सङ्गमात्रनु सङ्क्रिधिसंप्रयुक्ता

शुद्धिं परामधिजगाम शिवत्वलेतुम् ।

रङ्गाधिराजपदरक्षिणि कीदृशी सा

गङ्गा बभूव भवदीयगतागतेन ॥ ११.२५ ॥ २८५ ॥

वृद्धिं गवां जनयितुं भजता विहारान्

कृष्णेन रङ्गरसिकेन कृताश्रयायाः ।  
 सञ्चारतस्तव तदा मणिपादरक्षे  
 वृन्दावनं सपदि नन्दनतुल्यमासीत् ॥ ११.२६ ॥ २८६ ॥  
 मातस्त्रयीमयतया यराणाम्प्रमाणे  
 द्वे विक्रमेषु विविधेषु सहायभूते ।  
 नाथस्य साधुपरिरक्षणकर्मणि त्वं  
 दुष्कृद्भिनाशनदशासु विडङ्गराजः ॥ ११.२७ ॥ २८७ ॥  
 पादावनि क्वयन विक्रमणो भुजानां  
 पञ्चायुधी कररुडैर्भजते विकल्पम् ।  
 नित्यं त्वमेव नियता पद्योर्मुदारे-  
 स्तेनासि नूनमविकल्पसमाधियोग्या ॥ ११.२८ ॥ २८८ ॥  
 अक्षेत्रविद्भिरधिगन्तुमशक्यवृत्ति-  
 र्मातस्तवया निरवधिर्निधिरप्रमेयः ।  
 रथान्तरेषु यराणावनि रङ्गसङ्गी  
 वात्सल्यनिर्घमनसा जनसात् कृतोऽसौ ॥ ११.२९ ॥ २८९ ॥  
 सम्पद्यते समुचितं क्वमाश्रयन्त्या  
 सद्गर्भना भगवतोऽपि गतिर्भवत्या ।  
 षष्टे पदावनि पुनः क ष्वेतरेषां  
 व्यावर्तनस्य विषमाद्यथप्रयारात् ॥ ११.३० ॥ २९० ॥  
 रङ्गेश्वरेण सह लास्यविशेषभाजो  
 लीलौचितेषु तव रत्नशिखातलेषु ।  
 मध्ये स्थितानि कतिचिन्मणिपादरक्षे  
 सभ्यान् विशेषमनुयोक्तुमिति प्रतीमः ॥ ११.३१ ॥ २९१ ॥  
 नित्यं पदावनि निवेश्य पदं भवत्यां  
 निष्पन्दकल्पपरिमेयपरिच्छदानि ।  
 शृङ्गारशीतलतराणि भवन्ति काले  
 रङ्गेश्वरस्य ललितानि गतागतानि ॥ ११.३२ ॥ २९२ ॥  
 भोगार्थनानि कृतिभिः परिकल्पितानि  
 प्रीत्यैव रङ्गनृपतिः प्रतिपद्यमानः ।  
 पश्यत्सु नित्यमितरेषु परिच्छेदेषु

प्रत्यासनं भजति काञ्चनपादुके त्वाम् ॥ ११.३३ ॥ २६३ ॥

अन्तस्तृतीयनयनैः स्वयमुत्तमाङ्गै-

राविर्भविष्यदतिरिक्तमुष्णाम्बुजैर्वा ।

न्यस्यन्ति रङ्गरसिकस्य विडारकाले

वारङ्कमेण कृतिनो मणिपादुके त्वाम् ॥ ११.३४ ॥ २६४ ॥

रङ्गेश्वरे समधिऋढविडङ्गराजे

मातरङ्गराजविधृतां मणिपादुके त्वाम् ।

अन्यासते विधृतयारुसितातपत्राः

स्वर्गौकसः सुभगयामरलोलउस्ताः ॥ ११.३५ ॥ २६५ ॥

विष्णोः पदं गतिवशादपरित्यजन्ती

लोकेषु नित्यविषमेषु समप्रयाराम् ।

अन्येतुमर्हति धृतामभिलैः सुरेन्द्रै-

र्गङ्गा कथं नु गरुडध्वजपादुके त्वाम् ॥ ११.३६ ॥ २६६ ॥

भिक्षामपेक्ष्य दनुजेन्द्रगुडं प्रयातु-

र्गुभ्यै गवां विडरतो वडतश्च दूत्यम् ।

तत्तादृशानि यरणावनि रङ्गभर्तु-

स्वत्सङ्गमेन सुभगानि विचेष्टितानि ॥ ११.३७ ॥ २६७ ॥

निर्व्यज्यमाननवताललयप्रथिम्ना

निर्यन्त्रणेन निजसञ्चरणाङ्कमेण ।

मृद्रासि रङ्गनृपतेर्मणिपादुके त्वं

दुष्पात्मकान्प्रणमतां दुरितप्ररोडान् ॥ ११.३८ ॥ २६८ ॥

नित्यं य एव जगतो मणिपादरक्षे

सत्तास्थितिप्रयतनेषु परं निदानम् ।

सोऽपि स्वतन्त्रयरितस्त्वदधीनवृत्तिः

का वा कथा तद्वितरेषु मितम्पयेषु ॥ ११.३९ ॥ २६९ ॥

निर्विष्टनागशयनेन परेण पुंसा

न्यस्ते पदे त्वयि पदावनि लोकउतेतोः ।

स्वर्गौकसां त्वदनुधावनतत्पराणां

सधः पदानि विपदामपदं भवन्ति ॥ ११.४० ॥ ३०० ॥

शरदुपगमकाले सन्त्यजन् योगनिद्रां

शरदामुपगतानां त्राणोत्तोः प्रयास्यन् ।

जलधिदुद्धितुरङ्गान्मन्मादाय देवि

त्वयि ऋणं निदधाति स्वं पदं रङ्गनाथः ॥ ११.४१ ॥ ३०१ ॥

स्पृशसि पदसरोजं पादुके निर्विधातं

प्रविशसि य समस्तां देवि शुद्धान्तकक्ष्याम् ।

अपरमपि मुरारेः पूर्वमाभीरकन्या-

स्वभिसरणाविधीनामग्निमा साक्षिणी त्वम् ॥ ११.४२ ॥ ३०२ ॥

प्रतिभवनमनये पादुके त्वत्प्रभावा-

द्भिविधवपुषि देवे विभ्रमधूतकाले ।

अभिलषितसपत्नीगेडयात्राविधातं

ग्लडयति रडसि त्वां षोडशस्त्रीसडस्रम् ॥ ११.४३ ॥ ३०३ ॥

तटभुवि यमुनायाश्छन्नवृत्ते मुकुन्दे

मुदुरधिगमोत्तोर्मुड्यतां यौवनानाम् ।

शमयितुमलमासीच्छुभयकादित्थिहा

प्रतिपदवित्थित्सां पादुके पद्धतिस्ते ॥ ११.४४ ॥ ३०४ ॥

अधिगतभङ्गशाभान् मञ्जुवायः शुकादीन्

सरसिजनिलयायाः प्रीतये सङ्गृहीतुम् ।

प्रकटितगुणजालं पादुके रङ्गबन्धो-

रुपनिषदटवीषु क्रीडितं त्वत्सनाथम् ॥ ११.४५ ॥ ३०५ ॥

मुनिपरिषदि गीतं गौतमीरक्षाणं ते

मुदुरनुकलयन्तो मञ्जुवायः शकुन्ताः ।

उषसि निजकुलायादुत्थिता दण्डकेषु

स्वयमपि पदरक्षे स्वैरमाप्नेऽयन्ति ॥ ११.४६ ॥ ३०६ ॥

यमनियमविशुद्धैर्यत्र पश्यन्ति यितैः

श्रुतिषु सुलुकमात्रं दृश्यते यस्य भूमा ।

सुलभनिभिलभावं मांसदृष्टेर्जनस्य

स्वयमुपडरसि त्वं पादुके तं पुमांसम् ॥ ११.४७ ॥ ३०७ ॥

निधिमिव निरपायं त्वामनादृत्य मोहा-

दडमिव मम दोषं भावयन् क्षुद्रमर्थम् ।



मथि सति करुणायाः पूर्णपात्रे त्वया किं

परमुपगमनीयः पादुके रङ्गनाथ ॥ ११.४८ ॥ ३०८ ॥

कमपि कनकसिन्धोः सैकते सञ्चरन्तं

कलशजलधिकन्यामेदिनीदत्तसहस्रम् ।

अनिशमनुभवेयं पादुके त्वय्यधीनं

सुयश्चितपरिपाकं सूरिभिः सेवनीयम् ॥ ११.४९ ॥ ३०९ ॥

परिसरमुपयाता पादुके पश्य मातः

करुणविलयभेदात् कान्दिशीके विवेके ।

पुरुषमुपनयन्ती पुण्डरीकाक्षमन्त्रे

पुनरुदरनिवासकलेशविच्छेदनं नः ॥ ११.५० ॥ ३१० ॥

सा मे भूयात् सपदि भवती पादुके तापशान्त्यै

यामारुढो द्विमिव शुभैः सेव्यमानो मरुद्भिः ।

सौदाभिन्त्या सह कमलया सख्यजावृद्धिभेदुः

काले काले यरति करुणावर्षुकः कृष्णमेघः ॥ ११.५१ ॥ ३११ ॥

सत्याल्लोकात् सकलमडितात् स्थानतो वा रघूणां

शङ्के मातः समधिकगुणं सैकतं सख्यजायाः ।

पूर्वं पूर्वं विरपरिचितं पादुके यत् त्यजन्त्या

नीतो नाथस्तद्विदमिदरन्नीयते न त्वयाऽसौ ॥ ११.५२ ॥ ३१२ ॥

अत्रे देवि त्वयि सुमनसामग्निमैरन्तरङ्गै-

र्विन्यस्तायां विनयगरिमावर्जिताद्दुत्तमाङ्गात् ।

दत्ते पादं दरमुकुलितं त्वत्प्रभावातिशङ्गी

देवः श्रीमान् दनुजमथनो जैत्रयात्रास्वनन्यः ॥ ११.५३ ॥ ३१३ ॥

पौरुदन्तान्परिकलयितुं पादुके सञ्चरिष्यो-

र्व्यङ्गाव्यङ्गा वशिकविशिभावर्तिनी रङ्गभर्तुः ।

वेलातीतश्रुतिपरिमलैर्व्यङ्गिभ्योऽप्येति काल्ये

विन्यासस्ते विबुधपरिषन्मौलिविन्यासदृश्यैः ॥ ११.५४ ॥ ३१४ ॥

आसंस्काराद् द्विजपरिषदा नित्यमभ्यस्यमाना

श्रेयोभेदुः शिरसि जगतः स्थायिनी स्वेन भूम्ना ।

रङ्गाधीशे स्वयमुद्ययिनि क्षेपुमन्धं तमिस्रं

गायत्रीव त्रियतुरपदा गाण्यसे पादुके त्वम् ॥ ११.५५ ॥ ३१५ ॥

भवतीं परस्य पुरुषस्य रङ्गिणो

मडिमानमेव मणिपादु मन्मडे ।

कथमन्यथा स्वमडिमप्रतिष्ठितः

प्रतितिष्ठति त्वयि पदात्पदं प्रभुः ॥ ११.५६ ॥ ३१६ ॥

तिथिरष्टमी यद्वतारवैभवा-

त्प्रथमा तिथिस्त्रिजगतामजायत ।

मणिपादुके तमुपनीय वीथिका-

स्वतिथीकरोषि तदनन्ययक्षुषाम् ॥ ११.५७ ॥ ३१७ ॥

अपारप्रप्यातेरशरशरशरएयत्वयशसा

ननु त्वं रङ्गेन्दोश्चरशरशरकमलस्यापि शरशाम् ।

यथा लभ्यः पङ्गुप्रभृतिभिरसौ रङ्गनगर-

प्रतोलीपर्यन्ते निधिरनघवायां निरवधिः ॥ ११.५८ ॥ ३१८ ॥

तत्तद्भासगुडाङ्गाणप्रणयिनः श्रीरङ्गशङ्कारिणो

वाल्लभ्यादविभक्तमन्थरगतिस्त्वं मे गतिः पादुके ।

लीलापङ्कजल्लकोत्पलगलन्माध्वीकसेकोत्थिता

यत्रामोदविकल्पना विवृणुते शुद्धान्तवारकमम् ॥ ११.५९ ॥ ३१९ ॥

सम्भवतु पादरक्षे सत्यसुपार्णादिरौपवाड्यगणः ।

यात्रासु रङ्गभर्तुः प्रथमपरिस्पन्दकारणं भवती ॥ ११.६० ॥ ३२० ॥

एति कविताकिंकसिंडस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेदुटनाथस्य

श्रीमद्भेदान्तायार्थस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासडसे

सञ्चारपद्धतिरेकादशी ॥

## १२. पुष्पपद्धतिः (३०)

शौरैः सञ्चारकालेषु पुष्पवृष्टिर्विच्युता ।

पर्यवस्यति यत्रैव प्रपद्ये तां पदावनीम् ॥ १२.१ ॥ ३२१ ॥

द्वैवतं मम जगत्प्रयार्थिता द्रिव्यदम्पतिविडारपादुका ।

पाणिपादकमलार्पात् तयोर्या भजत्यनुदिनं सत्माजनम् ॥ १२.२ ॥ ३२२ ॥

तव रङ्गराजमणिपादु ततो विडितार्डणः सुरसरित्ययसा ।

अवतंसयन्द्रकलया गिरिशो नवकेतकीदलमिवार्ययति ॥ १२.३ ॥ ३२३ ॥

कुसुमेषु समर्पितेषु भक्तै-

स्त्वयि रङ्गेशपदावनि प्रतीमः ।

शठकोपमुनेस्त्वद्वेकनाम्नः

सुभगं यत् सुरभित्त्वमस्य नित्यम् ॥ १२.४ ॥ ३२४ ॥

पदे परस्मिन् भुवने विधातुः

पुण्यैः प्रसूनैः पुलिने सरय्याः ।

मध्ये य पादावनि सख्यसिन्धो-

रासीश्वयतुःस्थानमिवार्यनं ते ॥ १२.५ ॥ ३२५ ॥

तवैव रङ्गेश्वरपादरक्षे सौभाग्यमव्यालतमामुकाभाः ।

सुरद्रुमाणां प्रसवैः सुजातैरभ्यर्चयन्त्याप्सरसो मुहुस्तवाम् ॥ १२.६ ॥ ३२६ ॥

निवेशितां रङ्गापतेः पदाब्जे मन्थे सपर्या मणिपादरक्षे ।

त्वदर्पणादापतितामपश्यद् गाण्डीवधन्वा गिरिशोत्तमाङ्गे ॥ १२.७ ॥ ३२७ ॥

पत्राणि रङ्गनृपतेर्मनिपादरक्षे

द्वित्राण्यपि त्वयि समर्प्य विभूतिकामाः ।

पर्यायलब्धपुरुषूतपदाः शयीनां

पत्राङ्कुराणि विलिभन्ति पयोधरेषु ॥ १२.८ ॥ ३२८ ॥

निर्वर्तयन्ति तव ये निशितानि पुष्पै-

र्वैडारिकाण्युपवनानि वसुन्धरायाम् ।

कालेन ते कमललोचनपादरक्षे

कीडन्ति नन्दनवने कृतिनः पुमांसः ॥ १२.९ ॥ ३२९ ॥

अर्यन्ति ये मुरभियो मणिपादरक्षे

भावात्मकैरपि परं भवतीं प्रसूनैः ।

मन्दारदामसुभगैर्मुकुटैरजस्रं

वृन्दारकाः सुरभयन्ति पदं तदीयम् ॥ १२.१० ॥ ३३० ॥

अस्पृष्टदोषपरिभर्षमलङ्घ्यमन्यै-

र्हस्तापयेयमपिलं पुरुषार्थवर्गम् ।

चित्रं जनार्दनपदावनि साधकानां

त्वय्यर्पिताः सुमनसः सहसा हृलन्ति ॥ १२.११ ॥ ३३१ ॥

वन्दारुभिः सुरगणैस्त्वयि संप्रयुक्ता  
 माला विभाति मधुसूदनपादरक्षे ।  
 विकान्तविषगुपदसंश्रयबद्धसभ्या  
 भागीरथीव परिरम्भणकाङ्क्षिणी ते ॥ १२.१२ ॥ ३३२ ॥  
 ये नाम रङ्गनृपतेर्मणिपादुके त्वा-  
 मभ्यर्थयन्ति कमलैरघिकर्तुकाभाः ।  
 आरोग्यत्यवलिता नियतिः क्मात् तान्  
 कल्पान्तरीयकमलासनपत्रिकासु ॥ १२.१३ ॥ ३३३ ॥  
 त्वय्यर्पितानि मनुजैर्मणिपादरक्षे  
 दूर्वाङ्कुराणि सुलभान्यथवा तुलस्यः ।  
 साराधिकाः सपदि रङ्गनरेन्द्रशक्त्या  
 संसारनागदमनौषधयो भवन्ति ॥ १२.१४ ॥ ३३४ ॥  
 आराध्य नूनमसुरार्दनपादुके त्वा-  
 मामुष्मिकाय विभवाय सहस्रपत्रैः ।  
 मन्वन्तरेषु परिवर्तिषु देवि मर्त्याः  
 पर्यायतः परिणमन्ति सहस्रनेत्राः ॥ १२.१५ ॥ ३३५ ॥  
 धन्यैस्त्वयि त्रिदशरक्षकपादरक्षे  
 पुष्पाणि काञ्चनमयानि समर्पितानि ।  
 विस्रंसिना विनमतो गिरिशोत्तमाङ्गा-  
 दारवधेन मिलितान्यपृथग्भवन्ति ॥ १२.१६ ॥ ३३६ ॥  
 विश्वोपसर्गशमनं त्वयि मन्यमानै-  
 र्वैमानिकैः प्रणिहितं मणिपादरक्षे ।  
 प्रभासदायपदपद्मनभार्षिषस्ते  
 पुष्पोपहारविभवं पुनरुक्तयन्ति ॥ १२.१७ ॥ ३३७ ॥  
 नाकौकसां शमयितुं परिपन्थिवर्गान्  
 नाथे पदं त्वयि निवेशयितुं प्रवृत्ते ।  
 त्वत्संश्रितां विजडतस्तुलसीं वमन्ति  
 प्रस्थानकाडलरवान्प्रथमं द्विरेकः ॥ १२.१८ ॥ ३३८ ॥  
 रङ्गेशपादपरिभोगसुजातगन्धां  
 संप्राप्य देवि भवतीं सह द्विव्यपुष्पैः ।

नित्योपदर्शितरसं न डिवाद्रियन्ते

नाभीसरोजमपि नन्दनयञ्चरीकाः ॥ १२.१८ ॥ ३३८ ॥

प्रागेव काञ्चनपदावनि पुष्पवर्षा-

त्संवर्तिते शमितद्वैत्यभयैः सुरेन्द्रैः ।

पद्मेक्ष्णस्य पदपद्मनिवेशलाभे

पुष्पाभिषेकमुचितं प्रतिपद्यसे त्वम् ॥ १२.२० ॥ ३४० ॥

द्विशिद्विशि मुनिपत्न्यो दण्डकारण्यभागे

न जडति बहुमानान्नूनमद्यापि मूलम् ।

रघुपतिपदरक्षे त्वत्परिष्कारलेतो-

रपथितकुसुमानामाश्रमानोकलानाम् ॥ १२.२१ ॥ ३४१ ॥

घटयसि परिपूर्णां कृष्णमेघप्रयारे

कृतिभिरुपलृतैस्त्वं केतकीगर्भपत्रैः ।

वरतनुपरिणामाद्भ्रामतः श्यामलानां

प्रणतिसमयत्रान्पादुके भौवियन्द्रान् ॥ १२.२२ ॥ ३४२ ॥

परिचरणानियुक्तैः पादुके रङ्गभर्तुः

पवनतनयमुभ्यैरर्पितां त्वत्समीपे ।

विनतविधिमुपेत्यो निर्विशेषां द्विरेङ्काः

कथमपि विभजन्ते काञ्चनीं पद्मपङ्क्तिम् ॥ १२.२३ ॥ ३४३ ॥

विधिशिवपुरुडूतस्यर्शितैर्दिव्यपुष्पै-

स्त्वयि सख निपतन्तस्तत्तद्गुणान्भृङ्गाः ।

मधुरिपुपदरक्षे मञ्जुभिः स्वैर्निनादै-

रविद्वितपरमार्थान् नूनमध्यापयन्ति ॥ १२.२४ ॥ ३४४ ॥

प्रशमयति जनानां संज्वरे रङ्गभर्तुः

परिसरयलितानां पादुके यामराणाम् ।

अनुदिनमुपयातैरुत्थितं दिव्यपुष्पै-

र्निगमपरिमलं ते निर्विशन् गन्धवाहः ॥ १२.२५ ॥ ३४५ ॥

अभिलभुवनरक्षानाटिकां दर्शयिष्य-

न्ननिमिषतरुपुष्पैरर्थिते रङ्गमध्ये ।

अभिनयमनुत्पन्नं शिक्षयत्यात्मना त्वां

प्रथमविहितवास्यः पादुके रङ्गनाथः ॥ १२.२६ ॥ ३४६ ॥

अगलितनिजरागां देवि विषज्ञोः पदं त-

त्रिभुवनमडनीयां प्राप्य सन्ध्यामिव त्वाम् ।

भवति विबुधमुक्तैः स्पष्टतारानुषङ्गं

परिसरपतितैस्ते पारिजातप्रसूनैः ॥ १२.२७ ॥ ३४७ ॥

व्यञ्जन्त्येते विभवमनघं रञ्जयन्तः श्रुतीर्नः

प्राध्वं रङ्गक्षितिपतिपदं पादुके धारयन्त्याः ।

नादैरन्तर्निहितनिगमैर्नन्धनोधानभृङ्गा

दिव्यैः पुष्पैः स्नपितवपुषो देवि सौस्नातिकास्ते ॥ १२.२८ ॥ ३४८ ॥

किं पुष्पैस्तुलसीदलैरपि कृतं दूर्वादपि दूरे स्थिता

त्वत्पूजासु मुकुटपादु कृपया त्वं कामधेनुः सताम् ।

प्रत्यग्राहृतदर्भपल्लववलासाभिलाषोन्मुष्पी

धेनुस्तिष्ठतु सा वसिष्ठभवनद्वारोपकण्ठस्थले ॥ १२.२९ ॥ ३४९ ॥

शूडारजवधरजसा शूर्पास्नपनं विधाय ते पूर्वम् ।

रङ्गेशपादुके त्वामभिषिञ्चति मौलिगङ्गाया शम्भुः ॥ १२.३० ॥ ३५० ॥

एति कविताईकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य

श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपाट्टकासुखे

पुष्पपङ्क्तिर्द्रादृश्री ॥

### १३. परागपङ्क्तिः (३०)

पान्तु वः पद्मनाभस्य पादुकाङ्कलिपांसवः ।

अलत्यादेलनिर्मात्रपयथपरमाश्रवः ॥ १३.१ ॥ ३५१ ॥

तव सञ्चरणाद्रजो विधूतं यद्विदं रङ्गनरेन्द्रपादरक्षे ।

अलमेतदनाविलानि कर्तुं कतकक्षोद एवाशु मानसानि ॥ १३.२ ॥ ३५२ ॥

पुनरुक्तपितामडानुभावाः पुरुषाः डेचिदमी पुनन्ति विश्वम् ।

मधुवैशिपदारविन्दबन्धोरपरगास्तव पादुके परागैः ॥ १३.३ ॥ ३५३ ॥

अभियुक्तजनो निजार्भकाणां अडुशो रङ्गनरेन्द्रपादरक्षे ।

अवलेपपिशायमोचनार्थं रजसा लिम्पति तावडेन दैडान् ॥ १३.४ ॥ ३५४ ॥

शिरसा परिगृह्य लोकापावास्तव रङ्गेश्वरपादुके रञ्जसि ।  
 विषमेषु अलेषु दानवानां व्यपनीतान्यशिरस्त्रमाविशन्ति ॥ १३.५ ॥ ३५॥  
 कृतिनः शिरसा समुद्रधन्तः कतिचित् केशवपादुके रजस्ते ।  
 रजसरतमसोऽपि दूरभूतं परिपश्यन्ति विशुद्धमेव सत्वम् ॥ १३.६ ॥ ३५६ ॥  
 अधिकं पदमाश्रितोऽपि वेधाः प्रयतो रङ्गधुरीणपादरक्षे ।  
 अभिवाञ्छति सङ्गमं परागैरभिजातैस्तव देवि नाभिजातः ॥ १३.७ ॥ ३५७ ॥  
 शुद्धसत्ववपुषैव भवत्या पादुके विरजसौ हरिपादौ ।  
 अस्तु किं पुनरिदं रजसा ते शुद्धसत्वमयता मनुजानाम् ॥ १३.८ ॥ ३५८ ॥  
 तद्रजस्तव तनोति पादुके  
 मानसान्यकठिनानि देहिनाम् ।  
 प्रस्तरस्य पदवीगतस्य य-  
 द्व्यायकार मुनिधर्मदारताम् ॥ १३.९ ॥ ३५९ ॥  
 रङ्गेशयस्य पुरुषस्य जगद्धिभूयै  
 रथ्यापरिक्रमविधौ मनिपादरक्षे ।  
 सीमन्तदेशमनवधसरस्वतीनां  
 सिन्दूरयन्ति भवतीयरिताः परागाः ॥ १३.१० ॥ ३६० ॥  
 मान्येन रङ्गनृपतेर्मणिपादरक्षे  
 यूडापदानि रजसा तव भूषयन्तः ।  
 कालक्रमेण भजतां कमलासनत्वं  
 नाभीसरोजरजसां निवसन्ति मध्ये ॥ १३.११ ॥ ३६१ ॥  
 मातर्मुकुन्दयरण्णावनि तावकीना-  
 श्चिन्तावशीकरणयूर्णविशेषकल्याः ।  
 सञ्चारपांसुकाण्डिकाः शिरसा वडन्तो  
 विश्वं पुनन्ति पदपद्मपरागवेशैः ॥ १३.१२ ॥ ३६२ ॥  
 आयोजितान्यमलधीभिरनन्यलभ्ये  
 पादावनि श्रुतिवधूपटवासकृत्ये ।  
 त्वत्सञ्चरप्रचलितानि रञ्जसि शौरेः  
 प्रथ्यापयन्ति पदपद्मपरागशोभाम् ॥ १३.१३ ॥ ३६३ ॥  
 मूर्धानमम्भ मुरभिन्मणिपादरक्षे

येषां कदाऽपि रजसा भवती पुनाति ।  
 त्वामेव ते सुकृतिनः स्नपयन्ति काले  
 मन्दारदामरजसा मकुटय्युतेन ॥ १३.१४ ॥ ३६४ ॥  
 रथ्याविडार रजसा परिधूसराङ्गीं  
 रङ्गेश्वरस्य ललितेषु मढोत्सवेषु ।  
 प्रस्फोटयत्यवनतो मणिपादुके त्वां  
 गौरीपतिः स्वयमिभाञ्जिनपल्लवेन ॥ १३.१५ ॥ ३६५ ॥  
 नेदीयसां निजपरागनिवेशपूर्वं  
 स्पृष्ट्वा शिरांसि भवती भवरोगभाजाम् ।  
 गाढे निपीड्य गरुडध्वजपादरक्षे  
 मानग्रहं शमयतीव परैरसाध्यम् ॥ १३.१६ ॥ ३६६ ॥  
 आपातवल्लवतनोरकुमारयूनः  
 पादावनि प्रविशतो यमुनानिकुञ्जान् ।  
 आसीदनङ्गसमरात्युरतः प्रवृत्तः  
 सेनापरागं ध्रुव ते पदवीपरागः ॥ १३.१७ ॥ ३६७ ॥  
 गङ्गापगातटलतागुलमाश्रयन्त्याः  
 पादावनि प्रयत्नितं पदवीरजस्ते ।  
 प्रायेण पावनतमं प्रणतस्य शम्भोर-  
 उद्धूलनं किमपि नूतनमातनोति ॥ १३.१८ ॥ ३६८ ॥  
 अन्ते तदा त्वमविलम्बितमानयन्ती  
 रङ्गाद्भुजङ्गशयनं मणिपादरक्षे ।  
 कामं निवर्तयितुमर्हसि सज्जवरं मे  
 कर्पूरयूर्णपटलैरिव धूलिभिस्ते ॥ १३.१९ ॥ ३६९ ॥  
 रङ्गेशपादसहस्रधर्म्यरि त्वदीयान्  
 मौलौ निवेश्य मढितान्पदवीपरागान् ।  
 सन्तस्त्रिवर्गपदवीमतिलङ्घयन्तो  
 मौलौ पदं विदधते विभुधेश्वराणाम् ॥ १३.२० ॥ ३७० ॥  
 मातस्तदा माधवपादरक्षे त्वयि प्रसक्तं त्वरयोपयान्त्याम् ।  
 परामृशेयं पदवीपरागं प्राणैः प्रयाणाय समुज्जिहानैः ॥ १३.२१ ॥ ३७१ ॥



तथागता राघवपादरक्षे सम्पश्यमानेषु तपोधनेषु ।  
 आसीदुल्लया तव पांसुलेशैरपांसुलानां स्वयमग्रगण्ये ॥ १३.२२ ॥ ३७२ ॥  
 पश्यामि पद्मेक्षणपादरक्षे भवाम्बुधिं पातुमिव प्रवृत्तान् ।  
 भक्तोपयानत्वयया भवत्याः पर्यस्थमानान्यदवीपरागान् ॥ १३.२३ ॥ ३७३ ॥  
 पञ्चायुधी भूषणमेव शौरैर्यतस्तवैते मणिपादरक्षे ।  
 वितन्वते व्यामद्विशः परागाः शान्तोदयाञ्छत्रुयमूपरागान् ॥ १३.२४ ॥ ३७४ ॥  
 परिणतिमकठोरां प्रामया यत्प्रभावा-  
 दलम शिलया स्वान् गौतमो धर्मदारान् ।  
 पुनरुपजनिशङ्कावारकं पादुके त-  
 त्प्रशमयति रजस्ते रागयोगं प्रजनाम् ॥ १३.२५ ॥ ३७५ ॥  
 रजनिविगमकाले रामगाथां पठन्तः  
 दुशिकतनयमुष्याः पादुके भावयन्ते ।  
 उपलशकलसक्तैस्त्वत्परागैरकाण्डे  
 जनितमुनिकलत्रान् दण्डकारण्यभागान् ॥ १३.२६ ॥ ३७६ ॥  
 शुभसरणिरशोभिः शोभयन्ती धरित्रीं  
 परिणतिरमणीयान्प्रक्षरन्ती पुमर्थान् ।  
 भवसि भुवनवन्धा पादुके रङ्गभर्तुः  
 शरणमुपगतानां शाश्वती कामधेनुः ॥ १३.२७ ॥ ३७७ ॥  
 पवनतरलितस्ते पादुके रङ्गभर्तु-  
 र्विडरणसमयेषु व्यामविश्वः परागः ।  
 विषमविषयवर्त्मव्याकुलानामजस्रं  
 व्यपनयति जनानां वासनारेणुजालम् ॥ १३.२८ ॥ ३७८ ॥  
 निष्प्रत्यूढमुपासिषीमहि मुहुर्निश्शेषदोषच्छिदो  
 नित्यं रङ्गधुरन्धरस्य निगमस्तोमार्यिते पादुके ।  
 धत्ते मूर्ध्निभिराद्विपन्नजनिता तत्तादृशी सन्तति-  
 र्यसञ्चारपवित्रितक्षितिरजःपङ्क्तिं यतुःपञ्चषैः ॥ १३.२९ ॥ ३७९ ॥  
 रजसा परोरजस्तन्न भलु न लङ्घ्येत भगवतोऽपि पदम् ।  
 किमुत लृद्यं मदीयं भवती यदि नाम पादुके न स्यात् ॥ १३.३० ॥ ३८० ॥  
 धृति कविताईकसिंद्धस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्गटनाथस्य

श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे  
परागपद्धतिस्रयोदशी ॥

१४. नादपद्धतिः (१००)

श्रुतीनां भूषणानां ते शङ्के रङ्गेन्द्रपादुके ।

मिथः सङ्घर्षसञ्जातं रजः किमपि शिञ्जितम् ॥ १४.१ ॥ ३८१ ॥

मुरभिन्मणिपादुके भवत्याः स्तुतिमाकर्णयतां मया निभङ्गाम् ।

अवधीरयसीव मञ्जुनादैरयमलारवयांसि दृर्जनानाम् ॥ १४.२ ॥ ३८२ ॥

विडितेष्वभिवादनेषु वेदैर्गमनोदीरितगर्भरत्ननादा ।

मधुरं मधुवैरिपादरक्षे भवती प्रत्यभिवादनं विधत्ते ॥ १४.३ ॥ ३८३ ॥

स्वदते किमिडैव रङ्गनाथो

मयि तिष्ठन् यद्वि वा पदे परस्मिन् ।

एति पृच्छसि देवि नूनमस्मान्

मधुरैस्त्वं मणिपादुके निनादैः ॥ १४.४ ॥ ३८४ ॥

अवरोधगतस्य रङ्गभर्तुर्गुतिषु व्यञ्जितगर्भरत्ननादा ।

प्रतिसँल्लपसीव पादुके त्वं कमलानूपुरमञ्जुशिञ्जितानाम् ॥ १४.५ ॥ ३८५ ॥

मुरभिश्चरणारविन्दरूपं मडितानन्दमवाप्य पूरुषार्थम् ।

अनघैर्मणिपादुके निनादैरडमन्नाद एतीव गायसि त्वम् ॥ १४.६ ॥ ३८६ ॥

मदुवैरिपदाभ्युञ्जं भञ्जन्ती मणिपादावनि मञ्जुशिञ्जितेन ।

पठसीव मुहुः स्वयं प्रजानामपरोपज्ञमरिष्टशान्तिमन्त्रम् ॥ १४.७ ॥ ३८७ ॥

श्रुतिभिः परमं पदं मुरारेरनिदङ्गारमनेवमित्युपात्तम् ।

एदमित्यमिति अवीषि नूनं मणिपादावनि मञ्जुभिः प्रणार्दैः ॥ १४.८ ॥ ३८८ ॥

मुनयः प्रणिधानसन्निरुद्धे लृष्टि रङ्गेश्वररत्नपादुके त्वाम् ।

विनिवेश्य विभावयन्त्यनन्याः प्रणवस्य प्रणिधिं तव प्रणामम् ॥ १४.९ ॥ ३८९ ॥

मधुरं मणिपादुके प्रवृत्ते भवती रङ्गेपतेर्विडारकावे ।

अभयार्थनया समभ्युपेतानविसंवाद्यतीव मञ्जुनादैः ॥ १४.१० ॥ ३९० ॥

श्रवसोर्मम पारणां दिशन्ती मणिपादावनि मञ्जुलैः प्रणार्दैः ।

रमया क्षमया य दत्तहस्तं समये रङ्गधुरीणमानयेथाः ॥ १४.११ ॥ ३९१ ॥

अनुयाति नित्यममृतात्मिकां कलां

तव रङ्गयन्त्रमणिपादु जङ्घतम् ।

श्रवसा भुजेन परिभुज्य यत्क्षणा-

दृशामरत्वमुपयान्ति साधवः ॥ १४.१२ ॥ ३६२ ॥

परुषैरजस्रमसतामनर्थकैः परिवाद्यैशुनविकत्यनादिभिः ।

मधुकैटभारिमणिपादुके मम श्रुतिदुष्कृतानि

विनिवारय स्वनैः ॥ १४.१३ ॥ ३६३ ॥

पादुके परिजनस्य दूरतः सूययन्ति भलु तावकाः स्वनाः ।

लीलया भुजगतल्पमुज्जितः श्रीमतस्त्रियतुरान्पदङ्कमान् ॥ १४.१४ ॥ ३६४ ॥

देवि दैत्यदमनाय सत्वरं प्रस्थितस्य मणिपादुके प्रभोः ।

विश्वमङ्गलविशेषसूयकं शाडुनं भवति तावकं रुतम् ॥ १४.१५ ॥ ३६५ ॥

दातुमर्हसि तदा मम श्रुतौ देवि रङ्गपतिरत्नपादुके ।

विह्वलस्य भवदीयशिञ्जितं स्वादुकर्णरसनारसायनम् ॥ १४.१६ ॥ ३६६ ॥

अडमुपरिसमस्तदेवतानामुपरि ममैष विभाति वासुदेवः ।

तद्विडपरतरं न किञ्चिदस्मादिति वदसीव पदावनि प्रणष्टैः ॥ १४.१७ ॥ ३६७ ॥

अवनतविभुघेन्द्रमौविमालाम-

धुमदशिक्षितमन्थरप्रयाता ।

प्रथयसि परिरब्धशौरिपादा

मणिकलेन वियातजल्पितानि ॥ १४.१८ ॥ ३६८ ॥

आस्थानेषु त्रिदशमडितान् वर्तयित्वा विडारान्

स्थाने स्थाने निजपरिजनं वारयित्वा यथार्हम् ।

वासागारं स्वयमुपसरन्पादुके मञ्जुनादा-

मापर्यङ्गान् भलु भवतीं रङ्गनाथो जडाति ॥ १४.१९ ॥ ३६९ ॥

अन्तर्न्यस्तैर्मणिभिरुदितं पादुके रङ्गबन्धौ

मन्दं मन्दं निहितचरणे मञ्जुलं ते निनादम् ।

पश्यन्त्याद्विडमपरिणतेः प्राक्तनीं तां पराया

मन्ये मित्रावरुणविषयादुष्यन्तीमवस्थाम् ॥ १४.२० ॥ ४०० ॥

प्रभ्यातानां परिषदि सतां कारयित्वा प्रतिज्ञां

प्रायेण त्वां प्रथितविभवां वर्णयन्ती मया त्वम् ।

पाद-न्यासकममनुगुणं प्राप्य रङ्गाधिराज-

त्यधारम्भान् गणयसि परं पादुके स्वैर्निनादैः ॥ १४.२१ ॥ ४०१ ॥

विषणोरस्मिन्मदसरसिजे वृत्तिभेदैर्विचित्रै-

रैदम्पर्यं निगमवयसामैककण्ठयेन सिद्धम् ।

छत्थं पुंसामनिपुणधियां पादुके त्वं तदेव

सृष्ट्वा सत्यं वदसि नियतं मञ्जुना शिञ्जितेन ॥ १४.२२ ॥ ४०२ ॥

आम्नायैस्त्वामनितरपरैः स्तोतुमभ्युद्यतानां

मध्ये भक्त्या मधुविजयिनः पादुके मोडभाजाम् ।

शिक्षातत्त्वस्मलितवयसां शिक्षयस्येव पुंसां

मात्रादीनि स्वयमनुपदं मञ्जुभिः स्वैर्निनादैः ॥ १४.२३ ॥ ४०३ ॥

लक्ष्मीकान्तं कमपि तरुणं रथ्यया निष्पतन्तं

रागाद् द्रष्टुं त्वरितमनसां राजधानीवधूनाम् ।

प्रत्यादेशं भजति मधुरैः पादुके शिञ्जितैस्ते

येतोडारी कुसुमधनुषः शिञ्जिनीमञ्जुनादः ॥ १४.२४ ॥ ४०४ ॥

रङ्गाधीशे सड कमलया सादरं यायजूकैः

सारं दिव्यं सवनलविषां भोक्तुमाडूयमाने ।

नेदीयोभिर्निगमवयसां नित्यमंडप्रतीपैः

प्रत्यालापं दिशति भवती पादुके शिञ्जितैः स्वैः ॥ १४.२५ ॥ ४०५ ॥

उपास्य नूनं मणिपादुके त्वां रङ्गेशपादाम्भुजराजडंसीम् ।

पत्युः प्रजानामलभन्त पूर्वं मञ्जुस्वनं वाडनराजडंसाः ॥ १४.२६ ॥ ४०६ ॥

अनादिमायारजनीवशेन प्रस्वापभाजां प्रतिबोधनाडंम् ।

पश्यामि नित्योदितवासरस्य प्रभातनान्दीमिव पादुके त्वाम् ॥ १४.२७ ॥ ४०७ ॥

शृणोतु रङ्गाधिपतिः प्रजानामार्तध्वनिं क्वापि समुज्जिडानम् ।

छतीव मत्वा मणिपादुके त्वं मन्प्रयारैर्भूदुशिञ्जिताडसि ॥ १४.२८ ॥ ४०८ ॥

अन्ते ममार्तिं शमयिष्यतस्तामग्रेसराण्यापततो मुरारेः ।

श्रमोपपन्नः शृणुयां भवत्याः शीतानि पादावनि शिञ्जितानि ॥ १४.२९ ॥ ४०९ ॥

स्वादूनि रङ्गेश्वरपादरक्षे श्रोत्रैः पिबन्तस्तव शिञ्जितानि ।

पथन्त्यविधोपयितानशेषान्तर्गतानात्मविदः कषायान् ॥ १४.३० ॥ ४१० ॥

अवैमि रङ्गाधिपतेः सकाशादवेक्षमाणेषु जनेषु रक्षाम् ।

उदारनादां मणिपादुके त्वामोमित्यनुज्ञाक्षरमुद्गिरन्तीम् ॥ १४.३१ ॥ ४११ ॥

मधुद्विषः स्वैरविडारलेतुर्मञ्जुस्वनान् शिक्षयसीव मातः ।

पर्यन्तभाजोर्मणिपादरक्षे पद्माधरएयोर्मणिनूपुराणि ॥ १४.३२ ॥ ४१२ ॥

प्रास्थानिकेषु समयेषु समागतेषु

प्राप्ता पदं परिचितं द्विजपुङ्गवेन ।

पुष्पासि रङ्गनृपतेर्मणिपादुके त्वं

पुण्याडघोषमिव गर्भमणिप्राणैः ॥ १४.३३ ॥ ४१३ ॥

आर्तध्वनेरुच्यितमुत्तरमन्तकाले

कर्णेषु मञ्जुनिन्देन करिष्यसीति ।

वासं भजन्ति कृतिनो मणिपादरक्षे

पुण्येषु देवि पुलिनेषु मरुद्दृघायाः ॥ १४.३४ ॥ ४१४ ॥

दूत्ये बलेर्विमथने शकटस्य भङ्गे

यात्रोत्सवेषु य विभोः प्रतिपन्नसभ्या ।

वीरायितानि विरुदोपडितानि नूनं

मञ्जुस्वनैः प्रथयसे मणिपादुके त्वम् ॥ १४.३५ ॥ ४१५ ॥

स्तोतुं प्रवृत्तमपि मां निगमस्तुतां त्वां

व्यासजयमानकरणं विषयेष्वजस्रम् ।

अन्तर्मणिध्वनिभिरय्युतपादुके त्वं

सम्बोधयस्यनुकलं सडजानुकम्पा ॥ १४.३६ ॥ ४१६ ॥

देवस्य दानवरिपोर्मणिपादरक्षे

प्रस्थानमङ्गलविधौ प्रतिपन्ननादाम् ।

मा लैष्ट साधव इति स्वयमालपन्ती

जाने जगन्नितयरक्षार्णदीक्षितां त्वाम् ॥ १४.३७ ॥ ४१७ ॥

स्वञ्छन्दविभ्रमगतौ मणिपादुके त्वं

पादारविन्दमधिगम्य परस्य पुंसः ।

जातस्वना प्रतिपदं जपसीव सूक्तं

विद्रावणं किमपि वैरिवरुचिनीनाम् ॥ १४.३८ ॥ ४१८ ॥

रक्षार्थमाश्रितजनस्य समुज्जिह्वाने

रङ्गेश्वरे शरदि शेषभुजङ्गतल्पात् ।

नादास्तव श्रुतिसुभा मणिपादरक्षे

प्रस्थानशङ्खनिनदात्प्रथमे भवन्ति ॥ १४.३८ ॥ ४१८ ॥

नित्यं पदाम्बुरुडयोरिड गोपिकां त्वां

गोपीजनप्रियतमो मणिपादरक्षे ।

सम्बन्धघोषविभवां गतिभिर्निजाभिः

प्रीत्यैव न त्यजति रङ्गसमाश्रितोऽपि ॥ १४.४० ॥ ४२० ॥

प्रायः पदावनि विभोः प्राणतार्तिहन्तुः

प्रस्थानमङ्गलविधौ प्रथमोधतानि ।

त्वच्छिञ्जितानि सपदि स्वयमारभन्ते

कालोचितान् कनककाललशङ्गनादान् ॥ १४.४१ ॥ ४२१ ॥

आभ्रेडितश्रुतिगणैर्निर्नटैर्मणीना-

माम्नायवेधमनुभावमभङ्गुरं ते ।

उद्गास्यतां नियतमिच्छसि सामगानां

तानप्रदानमिव शौरिपदावनि त्वम् ॥ १४.४२ ॥ ४२२ ॥

रथ्यासु रङ्गनृपतेर्मणिपादरक्षे

त्वद्गर्भरत्नजनितो मधुरः प्राणाद्यः ।

सन्दर्शनोत्सुकधियां पुरसुन्दरीणां

सम्पद्यते श्रवणमोहनमन्त्रघोषः ॥ १४.४३ ॥ ४२३ ॥

आकस्मिकेषु समयेष्वपवार्य भृत्या-

नन्तःपुरे विशति रङ्गपतौ सलीलम् ।

व्यामोहनेन भवती सुदृशामधीते

मञ्जुस्वनेन मदनोपनिषद्द्रव्यम् ॥ १४.४४ ॥ ४२४ ॥

यात्राविहारसमयेषु समुत्थितं ते

रङ्गाधिपस्य यरणावनि मञ्जुनादम् ।

पर्याकुलेन्द्रियमृगग्रहणाय पुंसां

सम्मोहनं शबरगीतमिव प्रतीमः ॥ १४.४५ ॥ ४२५ ॥

प्रायेण सख्यदृष्टितर्नदराजकन्या

जामातुरागमनसूयनभीडमाना ।

मञ्जुप्राणादसुभगैर्मणिपादुके त्वा-

मन्तर्युतामङ्कत यौतकरत्नभण्डैः ॥ १४.४६ ॥ ४२६ ॥

नित्यं विहारसमये निगमानुयातैः-

र्विक्षेपताण्डवितगर्भमणिप्रसूतैः ।

नाटैः स्वयं नरकमर्दनपादरक्षे

नादावसाननिलयं वदसीव नाथम् ॥ १४.४७ ॥ ४२७ ॥

साधारणेषु युवयोर्मणिपादरक्षे

द्वेष्य दानवखिपोस्त्रिषु विक्रमेषु ।

अद्यापि शिञ्जितमिषाधनुर्वतमानं

न्यूनाधिकत्वविषयं कलहं प्रतीमः ॥ १४.४८ ॥ ४२८ ॥

प्रायः पदावनि विभोः प्रणयापराधे

मानग्रहं शमयितुं मखिषीजनानाम् ।

उच्यारयन्ति निनदैस्तव गर्भरत्ना-

न्युद्धातमक्षरमुपाश्रयभारतीनाम् ॥ १४.४९ ॥ ४२९ ॥

अन्तश्चरेषु पवनेषु जितेष्वभिज्ञाः

प्रत्यङ्मुर्षीं परिणामय्य मनःप्रवृत्तिम् ।

आस्वाद्यन्ति सरसं मणिपादरक्षे

नादावसानसमये भवतीनिनादम् ॥ १४.५० ॥ ४३० ॥

दाक्षिण्यमत्र नियतं नियता सुधाऽस्मि-

न्नित्युद्गतो नियतमच्युतपादरक्षे ।

प्रत्येकसंश्रितपदस्तुतये भवत्योः

सङ्घर्षवाद्ये ष्व मध्यमणिप्राणाद्यः ॥ १४.५१ ॥ ४३१ ॥

सञ्चारकेविकललायितगर्भरत्ना

सांसिद्धिकं सकलजन्तुषु सार्वभौमम् ।

रक्षार्थिनां प्रथयसीव पदावनि त्वं

रङ्गेश्वरस्य निरवग्रहमानुशंस्यम् ॥ १४.५२ ॥ ४३२ ॥

प्राप्तुं परं पुरिशयं पुरुषं मुनीना-

मभ्यस्यतामनुद्दिनं प्रणवं त्रिमात्रम् ।

श्रीरङ्गराज्यरणावनि शिञ्जितं ते

शङ्खे समुन्नयनसामविशेषघोषम् ॥ १४.५३ ॥ ४३३ ॥

नित्यं समाहितधियामुपन्दर्शयन्ती

नागेशयं किमपि धाम निजोर्ध्वभागे ।  
लृङ्कणिकाभनुगता मणिपादुके त्वं  
मञ्जुस्वना स्फुरसि वाग्लमरी परेव ॥ १४.५४ ॥ ४३४ ॥  
मानेषु दानवरिपोर्मणिपादरक्षे  
त्वामाश्रितेषु निगमेष्ववधीरितेषु ।  
मञ्जुस्वनैर्वदसि मैवमितीव मात-  
र्वेलां विलङ्घयिषतो मनुजान्निरोद्धुम् ॥ १४.५५ ॥ ४३५ ॥  
कन्दत्सु कातरतया करणव्यापये  
रङ्गोपशत्यशयितेषु जनेष्वलक्ष्यम् ।  
आसीदसि त्वरितमम्बलितानुकम्पा  
मातेव मञ्जुनिनदा मणिपादुके त्वम् ॥ १४.५६ ॥ ४३६ ॥  
भास्वत्सुवर्णवपुषां मणिपादरक्षे  
पद्मासलायपदपद्मविभूषणानाम् ।  
मञ्जोरशिञ्जितविकल्पितमञ्जुनादा  
मञ्जूषिकेव भवती निगमान्तवायाम् ॥ १४.५७ ॥ ४३७ ॥  
रङ्गेशपादकमलात् त्वदधीनवृत्ते-  
रन्येषु केषुचिदलक्ष्यमनन्यवेद्यम् ।  
आम्नायगूढमभङ्गिर्मणिभिः क्वण्डलि-  
र्नेदीयसां प्रथयसीव निजानुभावम् ॥ १४.५८ ॥ ४३८ ॥  
कालोपपन्नकरणात्ययनिर्वियेष्टे  
जातश्रमे मयि जनार्दनपादरक्षे ।  
आश्वासनाय पुरतः प्रसरन्तु मात-  
वर्ताडरास्तव रवाः शमितार्तयो मे ॥ १४.५९ ॥ ४३९ ॥  
संरक्षणाय समये जगतां त्रयाणां  
यात्रासु रङ्गनृपतेरुपतस्थुषीषु ।  
सम्पत्स्यते श्रुतिसुप्तैर्मणिपादरक्षे  
मङ्गल्यसूक्तिरनघा तव मञ्जुनादैः ॥ १४.६० ॥ ४४० ॥  
गर्भोपलैर्गमनवेगवशाद्विलोवै-  
वर्त्यालिता मधुभिदो मणिपादुके त्वम् ।  
प्रस्तौषि भावितधियां पथि देवयाने



प्रस्थानमङ्गलमृदङ्गविशेषघोषम् ॥ १४.६१ ॥ ४४१ ॥

पर्यङ्कुमाश्रितवतो मणिपादुके त्वं

पादं विधाय परिकल्पितमौनमुद्रा ।

श्रोतुं प्रभोरवसरं दिशसीव मात-

र्नाम्बीसरोजशयितार्भकसामगीतिम् ॥ १४.६२ ॥ ४४२ ॥

भोगाय देवि भवती मणिपादरक्षे

पद्मासलायमधिरोष्य भुजङ्गतल्पे ।

विश्वस्य गुप्तिमधिकृत्य विहारलीना

वायंयमा डिमपि चिन्तयतीव कार्यम् ॥ १४.६३ ॥ ४४३ ॥

नित्यप्रबोधसुभगे पुरुषे परस्मिन्

निद्रामुपेयुषि तटेकविहारशीला ।

मञ्जुस्वनं विजडती मणिपादुके त्वं

संवेशमिच्छसि परं यरणात्तिकस्था ॥ १४.६४ ॥ ४४४ ॥

लास्यं विधाय डिमपि स्थितमाश्रयन्ती

रङ्गेश्वरेण सखिता मणिमण्डपेषु ।

मञ्जुस्वनेषु विरतेष्वपि विश्वमेत-

भौनेन उन्त भवती भुभरीकरोति ॥ १४.६५ ॥ ४४५ ॥

विस्मापितेव भवती मणिपादरक्षे

वैरोयनेर्वितरणेन तथाविधेन ।

येतावताऽलमिति देवि गृहीतपादा

नाथं त्रिविङ्गममवारयतेव नादैः ॥ १४.६६ ॥ ४४६ ॥

सामानि रङ्गनृपतिः सरसं य गीतं

लीलागतेषु विनिवारयति स्वतन्त्रः ।

श्रोतुं तव श्रुतिसुष्मानि विशेषवेदी

मञ्जूनि काञ्चनपदावनि शिञ्जितानि ॥ १४.६७ ॥ ४४७ ॥

तत्तादृशीं प्रथयता रुचिरां स्वरेभां

वर्णाधिकेन मधुसूदनपादरक्षे ।

पश्यन्ति चित्तनिकषे विनिवेश्य सन्तो

मञ्जुस्वनेन तव नैगमिकं सुवर्णम् ॥ १४.६८ ॥ ४४८ ॥

मुग्धस्य उन्त भवतीं स्तुवतो ममैता-

न्याकार्ण्यं नूनमथथायथ जथल्पितानि ।

छत्थं वद त्वमिति शिक्षयितुं प्रार्थानान्

मञ्जुनूदीरयसि माधवपादुके त्वम् ॥ १४.६६ ॥ ४४६ ॥

आदौ सलस्रमिति यत्सलसा मयोक्तं

तूष्णता निरवधिं मलिमार्णवं ते ।

आग्नेऽयस्यथ डिमेतदमृष्यमाणा

मञ्जुस्वनेन मधुञ्जिन्मणिपादुके त्वम् ॥ १४.७० ॥ ४५० ॥

परिमितपरिभर्तुं पादुके सञ्चरिष्यौ

त्वयि विनिहितपादे लीलया रङ्गनाथे ।

नियमयति विपञ्चीं नित्यमेकान्तसेवी

निशमयितुमुदारान्नारदस्ते निनादान् ॥ १४.७१ ॥ ४५१ ॥

विडरति विशिष्यायां रङ्गनाथे सलीलं

गमनवशविलोलेर्गर्भरत्नेः क्वाणन्त्याः ।

मणिवलयनिनादैर्मञ्जुलैस्ते दिशन्ति

प्रतिवचनमुदारं पादुके पौरनार्यः ॥ १४.७२ ॥ ४५२ ॥

अनुकृतसवनीयस्तोत्रशस्त्रां निनादै-

रनुगतनिगमां त्वामास्थितो रङ्गनाथः ।

अनितरविभुधार्ढं उच्यमास्वादयिष्यन्

विशति यरारक्षे यज्ञवाटे द्विजनाम् ॥ १४.७३ ॥ ४५३ ॥

थरारकमलमेतद्रङ्गनाथस्य नित्यं

शरारामिति जनानां दर्शयन्ती यथावत् ।

प्रतिपदमपि लृद्यं पादुके स्वादुभावा-

दनुवदति परं ते नादमाग्रायपङ्क्तिः ॥ १४.७४ ॥ ४५४ ॥

रहितभुजगतल्पे त्वत्सनाथे प्रजानां

प्रतिभयशमनाय प्रस्थिते रङ्गनाथे ।

प्रथममुद्यमानः पादुके तूर्यघोषा-

त्प्रतिकूलति निनादः पाञ्चाङ्गन्ये त्वदीयः ॥ १४.७५ ॥ ४५५ ॥

वकुलधरतनुस्त्वं संछितां यामपश्यः

श्रुतिपरिषदि तस्याः सौरभं योजयन्ति ।

उरियरासरोजामोदसम्मोदितायाः

प्रतिपदरमणीयाः पादुके ते निनादाः ॥ १४.७६ ॥ ४५६ ॥

दनुतनयनिडन्तुर्जेत्रयात्रानुकूले

शरदुपगमकाले सख्यजामापतन्ति ।

श्रुतिमधुरमुदारं शिक्षितुं ते निनादं

परिदृतनिजवासाः पादुके राजडंसाः ॥ १४.७७ ॥ ४५७ ॥

विडररासमयेषु प्रत्यडं रङ्गभर्तु-

श्चरणभमयूपैः सोत्तरीया विशुद्धैः ।

परिणामयसि नादं पादुके गर्भरत्नै-

र्दमयितुमिव शिष्यान् दीर्घिकाराजडंसान् ॥ १४.७८ ॥ ४५८ ॥

परिषदि विरतायां पादुके रङ्गभर्तुः

परिजनमपवार्यं प्रस्थितस्यावरोधान् ।

मणिनिकरसमुद्यन्मञ्जुनादापदेशा-

दभिलपसि यथार्द्धं नूनमालोकशब्दम् ॥ १४.७९ ॥ ४५९ ॥

गुरुजननियतं तद्गोपिकानां सदस्रं

दिनकरतनयायाः सैकते दिव्यगोपः ।

वशमनयद्यत्वाद्दशनादानुयातै-

स्तव भलु पदरक्षे तादृशैर्मञ्जुनादैः ॥ १४.८० ॥ ४६० ॥

निजपदविनिवेशान्निर्विशेषप्रथारान्

परिणामयति भक्तान् रङ्गनाथो यथा माम् ।

एति विडरराकाले मञ्जुशिञ्जविशेषै-

र्हितमुपदिशसीव प्राणिनां पादुके त्वम् ॥ १४.८१ ॥ ४६१ ॥

अयमयमिति तैस्तैः डल्पितानध्वत्सेदान्

प्रतिपदमवलोक्य प्राणिनां व्याकुलानाम् ।

यदुलमणिकलापैः शौरिपादावनि त्वं

मुभरयसि विडारैर्मुञ्जिघाघटापथाश्रम् ॥ १४.८२ ॥ ४६२ ॥

पदकमलमुदारं दर्शयन्ती मुरारेः

कलमधुरनिनादा गर्भरत्नैर्विलोदैः ।

विषमविषयतृष्णाव्याकुलानि प्रजाना-

मभिमुभयसि नूनं पादुके मानसानि ॥ १४.८३ ॥ ४६३ ॥

मधुरिपुपदरक्षे मन्दभुङ्क्षौ मयि त्वा-

मनवधिमलिमानं त्वत्प्रसादात् स्तुवाने ।

मणिनिकरसमुत्थैर्मञ्जुनादैः कवीना-

मुपरमयसि तांस्तान्नूनमुत्सेकवादान् ॥ १४.८४ ॥ ४६४ ॥

शरणाभुपगते त्वां शार्ङ्गिणः पादरक्षे

सकृदिति विधिसिद्धं त्यक्तुकामे विमोडात् ।

प्रयलितमणिजालव्यञ्जितैः शिञ्जितैः स्वै-

रलमलमिति नूनं वारयस्यादरेण ॥ १४.८५ ॥ ४६५ ॥

विकलकरणवृत्तौ विह्वलाङ्गे विलक्षं

विलपति मयि मोडाद्धिभ्रती शौरिपादम् ।

परिसरमधिगन्तुं पश्य पादावनि त्वं

प्रतिभयमभिलं मे भर्त्सयन्ती निनादैः ॥ १४.८६ ॥ ४६६ ॥

करणाविगमकाले कालडुङ्कारशङ्की

द्रुतपदमुपगच्छन् दत्तदस्तः प्रियाभ्याम् ।

परिणामयतु कर्णे रङ्गनाथः स्वयं नः

प्राणवमिव भवत्याः पादुके मञ्जुनादम् ॥ १४.८७ ॥ ४६७ ॥

कमलवनसार्पी तां कौमुदीमुद्गलन्तं

सविधमुपनयन्ती तादृशं रङ्गयन्द्रम् ।

प्रलयदिनसमुत्थान्पादुके मामकीनान्

प्रशमय परितापान् शीतलैः शिञ्जितैः स्वैः ॥ १४.८८ ॥ ४६८ ॥

प्रशमयतु भयं नः पश्चिमश्चासकाले

रुदसि विडरणं ते रङ्गनाथेन सार्धम् ।

नियतमनुविधत्ते पादुके यन्निनादो

निभिलभुवनरक्षाघोषणाघोषलीलाम् ॥ १४.८९ ॥ ४६९ ॥

त्रिकविनिष्ठितदस्तं चिन्तयित्वा कृतान्तं

गतवति हृदि मोहं गच्छता ज्वितेन ।

परिकलयतु बोधं पादुके शिञ्जितं ते

त्वरयितुमिव सज्जं त्वद्विधेयं मुकुन्दम् ॥ १४.९० ॥ ४७० ॥

उपह्वं संवित्तेरुपनिषद्दुषोद्धातवयनं

तव श्रावं श्रावं श्रुतिसुभगमन्तर्माशिरवम् ।  
 विजृम्भन्ते नूनं मधुमथनपादावनि मम  
 द्रवीभूतद्राक्षामधुरिमधुरीणाः कृशितयः ॥ १४.८१ ॥ ४७१ ॥  
 विलासैः कीर्णन्तो निभिलजनयेतांसि विविधा  
 विडारास्ते रङ्गक्षितिरमणपादावनि मुहुः ।  
 विगाढन्तामन्तर्भम विलुङ्घन्तर्माशिशिला-  
 भलात्कारव्याजक्षरदमृतधाराधमनयः ॥ १४.८२ ॥ ४७२ ॥  
 श्रुतिश्रेणीस्थेयश्रुतिसुभगशिञ्जामुपरितां  
 भजेम त्वां पद्मारमणयरात्राधिणि परम् ।  
 न मुद्रानिद्राणद्रविणकणविश्राणनदशा-  
 विशालाडङ्कारं कमपि धनडुङ्कारपरुषम् ॥ १४.८३ ॥ ४७३ ॥  
 तवैतच्छ्रीरङ्गक्षितिपतिपदत्राधिणि नृणां  
 भवत्यागश्चिन्तारणरणकभङ्गाय रशितम् ।  
 शरीरे स्वं भावं प्रथयति यदाकर्णनवशा-  
 न्न नः कर्णो भावी यममडिषधन्टाघणघणः ॥ १४.८४ ॥ ४७४ ॥  
 परित्रस्ताः पुण्यद्रवपतनवेगात्प्रथमतः  
 क्षरदृभिः श्रीरङ्गक्षितिरमणपादावनि तदा ।  
 विदामासुर्दुवा बलिमथनसंरम्भमनघैः  
 प्रणारैस्ते सधेः पदकमलविङ्कान्तिपिशुनैः ॥ १४.८५ ॥ ४७५ ॥  
 स्वेषु स्वेषु पदेषु किं नियमयस्यष्टौ दिशामीश्वरान्  
 स्वैरावापकथाः प्रवर्तयसि किं त्रय्या सहासीनया ।  
 रङ्गेशस्य समस्तलोकमडितं प्राप्ता पदाम्भोरुहं  
 मा भैषीरिति मामुदीरयसि वा मञ्जुस्वनैः पादुके ॥ १४.८६ ॥ ४७६ ॥  
 रङ्गे देवि रथाङ्गपाणिग्रणस्वच्छन्दलीलासप्ति  
 स्तोत्रस्यन्धितरभ्यविभ्रमगतिप्रस्तावकं तावकम् ।  
 कालोपागतकालकिङ्करयमूढुङ्कारपरम्परी-  
 दुर्वारप्रतिवावदूकमनघं श्रोष्यामि शिञ्जारवम् ॥ १४.८७ ॥ ४७७ ॥  
 त्वच्छिञ्जारवशर्करारससदास्वादात् सतामुन्मदा  
 मातर्माधवपादुके बहुविदां प्रायः श्रुतिर्मुज्यति ।  
 सारासारसङ्घमर्शनपरिभ्वानाक्षरग्रन्थिभि-

र्ग-शैस्त्वामिड वार्णयाम्यडमतस्त्रासत्रपावर्जितः ॥ १४.६८ ॥ ४७८ ॥

तवाम्ब डिल भेलतां गतिवशेन गर्भाश्मनां

रमारमणपादुके डिमपि मञ्जुभिः शिञ्जितैः ।

पदस्तुतिविधायिभिस्त्वदनुभावसिद्धान्तिभिः

सयूथ्यकलडायितं श्रुतिशतं समापद्यते ॥ १४.६९ ॥ ४७९ ॥

क्षिपति मणिपादरक्षे नाटैर्नूनं समाश्रितत्राणे ।

रङ्गेश्वरस्य भवती रक्षापेक्षाप्रतीक्षाएविलम्बम् ॥ १४.१०० ॥ ४८० ॥

धृति कवितार्किकसिडस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य

श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासडसे

नादपद्धतिश्चतुर्दशी ॥

### १५. रत्नसामान्यपद्धतिः (५०)

उदर्यिषस्ते रङ्गोन्द्रपादावनि बडिर्भाणीन् ।

अन्तर्भणिरवं श्रुत्वा मन्ये रोमाञ्चिताकृतीन् ॥ १५.१ ॥ ४८१ ॥

विधेडि शौरेर्भणिपादुके त्वं

विपद्यमाने मयि रश्मिजालैः ।

आसीदतामन्तकडिङ्कुराणां

वित्रासनान् वेत्रलताविशेषान् ॥ १५.२ ॥ ४८२ ॥

मुकुन्दपादावनि मध्यनाड्या

मूर्धन्यया निष्यततो मुमुक्षोः ।

आभ्रडमलोकादवलम्बनार्थं

रत्नानि ते रश्मिगणं सृजन्ति ॥ १५.३ ॥ ४८३ ॥

असूर्यभेदां रजनीं प्रजानाम्

आलोकमात्रेण निवारयन्ती ।

अमोघवृत्तिर्भणिपादरक्षे

मुरद्विषो मूर्तिमती दया त्वम् ॥ १५.४ ॥ ४८४ ॥

रङ्गेशपादावनि तावकानां

रत्नोपलानां धृतयः स्फुरन्ति ।

श्रेयःकलानां श्रुतिवल्लरीणाम्

उपद्रशाभा षव निर्व्यपायाः ॥ १५.५ ॥ ४८५ ॥

कस्यापि पुंसः कनकापगायाः

पुण्ये सलीलं पुलिने शयालोः ।

समीपवृत्तिर्भणिपादुके त्वं

संवालयन्तीव पदं करैः स्वैः ॥ १५.६ ॥ ४८६ ॥

द्विदृक्षमाशस्य परं निधानं

स्नेहान्विते योगदशाविशेषे ।

संवित्प्रदीपं मणिपादरक्षे

सन्धुक्षयन्तीव मरीचयस्ते ॥ १५.७ ॥ ४८७ ॥

समाधिभाजं तनुते त्वदीया

रङ्गेशपादावनि रत्नपङ्क्तिः ।

स्थानं प्रयातुं तमसः परं त-

त्प्रदीपकृत्यं प्रभया मलत्या ॥ १५.८ ॥ ४८८ ॥

अध्रासि रङ्गेश्वरपादरक्षे

मन्ये यथार्द्धं मणिरश्मिजालैः ।

सेवानतानां त्रिदशेश्वराणां

शेषापटीं शेषरसत्रिङ्गुष्टाम् ॥ १५.९ ॥ ४८९ ॥

भजन्ति रङ्गेश्वरपादरक्षे

प्रकल्पयन्तो विविधान्युमर्धान् ।

उदरिषश्चिन्तयतां जनानां

चिन्तामणित्वं मणयस्त्वदीयाः ॥ १५.१० ॥ ४९० ॥

नाथस्य दत्ते नदराजकन्या

पातुं शुभान्यादनभेन्दुरश्मीन् ।

मणिप्रभाभिः प्रतिपन्नपक्षां

लीलायकोरीमिव पादुके त्वाम् ॥ १५.११ ॥ ४९१ ॥

जनस्य रङ्गेश्वरपादुके त्वं

जातानुकंपा जनयस्ययत्नात् ।

आकृष्य दूरान्मणिरश्मिजालै-

रनन्यलक्षाणि विलोचनानि ॥ १५.१२ ॥ ४९२ ॥

रङ्गेशपादावनि तावकीनैः

स्मृष्टाः कदाचिन्मणिरश्मिपाशैः ।

कालस्य धोरं न भजन्ति भूयः

कारागृहान्तेषु कशाभिघातम् ॥ १५.१३ ॥ ४८३ ॥

रत्नानि रङ्गेश्वरपादरक्षे

त्वदाश्रितान्यप्रतिघैर्मथूषैः ।

आसेदुषीणां श्रुतिसुन्दरीणां

वितन्वते वर्णानिचोललक्ष्मीम् ॥ १५.१४ ॥ ४८४ ॥

निद्रारसप्रणयिनो मणिपादरक्षे

रङ्गेश्वरस्य सविधं प्रतिपद्यमाना ।

शय्याङ्गुलीन्द्रमभितो भवती विधत्ते

रत्नांशुभिर्यवनिकामिव दर्शनीयाम् ॥ १५.१५ ॥ ४८५ ॥

सद्यस्त्वद्दुग्धशानमिताङ्गतीनां

स्रस्तांशुकं निजरुचा मणिपादुके त्वम् ।

पद्मासडायपरिवारविलासिनीनां

पट्टांशुकैरिव पयोधरमावृणोषि ॥ १५.१६ ॥ ४८६ ॥

दिवस्य रङ्गवसतेः पुरतः प्रवृत्ते-

रुद्धूतविश्रुतिमिरां मणिरश्मिजालैः ।

मन्ये मदीयलुदयायतनप्रवेश-

माङ्गल्यदीपकण्डिकां मणिपादुके त्वाम् ॥ १५.१७ ॥ ४८७ ॥

आकीर्णरत्ननिकरां मणिपादुके त्वां

रङ्गेश्वरस्य ललितां विपणिं प्रतीमः ।

यत्संश्रयोऽणु भवति स्थिरभक्तिमूल्यं

कैवल्यमत्र जगतां क्यविक्रयार्द्धम् ॥ १५.१८ ॥ ४८८ ॥

व्यङ्क्तुं क्षमं भगवतो जगदीश्वरत्वं

वज्राङ्कुशाध्वजसरोरुडयङ्कयिहम् ।

आश्लिष्य निर्भररुचिं मणिपादुके त्वा-

मासीदनाभरणसुन्दरमङ्घ्रिपद्मम् ॥ १५.१९ ॥ ४८९ ॥

रत्नप्रभापटलयङ्कमनोडरा त्वं

पद्मारुणं पदमिदं त्वयि रङ्गभर्तुः ।



मन्ये तदेतदुभयं मणिपादरक्षे

यङ्काञ्जमाण्डलमङ्कित्यनरक्षाणार्थम् ॥ १५.२० ॥ ५०० ॥

त्रासात्स्वयं प्रणामतां दनुजेश्वराणां

सङ्ख्येऽवलूनशिरसामपि मौलिरत्नैः ।

आयोजयत्यनुकलं मणिपादुके त्वां

सैरन्ध्रैरेव मुरवैरिङ्गुपाणधारा ॥ १५.२१ ॥ ५०१ ॥

आरुक्न्दनानि विबुधेन्द्रशिषामाणीनां

त्वामाश्रितान्यसुरसूदनपादरक्षे ।

रत्नानि ते स्तुतिसुवर्णपरीक्षाणार्थे

नूनं भजन्ति निकषोपलतां कवीनाम् ॥ १५.२२ ॥ ५०२ ॥

पादावनि प्रणयिनां प्रतिपादितार्थां

कीडासरोजमिव शौरिपदं वडन्तीम् ।

प्रत्युभरत्निकरप्रतिपन्नशोभां

पश्यामि रोडणगिरेरेधिदेवतां त्वाम् ॥ १५.२३ ॥ ५०३ ॥

यामेव रत्नकिरणैर्मणिपादाक्षे

कीडासरोजमिव शौरिपदं भजन्तीम् । var वडन्तीम्

प्रत्युभरत्निकरप्रतिपन्नशोभां

पश्यामि रोडणगिरेरेधिदेवतां त्वाम् ॥ १५.२४ ॥ ५०४ ॥

रत्नाङ्कुरैरविरला मणिपादरक्षे

पाकोन्मुषैः परिगता पुरुषार्थसस्यैः ।

देवेन रङ्गपतिना जगतां विभूत्यै

केदारिकेव कृपया परिकल्पिता त्वम् ॥ १५.२५ ॥ ५०५ ॥

निर्धूतमोडतिमिरास्तव रत्नदीपै-

निर्विश्यमानविभवं नदराजपुत्र्या ।

प्रत्यक्षयन्ति निगमान्तनिगूधमर्थं

पादावनि त्वयि निवेशितभावबन्धाः ॥ १५.२६ ॥ ५०६ ॥

रत्नोपलप्रकरसम्भव शेष दूरा-

द्रङ्गाधिराज्यरणावनि तावकीनः ।

आर्द्रपिराधपरिष्पिन्नधियां प्रजाना-

माश्रासनार्थं धव भाति करप्रसारः ॥ १५.२७ ॥ ५०७ ॥

व्यामुद्ध्यतो विषयिबालमृगान्मदीयान्

संसारधर्मजनितासु मरीचिकासु ।

पादावनि प्रगुणरत्नमरीचिजालै-

रादृष्य विश्रमय केशवकान्तिसिन्धौ ॥ १५.२८ ॥ ५०८ ॥

अन्तर्निधाय मुनिभिः परिरक्षमाणाम्-

आत्मीयरश्मिगुणितां मणिपादरक्षे ।

रङ्गेशपादकमलप्रतिपन्नमुद्रां

नीवीमवैमि भवतीं निगमान्तवायाम् ॥ १५.२९ ॥ ५०९ ॥

रामस्य रङ्गवसतेश्वरणानुषङ्गा-

ढाञ्छां गतां परमपावनतां धधाना । var भुवनपावनताम्

पादावनि प्रयुररत्नशिलानिभङ्गा

संसारसन्तरणसेतुरसि प्रजानाम् ॥ १५.३० ॥ ५१० ॥

द्विविषन्मकुटेषु सञ्चरन्त्याः प्रयुरस्ते मणिपादुके प्रकाशः ।

द्विदि रङ्गपतेर्मण्डोत्सवार्थं वितता वन्दनमालिकेव भाति ॥ १५.३१ ॥ ५११ ॥

प्रभवन्ति दवीयसां स्वभावा-

त्तव रत्नानि मुकुन्दपादरक्षे ।

अयसामिव उन्त लोडकान्ताः

कठिनानां मनसां विकर्षणाय ॥ १५.३२ ॥ ५१२ ॥

परिपश्यति देवि रङ्गनाथे रडसि त्वं सविधे निविश्य लक्ष्म्याः ।

परिपुष्यसि रत्नधामभिः स्वैरनसूयेव मनोज्ञमङ्गरागम् ॥ १५.३३ ॥ ५१३ ॥

तव रत्नकरार्पितं नवीनं परिगुह्य स्थिरमंशुकं मनोज्ञम् ।

जरदंशुकत्सुभेन देहं कृतिनः केशवपादुके त्यजन्ति ॥ १५.३४ ॥ ५१४ ॥

अभितो मणिपादुके निभङ्गैः

कृतसंस्कारविशेषमात्मरत्नैः ।

कुरुते भवती पदं मुरारेः

कठिनेऽस्मिन् लृष्टि मे निवेशयोग्यम् ॥ १५.३५ ॥ ५१५ ॥

निजरत्नकराञ्चलैर्मदीयानपराधानवधूय दत्तसाम्या ।

रमया सङ्घितस्य रङ्गभर्तुः पदयोरर्पय पादुके स्वयं माम् ॥ १५.३६ ॥ ५१६ ॥

रश्मिजालपरिवेधबन्धुरा रङ्गभूमिपतिरत्नपादुके ।  
 विश्वलोचनविडङ्गलाशिणी वागुरेव वितता विराजसे ॥ १५.३७ ॥ ५१७ ॥  
 मानसाम्बुजविकासोत्तुभिः सेविता मणिगणैः प्रभाकरैः ।  
 पादुके वडसि सद्भिराश्रितां देवि विष्णुपदसम्पदं नवाम् ॥ १५.३८ ॥ ५१८ ॥  
 अधिशयितकृष्णिश्चरस्य शौरैः  
 स्वयमधिदृढपदोपधानपार्श्वी ।  
 मणिवलयजुषा करेण मन्दं  
 स्मृशसि पदावनि पादयोर्युगं तत् ॥ १५.३९ ॥ ५१९ ॥  
 भवत्यन्ते त्वां प्रणतस्य जन्तो-  
 स्तदोकोऽग्रज्वलनं त्वत्प्रकाशैः ।  
 यतो नाड्या मध्यमया विनिर्यन्  
 गतिं विन्देत् केशवपादरक्षे ॥ १५.४० ॥ ५२० ॥  
 अशिथिलपरिणद्धा रश्मिजालैर्मणीनां  
 दुरधिगमतमं नः पारमारोपयन्ती ।  
 कमलनयनमाद्यं कर्णधारं धधाना  
 भवसि भवपयोधेः पादुके पोतपात्री ॥ १५.४१ ॥ ५२१ ॥  
 मणिगणकिरणैस्ते कल्पिते गुल्मभेदे  
 मृगयुरिव कुरङ्गीं त्वां पुरस्कृत्य भव्याम् ।  
 उरति यरणरक्षे भक्तिपाशावरुद्धं  
 वृद्धयडरिणयूथं प्राणिनां रङ्गनाथः ॥ १५.४२ ॥ ५२२ ॥  
 परिश्रितपदमूला पादुके रङ्गिणस्त्वं  
 प्रभवति भुजमध्ये कौस्तुभोऽयं तथाऽपि ।  
 भवति भृशमधस्तात् तेजसा भव्यभूम्ना  
 शलभितदुशितानां तावकानां मणीनाम् ॥ १५.४३ ॥ ५२३ ॥  
 कल्पश्रेणीदिनपरिणतौ जन्तुजाले प्रसुप्ते  
 विष्वग्व्यासे जगति तमसा पादुके तादृशेन ।  
 स्त्यानालोकैस्तव मणिगणैर्वासगोऽप्रदीपाः  
 सम्पद्यन्ते सल कमलया जगदुदस्य यूनाः ॥ १५.४४ ॥ ५२४ ॥  
 श्रीरङ्गेन्दोश्चरणाकमलद्वन्द्वसेवावलेपा-

दाडुढायां त्वयि मभ्रभुजामानतान् मौलिभागान् ।  
 तेषां यूडामाणिभिरनघैस्तावकानां मणीनां  
 केशाकेशि प्रभवति मिथस्त्रासलेशोऽज्जितानाम् ॥ १५.४५ ॥ ५२५ ॥  
 त्वद्भ्रुवोपलरश्मिपञ्जरतनुत्राणं स्थिरं बिभ्रतो  
 मातर्माधवपाट्टुके न तु पुनर्दस्तैः स्पृशन्त्याकुलैः ।  
 दूरोत्सिक्तदूराढ्यजिह्वमगबिलद्वाःपालकोपानल-  
 ज्वालामित्रकठोरवेत्रलतिकारुण्यार्धयन्द्रं वपुः ॥ १५.४६ ॥ ५२६ ॥  
 संवर्तोदितसूर्यकोटिसदृशीं रङ्गेशपादावनि  
 प्रस्तौषि प्रतियत्नरत्ननिकरज्योतिश्छटामुद्भटाम् ।  
 तन्मन्ये त्वदनन्यसूरिपरिषन्मध्ये निवेशाय न-  
 स्तादृग्वासरसेऽपि भेतुमयिरादस्माकमन्धन्तमः ॥ १५.४७ ॥ ५२७ ॥  
 सलीलं विन्यस्य त्वयि यरणरक्षे निजपदं  
 यदृच्छानिष्कान्ते विडरति डरौ रङ्गरसिके ।  
 दिशासौधानष्टौ जनयसि तदा निर्भरमिल-  
 न्मणिस्थायामायाधनघटितकेतुव्यतिकरान् ॥ १५.४८ ॥ ५२८ ॥  
 मडाधैराश्रिष्टां मणिभिरवधूतधुमणिभिः  
 कथञ्चित् क्षेत्रज्ञैरधिगतपदामम्भ भवतीम् ।  
 मुकुन्देन त्रातुं पदकमलमूले विनिछितां  
 निराभाधां मन्ये निधिमनघवायां निरवधिम् ॥ १५.४९ ॥ ५२९ ॥  
 तापत्रयं निरुन्धे पयति कषायान् विशोषयति पङ्कम् ।  
 तेजस्त्रितयमिदं ते शङ्के रङ्गेन्द्रपाट्टुके तेजः ॥ १५.५० ॥ ५३० ॥  
 षटि कवितार्किकसिडस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्गुटनाथस्य  
 श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपाट्टुकासडस्रे  
 रत्नसामान्यपद्धतिः पञ्चदशी ॥

### १६. अङ्कुरतपद्धतिः (५०)

मुभभाडूरुपादेभ्यो वर्णान् सृष्टवतः प्रभोः ।  
 प्रपद्ये पाट्टुकां रत्नैर्व्यक्तवर्णव्यवस्थितिम् ॥ १६.१ ॥ ५३१ ॥  
 मणिभिः सितरक्तपीतकृष्णैर्भवती काञ्चनपाट्टुके विचित्रा ।

युगभेदविकल्पितं मुरारेयुगपददर्शयतीव वर्णभेदम् ॥ १६.२ ॥ प३२ ॥

नवरत्नविचित्रिता मुरारेः पद्योस्त्वं मणिपादुके विभासि ।

नवभाण्डवती वसुन्धरेव प्रणयाज्जन्मपदं समाश्रयन्ती ॥ १६.३ ॥ प३३ ॥

सहसा विनिवेद्य सापराधान्

त्वदधीनस्वपदे मुकुन्दपादे ।

अरुणोपलसक्तमौक्तिकश्रीः

स्मयमानेव विभासि पादुके त्वम् ॥ १६.४ ॥ प३४ ॥

भङ्गुरत्नसमुद्भवं मयूषं तव मन्ये मणिपादुके मुरारेः ।

थरणोपगतं मयूरपिञ्छं मकुटारोडणसाहसं प्रमार्ष्टुम् ॥ १६.५ ॥ प३५ ॥

प्रभया हरिनीलमौक्तिकानां

विकसन्त्या दिशसीव पादुके त्वम् ।

मधुभिख्यारणारविन्दलक्ष्याः

स्रजमिन्दीवरपुण्डरीकबद्धाम् ॥ १६.६ ॥ प३६ ॥

तव माधवपादुके मणीनां प्रभया देवि सितासितारुणानाम् ।

वडते गिरिशस्य मौलिगङ्गा कुमुदेन्दीवरपद्मकाननानि ॥ १६.७ ॥ प३७ ॥

पृथग्विधानां ध्रुतिभिर्मणीनां त्वां पादुके लोहितशुक्लकृष्णाम् ।

विडारतेतोरिड रङ्गभर्तुः पादानुषक्तां प्रकृतिं प्रतीमः ॥ १६.८ ॥ प३८ ॥

तमालनीलद्युतिमिन्द्रनीलैर्मुक्तानुविद्धां मणिपादुके त्वाम् ।

अवैमि रङ्गेश्वरकान्तिसिन्धोर्वेलामविश्रान्तगतागतार्ढाम् ॥ १६.९ ॥ प३९ ॥

अवैमि रङ्गेश्वरपादुकाभ्यामकालकाल्यं विभवं विधातुम् ।

वज्रेन्द्रनीलव्यपदेशदृश्यं बन्दीकृतं नूनमहस्त्रियामम् ॥ १६.१० ॥ प४० ॥

पदस्य गोप्त्री भवती मुरारेर्मणिस्पृशा मौक्तिकरत्नभासा ।

अन्तर्दृशं साञ्जनया मुनीनामनक्ति कर्पूरशलाकयेव ॥ १६.११ ॥ प४१ ॥

मुक्तामयूषप्रकरैः सुभद्रा कृष्णा मडेन्द्रोपलरश्मिजालैः ।

मान्या मुरारेर्मणिपादुके त्वं विडारयुक्ता विजयं वृणोषि ॥ १६.१२ ॥ प४२ ॥

विचित्रवर्णां मणिपादुके त्वां

छन्दोमयीं सामनिबद्धगीतिम् ।

मुनीन्द्रजुष्टां द्विपदां मुरारेः

प्रत्यायिकां काञ्चिद्दृश्यं प्रतीमः ॥ १६.१३ ॥ ५४३ ॥

प्रसेदुषी गोत्रभिदः प्रणामैः पुष्पासि रङ्गेश्वरपादुके त्वम् ।

मणिप्रभासंवलनापदेशात्प्रायस्तदर्हाणि शरासनानि ॥ १६.१४ ॥ ५४४ ॥

शोणाश्मनां तव हरिन्मणिरश्मिभिन्नं

बालातपं बलिविमर्दनपादरक्षे ।

श्यामीकृतं शुक्लशकुन्तगणप्रवेशा-

च्छुद्धे सतां किमपि शालिवनं विपक्वम् ॥ १६.१५ ॥ ५४५ ॥

सम्भिद्यमानमणिविद्रुममौक्तिकश्रीः ।

सैरन्त्रिकेव भवती मणिपादरक्षे ।

प्रस्तौति रङ्गनृपतेश्वरणारविन्दे

कस्तूरिकाघुसृणयन्धनपङ्कययाम् ॥ १६.१६ ॥ ५४६ ॥

आत-वतीमसुरमर्दनपादरक्षे

शुद्धान्तपक्ष्मलदृशां मधनेन्द्रजालम् ।

वैडारिकीं विविधरत्नमयूभलक्षा-

न्मन्ये समुद्रुलसि मोहनपिच्छिकां त्वम् ॥ १६.१७ ॥ ५४७ ॥

रत्नैर्व्यवस्थितसितासितशोणवर्णै-

रालोकवद्भिरजलच्छ्रुतिसन्निकर्षैः ।

द्रष्टुं मुकुन्दचरणानिमेषदृश्यौ

सन्दृश्यसे जननि सम्भृतनेत्रपङ्क्तिः ॥ १६.१८ ॥ ५४८ ॥

गारुत्मतान्तरितमौक्तिकपङ्क्तिवलक्षा-

दूर्वामधूकरचितं दुरितोपशान्त्यै ।

मातः स्वयं वलसि भुग्धयिषां प्रजानां

मङ्गल्यमाव्यमिव माधवपादुके त्वम् ॥ १६.१९ ॥ ५४९ ॥

रङ्गाधिराजपदरक्षिणि राजते ते

वज्रोपसङ्घटितमौक्तिकविद्रुमश्रीः ।

सक्ता चिरं मनसि संयमिनां निवासा-

त्सूर्यैन्दुवह्निभयमण्डलवासनेव ॥ १६.२० ॥ ५५० ॥

आसक्तवासवशिलाशकलास्त्वदीयाः

पद्मासलायपदरक्षिणि पद्मरागाः ।

प्रत्यक्षयन्ति कमपि भ्रमराभिलीनं

पादारविन्दकमरन्दरसप्रवाहम् ॥ १६.२१ ॥ ५५१ ॥

अन्तःपुराणि समयेष्वभिगन्तुमेका

रङ्गेशितुर्ज्ञापयसीव पदावनि त्वम् ।

मुक्तांशुजालमिलनाद्गुचिरैः प्रवालै-

र्भिम्बाधरं स्मितविशेषयुतं प्रियाणाम् ॥ १६.२२ ॥ ५५२ ॥

रङ्गेश्वरस्य मृगयोश्चरणावसक्तानां

रक्षःकपीन्द्रमकुटेषु निवेशयोग्याम् ।

मन्ये पदावनि निबद्धविचित्ररत्नां

मायामृगस्य रयितामिव रर्माणा त्वाम् ॥ १६.२३ ॥ ५५३ ॥

बध्नासि रङ्गपतिविभ्रमपादुके त्वं

मायाकिरातमकुटे नववर्द्धमालाम् ।

आकृष्टवासवधनुश्शकलैर्मण्डिना-

मन्योन्वसङ्घटितकर्बुरितैर्मयूषैः ॥ १६.२४ ॥ ५५४ ॥

अन्योन्यबन्धुरलरिन्मणिपद्मरागा

रङ्गेश्वरस्य यरणावनि राजसे त्वम् ।

आत्मोपमानविभववाच्यरितार्थयन्ती

शैवात्मजागिरिशयोरिव मूर्तिमेकाम् ॥ १६.२५ ॥ ५५५ ॥

तापत्रयप्रशमनाय समाश्रितानां

सन्दर्शितारुणसितासितरत्नपङ्क्तिः ।

पुष्पासि रङ्गनृपतेर्मणिपादुके त्वं

प्रायः सरोजकुमुदोत्पलकाननानि ॥ १६.२६ ॥ ५५६ ॥

देलुद्युतिं प्रकटयन्ति महेन्द्रनीलाः

शौरैः पदाम्बुजरुचिं तव पद्मरागाः ।

अन्योन्यलब्धपरभागतया त्वमीषा-

माभाति कान्तिरपरा मणिपादरक्षे ॥ १६.२७ ॥ ५५७ ॥

आकीर्णमौक्तुलरिन्मणिपद्मरागा-

मम्भोजलोचनपदावनि भावये त्वाम् ।

तत्पादविश्रमजुषां श्रुतिसुन्दरीणां

वर्णोपधानमिव मौलिनिवेशयोग्यम् ॥ १६.२८ ॥ ५५८ ॥

आसन्नवासवशिलाशकलास्त्वदीयाः

पद्मेक्षणास्य पदरक्षिणि पद्मरागाः ।

सम्भावयन्ति समये ङ्वयिदृष्यामानोः

सद्यःप्रसूतयमुनासुभगामास्थाम् ॥ १६.२८ ॥ ५५८ ॥

मुक्तेन्द्रनीलमणिभिर्विखिते भवत्याः

पङ्कती दृढे परमपूरुषपादरक्षे ।

मन्ये समाश्रितजनस्य तवानुभावा-

दुम्भोचिते सुकृतदुष्कृतशङ्खले द्वे ॥ १६.३० ॥ ५६० ॥

उद्गीर्णागाढतमसो हरिनीलभङ्गा-

स्ताराविशेषरुचिराणि य मौक्तिकानि ।

त्वत्सङ्गमात्सरसिजेक्षणापादरक्षे

संयोजयन्ति निशया भवमौलियन्द्रम् ॥ १६.३१ ॥ ५६१ ॥

विषणोः पदेन घटिता मणिपादुके त्वं

व्यक्तेन्द्रनीलरुचिरुज्ज्वलमौक्तिकश्रीः ।

कालेषु दीव्यसि मरुद्भिरुदीर्यमाणा

कादम्बिनीव परितः स्फुटवारिभिन्दुः ॥ १६.३२ ॥ ५६२ ॥

भासा स्वयं भगवतो मणिपादरक्षे

मुक्तान्विता मरतकोपलपङ्कतिस्ते ।

नित्यावगाहनसहं सकलस्य जन्तो-

र्गङ्गान्वितं जनयतीव समुद्रमन्यम् ॥ १६.३३ ॥ ५६३ ॥

सूर्यात्मजा हरिशिलामणिपङ्क्तिवक्षा-

त्वां नित्यमाश्रितवती मणिपादरक्षे ।

आदौ जनार्दनपदे क्शाणमात्रलज्जा-

मासन्नमौक्तिकरुया हसतीव गङ्गाम् ॥ १६.३४ ॥ ५६४ ॥

पर्यन्तसङ्घटितभासुरपद्मरागाः

पद्मोदरभ्रमकान्तिमुशस्त्वदीयाः ।

त्वत्संश्रयेण यरणावनि शङ्कनीलाः

पीताम्भरेण पुरुषेण तुलां लभन्ते ॥ १६.३५ ॥ ५६५ ॥

शङ्के पदावनि सदा परिचिन्वती त्वं



रङ्गेशितुश्चरणपङ्कजसौकुमार्यम् ।  
 अत्रे मडोभिररुणोपलमौक्तिकानां  
 प्राज्यां विनिक्षिपसि पल्लवपुष्पपङ्क्तिम् ॥ १६.३६ ॥ ५६६ ॥  
 निर्गच्छता यरणरक्षिणि नीयमाना  
 रङ्गेश्वरेण भवती रणदीक्षितेन ।  
 सूते सुरारिसुभटीनयनाम्बुजानां  
 ज्यौत्स्नीं निशामिव सितासितरत्नभासा ॥ १६.३७ ॥ ५६७ ॥  
 मरकतलरिताङ्गी मेदुरा पद्मरागै-  
 रभिनवजलबिन्दुव्यक्तमुक्ताङ्गुलीश्रीः ।  
 कलयसि पदरक्षे कृष्णमेघप्रयारात्-  
 कनकसरिदनूपे शाद्धलं सेन्द्रगोपम् ॥ १६.३८ ॥ ५६८ ॥  
 विरयितसुरसिन्धोविष्णुपादरविन्दा-  
 त्समधिकमनुभावं पादुके दर्शयन्ती ।  
 वलभिदुपलमुक्तापद्मरागप्रकाशैः  
 परिणामयसि नूनं प्राग्मशोणं प्रयागम् ॥ १६.३९ ॥ ५६९ ॥  
 विविधमणिमयूषैर्व्यक्तपङ्कां विशित्रै-  
 र्जलनिधिदुहितुस्त्वां वेदि लीलायकोरीम् ।  
 अनिशमविकलानां पादुके रङ्गभर्तु-  
 श्चरणनभमणीनां यन्द्रकामापिबन्तीम् ॥ १६.४० ॥ ५७० ॥  
 यरणकमलसेवासङ्गिनां रङ्गभर्तु-  
 विनयगरिमभाजं वर्जितैरातपत्रैः ।  
 पुनरपि पदरक्षे पुष्यसि त्वं सुराणां  
 बहुविधमणिकान्त्या अर्द्धिपञ्चातपत्रम् ॥ १६.४१ ॥ ५७१ ॥  
 मरकतरुषिपत्रा मौक्तिकस्मेरपुष्पा  
 स्फुटकिसलयशोभाभासुरैः पद्मरागैः ।  
 कुलमभिलमुदारा रङ्गनाथस्य पादे  
 कलयति भवती नः कल्पवल्लीव काञ्चित् ॥ १६.४२ ॥ ५७२ ॥  
 बहुमणिरुचिराङ्गी रङ्गनाथस्य पादा-  
 न्निरुशिरसि गिरीशो निक्षिपन्पादुके त्वाम् ।  
 स्मरति ललितमन्तर्लालनीयं भवान्या-

स्तरलघनकुलापं शास्त्रमुभस्थौपवाह्यम् ॥ १६.४३ ॥ ५७३ ॥

विविधमणिसमुत्थैर्व्यक्तमापाद्यन्ती

दिवसरजनिस्त्रय्यायौगपद्ये मयूषैः ।

उपनिषद्गुणगीतां पादुके रङ्गिणस्तवा-

मघटितघटनाडां शक्तिमालोचयामः ॥ १६.४४ ॥ ५७४ ॥

सकलमिदमवन्ध्ये शासने स्थापयन्ती

मुरमथनपदस्था मौक्तिकादिप्रकारा ।

प्रकटयसि विशुद्धश्यामरक्तादिगुणान्

इलपरिणतिभेदान्प्राणिनां पादुके त्वम् ॥ १६.४५ ॥ ५७५ ॥

प्रदिशति मुद्गमक्षणोः पादुके देहभाञ्ज

शतमभमणिपङ्क्तिः शार्ङ्गिणस्तुल्यवर्णा ।

परिसरनिहितैस्ते पद्मरागप्रदीपै-

र्धनतरपरिणद्धा कञ्जलश्यामिकेव ॥ १६.४६ ॥ ५७६ ॥

कलयाऽपि ङानिरुहितेषु सदा

तव मौक्तिकेषु परितः प्रथते ।

उपरज्यमानुसरिणाङ्गुतुला

उरिपादुके उरिशिलामडसा ॥ १६.४७ ॥ ५७७ ॥

मरकतपत्रला रुयिरविद्रुमपल्लविता

पृथुतरमौक्तिकस्तम्बकिता निगमैः सुरभिः ।

उपवनदेवतेव यरणावनि रङ्गपते-

रभिलषतो विहारमभिगम्य पदं स्पृशसि ॥ १६.४८ ॥ ५७८ ॥

सद्योत्तुङ्गे रङ्गक्षितिरमणपादप्रणयिनि

त्वदालोके तत्तन्मणिकिरणसम्भेदकलुषे ।

प्रतिस्रोतोवृत्त्या प्रथितरुचिभेदं न सडते

नवाम्भःस्वाच्छन्धं नमदमरकोटीरमकरः ॥ १६.४९ ॥ ५७९ ॥

जनयसि पदावनि त्वं मुक्ताशोणामणिशङ्कनीलरुथा ।

नभरुचिसन्ततिरुचिरां नन्दकिन्त्रिशसम्पदं शौरैः ॥ १६.५० ॥ ५८० ॥

धृति कविताकिङ्कसिडस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्गुटनाथस्य

श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

भङ्गुरत्पङ्कतिःषोडशी ॥

१७. पद्मरागपङ्कतिः (३०)

प्रपद्ये रङ्गनाथस्य पादुकां पद्मरागिणीम् ।  
 पदैकनियतां तस्य पद्मवासाभिवापराम् ॥ १७.१ ॥ ५८१ ॥  
 अतिवाऽभनसं विचिन्त्य शौरिः पदरक्षे पदपद्मसौकुमार्यम् ।  
 पश्चिपुष्यसि पद्मरागभासा पदवीमाहितपल्लवामिव त्वम् ॥ १७.२ ॥ ५८२ ॥  
 पदपल्लवसङ्गिभिः प्रदीप्तैरधिकोल्वासिभिरम्ब पद्मरागैः ।  
 अनले शयनं क्वचिन्मुरारेरविसंवाद्यसीव पादुके त्वम् ॥ १७.३ ॥ ५८३ ॥  
 विवृणोति रङ्गपतिरत्नपादुके त्वयि पद्मरागमनिपङ्कतिः शुभा ।  
 निभिजोरुसङ्घटनपीडनक्षरन्मधुकैटलक्षतजपङ्गुवासनाम् ॥ १७.४ ॥ ५८४ ॥  
 प्रतियन्ति रङ्गपतिपादुके जना-  
 स्तव पद्मरागमणिरश्मिसन्ततिम् ।  
 अभिजग्मुषां त्वदनुभावभण्डिता-  
 दधसञ्चयाद्विगलितामसृक्छटाम् ॥ १७.५ ॥ ५८५ ॥  
 पश्यन्ति रङ्गेश्वरपादुके त्वां पौराङ्गनाः स्पर्शितरागबन्धाम् ।  
 शङ्काङ्गारयोनेर्ज्वलनस्य दीप्तैरङ्गारजलैरिव पद्मरागैः ॥ १७.६ ॥ ५८६ ॥  
 अवैमि द्रोषापगमस्य छेतुं तमोपलां सम्भृतपद्मरागाम् ।  
 अशेषवन्धां मणिपादुके त्वां रङ्गेशसूर्योदयपूर्वसन्ध्याम् ॥ १७.७ ॥ ५८७ ॥  
 अवाप्य पादावनि रङ्गाभर्तुःपादाम्बुजे पल्लवसंस्तराभाम् ।  
 त्वत्पद्मरागद्युतयो लजन्ते कालानलत्वं कलुशाम्बुधेर्नः ॥ १७.८ ॥ ५८८ ॥  
 निसर्गसिद्धं मणिपादरक्षे देवस्य रङ्गावसथप्रियस्य ।  
 बालार्कवर्णाः पदपद्मरागं त्वत्पद्मरागाः पुनरुक्तयन्ति ॥ १७.९ ॥ ५८९ ॥  
 पदेन विश्वं मणिपादरक्षे पत्न्या समं पालयतो मुरारेः ।  
 यशःपयोधौ परिकल्पयन्ति प्रवालशोभां तव पद्मरागाः ॥ १७.१० ॥ ५९० ॥  
 अर्चिष्मती काञ्चनपादरक्षे प्रस्तौति ते पाटलरत्नपङ्क्तिः ।  
 रेभारथाङ्गस्य मलःप्रपञ्चं रङ्गेशपादाम्बुजमध्यभाजः ॥ १७.११ ॥ ५९१ ॥  
 त्वयैव पादावनि शोणरत्नैर्बालातपं नूनमुदीरयन्त्या ।

पद्मापतेः पादतलप्रउठे रेणाम्बुजं नित्यमत्सूदनद्रुम् ॥ १७.१२ ॥ ५८२ ॥

नित्यं निजालोकपथं गतानां श्रेयो दिशन्ती श्रितपद्मरागाम् ।

महीयसीं माधवपादरक्षे मन्थामले मङ्गलदेवतां त्वाम् ॥ १७.१३ ॥ ५८३ ॥

देवस्य रङ्गरसिकस्य विहारउते-

रात्मानमङ्घ्रिकमले विनिवेद्य पूर्वम् ।

प्रायो निवेद्यसि शोणमणिप्रकाशैः

प्रत्यूषपद्मकलिकां पदरक्षिणि त्वम् ॥ १७.१४ ॥ ५८४ ॥

प्रत्यज्मयस्य उविषः प्रणवेन देवि

प्रक्षेपणाय परमार्थविदां मुनीनाम् ।

प्राज्यां मुकुन्द्यरणावनि पद्मरागैः

पर्यायपावकशिभां भवतीं प्रतीमः ॥ १७.१५ ॥ ५८५ ॥

सम्पद्यते तव पदावनि पद्मरागैः

प्रस्थानमाङ्गलिकलोमलुताशनश्रीः ।

क्षीरालुतिर्भवति यत्र विकल्पगङ्गा

रङ्गेश्वरस्य रुचिरा नभरश्मिधारा ॥ १७.१६ ॥ ५८६ ॥

आमुञ्चतामरुणयावकपङ्कलक्ष्मीं

शोणाश्मनां तव पदावनि कान्तियोगात् ।

पद्मासलायपदपद्मनभाः श्रयन्ते

सन्धानुरञ्जितसुधाकरबिम्बशोभाम् ॥ १७.१७ ॥ ५८७ ॥

स्थाने तवाय्युतपदावनि पद्मरागा-

स्तेजोमयाः प्रशामयन्ति तमो मदीयम् ।

यित्रं तदेतद्विड यज्जनयन्ति नित्यं

रागात्मकेन मडसा रजसो निवृत्तिम् ॥ १७.१८ ॥ ५८८ ॥

पद्माकरान्तरविकासिनि रङ्गभर्तुः

पीत्वा पदावनि मधूनि पदारविन्दे ।

शोणोपलघुतिमयीं सुभगप्रचारां

मन्थे बिभर्षि मडतीं मदरागशोभाम् ॥ १७.१९ ॥ ५८९ ॥

पादावनि प्रसृमरस्य क्लेर्युगस्य

प्रायेण संप्रति निवारयितुं प्रवेशम् ।

श्रीरङ्गसीम्नि तव शोणमणिप्रसूतः

प्राकारमग्निमयमारभते प्रकाशः ॥ १७.२० ॥ ६०० ॥

लीलागृहान्तरविहारिणि रङ्गनाथे

लाक्षारसैरुण्डारत्नभयूपलक्ष्यैः ।

प्रायेण रञ्जयति पादसरोजयुगं

सैरन्ध्रकेव भवती मणिपादरक्षे ॥ १७.२१ ॥ ६०१ ॥

रङ्गेशितुर्विडरतो मणिपादरक्षे

रथान्तरे सुमनसः परिकीर्यमाणाः ।

त्वत्पद्मरागडिरण्यसुरणाद्भ्रमन्ते

सन्ध्यातपान्तरिततारकपङ्क्तिलक्ष्मीम् ॥ १७.२२ ॥ ६०२ ॥

रङ्गाधिराजपदरक्षिणि भिन्नतस्त्वां

गङ्गातरङ्गविमले गिरिशस्य मौलौ ।

संवर्धयन्ति मडसा तव पद्मरागाः

शैलात्मजायरण्यावकपङ्कलक्ष्मीम् ॥ १७.२३ ॥ ६०३ ॥

शरणामुपगतानां शर्वरीं मोडरूपां

शमयितुमुद्यस्थान्मन्मले ङालसूर्यान् ।

पदसरसिजयोगाद्रङ्गनाथस्य भूयः

परिणामदरुणिम्नः पादुके पद्मरागान् ॥ १७.२४ ॥ ६०४ ॥

उरिपदरुचिराणां पादुके तावकाना-

मरुणामणिगणानां नूनमर्धेन्दुमौलिः ।

प्रणतिसमयलग्नां वासनामेव धत्ते

कलमकण्डिशकान्तिरपरिणीभिर्जटाभिः ॥ १७.२५ ॥ ६०५ ॥

प्रतिविडरणमेते पादुके रङ्गभर्तुः

पदकमलसगन्धाः पद्मरागास्त्वदीयाः ।

तरुणतपनमैत्रीमुद्गुडदृग्भिर्मियूपैः

स्थलकमलविभूतिं स्थापयन्त्यव्यवस्थाम् ॥ १७.२६ ॥ ६०६ ॥

अयमनितरभोगान् रञ्जयन् वीतरागा-

नरुणामणिगणानां तावकानां प्रकाशः ।

मधुरिपुपदरक्षे मङ्गु जाज्वल्यमानः

शलभयति जनानां शाश्वतं पापराशिम् ॥ १७.२७ ॥ ६०७ ॥

प्रथुरनिगमगन्धाः पादुके रङ्गभर्तुः

पदकमलसमृद्धिं प्रत्यहं भावयन्तः ।

धृति शकलयन्तो गाढमन्तस्तमिस्रं

समुचितमरुणत्वं तावकाः पद्मरागाः ॥ १७.२८ ॥ ६०८ ॥

लाक्षालक्ष्मीमधुररुचये रङ्गिणः पादरक्षे

वङ्नाम्भोजे मधुपरिणतिं पद्मरागद्युतिस्ते ।

कर्णोपान्ते किसलयरुचिं देवि सेवानतानां

सीमन्ते यत्रिदशसुदृशां सौति सिन्धूरशोभाम् ॥ १७.२९ ॥ ६०९ ॥

अरुणामणयस्तवैते हरिपदरागेषु लब्धमलिमानः ।

गमयन्ति यरारक्षे धुमण्डिगणं ज्योतिरिङ्गाणाम् ॥ १७.३० ॥ ६१० ॥

धृति कविताङ्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्गुटनाथस्य

श्रीमद्भेङ्गान्तायार्थस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

पद्मरागपद्धतिः समदशी ॥

## १८. मुक्तापद्धतिः (५०)

भद्रानां यत्र नित्यानां मुक्तानामीश्वरस्य य ।

प्रत्यक्षं शेषशेषित्वं सा मे सिद्ध्यतु पादुका ॥ १८.१ ॥ ६११ ॥

तव रङ्गधुरीणपादरक्षे

विमला मौक्तिकपद्धतिर्विभाति ।

सुदृष्टिं त्वयि साधितापवर्गैः

समये सङ्कमितेव साधुकृत्या ॥ १८.२ ॥ ६१२ ॥

शरणागतसस्यमालिनीयं तव मुक्तामणिरश्मिनिर्जरीषैः ।

ननु रङ्गधुरीणपादरक्षे जगती नित्यमदैवमातृकाऽभूत् ॥ १८.३ ॥ ६१३ ॥

अधिविषणुपदं परिस्फुरन्ती

नवमुक्तामणिनिर्मलप्रकाशा ।

परिपुष्यसि मङ्गलानि पुंसां

प्रतिपथ्यन्द्रकलेव पादुके त्वम् ॥ १८.४ ॥ ६१४ ॥

निछिता नवमौक्तिकावलिस्त्वा-

मभितः काञ्चनपादुके मुरारेः ।  
 नभयन्द्रमसां पदाश्रितानां  
 प्रतिमायन्द्रपरम्परेव भाति ॥ १८.५ ॥ ६१५ ॥  
 समतामुपैति वपुषाऽपि सदा  
 भवदीयमौक्तिकमलङ्छुरिता ।  
 उरिपादुके उरिपदोद्भवया  
 कनकापगा सुरपुरापगया ॥ १८.६ ॥ ६१६ ॥  
 तव रङ्गयन्द्रतपनीयपादुके  
 विमला समुद्भूति मौक्तिकावलिः ।  
 यरणारविन्दनभयन्द्रमण्डल-  
 प्रणयोपयातनवतारकारुचिम् ॥ १८.७ ॥ ६१७ ॥  
 यन्द्रयूडमकुटेन लालिता यारुमौक्तिकमयूभपाण्डरा ।  
 रङ्गनाथपदपद्मसङ्गिनी लक्ष्यसे सुरधुनीव पादुके ॥ १८.८ ॥ ६१८ ॥  
 ये भजन्ति भवतीं तवैव ते  
 मौक्तिकधुतिविकल्पगङ्गया ।  
 वर्धयन्ति मधुवैरिपादुके  
 मौलियन्द्रशकलस्य चन्द्रिकाम् ॥ १८.९ ॥ ६१९ ॥  
 मुक्तामयूषैर्नियतं त्वदीयै-  
 रापूरयिष्यन्नवतंसयन्द्रम् ।  
 बिभर्ति रङ्गेश्वरपादरक्षे  
 देवो मडान् दर्शितसन्नतिस्त्वाम् ॥ १८.१० ॥ ६२० ॥  
 परिष्कृता मौक्तिकरश्मिजालैः  
 पदस्य गोप्त्री भवती मुरारेः ।  
 भवत्यनेकोर्मिसमाकुलानां  
 पुंसां तमस्सागरपोतपात्री ॥ १८.११ ॥ ६२१ ॥  
 रङ्गेशपादप्रतिपन्नभोगां  
 रत्नानुविद्धैर्मण्डितां शिरोभिः ।  
 मुक्तावदातां मणिपादुके त्वां  
 मूर्तिं भुङ्क्वाधिपतेः प्रतीमः ॥ १८.१२ ॥ ६२२ ॥

मुकुन्दपादावनि मौक्तिकैस्ते

ज्योत्स्नाभयं विश्वमिदं दिवाऽपि ।

वैमानिकानां न भजन्ति येन

व्याकोयतामञ्जलिपद्मकोशाः ॥ १८.१३ ॥ ६२३ ॥

समाश्रितानामनघां विशुद्धिं

त्रासव्यपायं य वितन्वती त्वम् ।

सायुज्यमापाद्यसि स्वकीयै-

र्मुक्ताङ्गलैर्माधवपादुके नः ॥ १८.१४ ॥ ६२४ ॥

अवैमि पादावनि मौक्तिकानां

कीर्णामुदग्रैः किरणप्ररोहैः ।

यात्रोत्सवार्थं विछितां मुरारे-

रभङ्गुरामङ्कुरपालिकां त्वाम् ॥ १८.१५ ॥ ६२५ ॥

शिवत्वछेतुं सकलस्य जन्तोः

स्रोतोविशेषैः सुभगामसङ्घ्यैः ।

मुक्तामयूषैः सुरसिन्धुमन्यां

पुष्पासि रङ्गेश्वरपादुके त्वम् ॥ १८.१६ ॥ ६२६ ॥

रङ्गेशयानस्य पदावनि त्वां

लावण्यसिन्धोः सविधे निषण्णाम् ।

परिस्फुरन्मौक्तिकजलदृश्यां

प्रसूतिभिन्नां प्रतियन्ति शुक्तिम् ॥ १८.१७ ॥ ६२७ ॥

अवैमि रङ्गेश्वरपादरक्षे

मुक्ताङ्गलानि त्वयि निस्तुलानि ।

तेनैव कल्पान्तरतारकाणा-

मुमानि बीजानि जगद्धिधात्रा ॥ १८.१८ ॥ ६२८ ॥

विह्वयमाणामभवत् क्शाणमन्तरिक्षं

मायाविना भगवता मणिपादरक्षे ।

व्योमापगाविपुलबुद्बुददर्शनीयै-

र्मुक्ताङ्गलैस्तव शुभैः पुनरुक्ततारम् ॥ १८.१९ ॥ ६२९ ॥

लक्ष्मीविहारसिडेन पदावनि त्वं

रक्षाविधौ भगवता जगतो नियुक्ता ।



यत्त्वं तदर्धमिव दर्शयसि प्रभूतं var सत्त्वं  
 मुक्तामयूषानिकरेण विसृत्वरेण ॥ १८.२० ॥ ६३० ॥  
 पादार्पणेन भवतीं प्रतिपद्यमाने  
 श्रीरङ्गायन्द्रमसि सम्भृतमौक्तिकश्रीः ।  
 अङ्गीकरोषि चरणावनि कान्तिमग्न्या-  
 मुद्भिद्यमानकुमुदेव कुमुद्वती त्वम् ॥ १८.२१ ॥ ६३१ ॥  
 त्रय्यन्तलभ्यतलवर्णसुधाधितेन  
 ज्योत्स्नाद्यकल्पितरुथा मणिपादुके त्वम् ।  
 मुक्तामयी मुरभिद्यङ्घ्रिसरोजभाजां  
 वर्णेन ते शमयसीव सतामवर्णम् ॥ १८.२२ ॥ ६३२ ॥  
 वैकुण्ठपादनभवासनयेव नित्यं  
 पादावनि प्रसुवते तव मौक्तिकानि ।  
 अस्थिन्नतापशमनाय समाश्रिताना-  
 मालोकमण्डलमिषादमृतप्रवाडम् ॥ १८.२३ ॥ ६३३ ॥  
 रामानुवृत्तिजटिले भरतस्य मौलौ  
 रङ्गाधिराजपदपङ्कजरक्षिणि त्वम् ।  
 अेकातपत्रितजगत्रितया द्वितीयं  
 मुक्तांशुभिः कृतवती नवमातपत्रम् ॥ १८.२४ ॥ ६३४ ॥  
 पादावनि स्फुटमयूषमधुप्रवाडा  
 मुग्धा परिस्फुरति मौक्तिकपद्मतिस्ते ।  
 रुढस्य रङ्गपतिपादसरोजमध्ये  
 रेभात्मनः सुरतरोरिव पुष्पपङ्क्तिः ॥ १८.२५ ॥ ६३५ ॥  
 आग्नेडितैः पदनभेन्दुरुथा मनोज्ञै-  
 र्मुक्तांशुभिर्भुरभिद्यो मणिपादुके त्वम् ।  
 स्वाभाविकी सकलजन्तुषु सार्वभौमी  
 प्रायः प्रसक्तिममलां प्रकटिकरोषि ॥ १८.२६ ॥ ६३६ ॥  
 निस्सीमपङ्कमलिनं लृद्यं मदीयं  
 नाथस्य रङ्गवसतेरधिशोढुमिच्छोः ।  
 मातस्तवैव सहसा मणिपादरक्षे  
 मुक्तांशवः स्फुटिकसौधतुवां नयन्ति ॥ १८.२७ ॥ ६३७ ॥

श्यामा तनुर्भगवतः प्रतिपन्नतारा

त्वं यन्द्रिका विमलमौक्तिकदर्शनीया ।

स्थाने तदेतद्गुणं मणिपादरक्षे

ओषं क्षणान्नयति बुद्धिकुमुद्वर्ती नः ॥ १८.२८ ॥ ६३८ ॥

उद्गाढपङ्कशमनैर्मणिपादरक्षे

मुक्तांशुभिर्भुरभिदो नभरश्मिभिन्नैः ।

यूडापटेषु निखिता त्रिदशेश्वराणां

तीर्थोदकैः स्नपयसीव पदार्थिनस्तान् ॥ १८.२९ ॥ ६३९ ॥

रङ्गेशपादनभयन्द्रसुधानुलेपं

संप्राप्य सिद्धगुलिका एव तावकीनाः ।

संसारसञ्चरजुषां मणिपादरक्षे

सञ्जोवनाय जगतां प्रभवन्ति मुक्ताः ॥ १८.३० ॥ ६४० ॥

भावोत्तरैरधिगता भरतप्रधानैः

प्रत्युममौक्तिकमिषेण विकीर्णपुष्पा ।

रङ्गेश्वरस्य नियतं त्वयि लास्यभाजो

रङ्गस्थलीव ललिता मणिपादुके त्वम् ॥ १८.३१ ॥ ६४१ ॥

मन्ये मुकुन्दचरणानि मौलितेशे

विन्यस्य देवि भवतीं विनतस्य शम्भोः ।

आपाद्यन्त्यधिकृताः प्रतिपन्नतारं

यूडातुषारकिरणं तव मौक्तिकौघैः ॥ १८.३२ ॥ ६४२ ॥

पद्मापतेर्विडरतः प्रियमाचरन्ती

मुक्तामयूषनिवहैः पुरतो विकीर्णैः ।

कन्दानि काञ्चनपदावनि पद्मिनीनां

मन्ये विनिक्षिपसि मन्दिरदीर्घिकासु ॥ १८.३३ ॥ ६४३ ॥

आशास्य नूनमनघां मणिपादरक्षे

यन्द्रस्य वारिधिसुतासङ्गस्य वृद्धिम् ।

घात्रीं मुकुन्दपटयोरनपायिनीं त्वां

ज्योत्स्ना समाश्रयति मौक्तिकपङ्क्तिवक्ष्यात् ॥ १८.३४ ॥ ६४४ ॥

ये नाम केऽपि भवतीं विनयावनम्रै-

रुतंसयन्ति कृतिनः क्षणामुत्तमाङ्गैः ।  
 षं(ऋ)ञ्छन्ति रङ्गनृपतेर्मणिपादरक्षे  
 त्वन्मौक्तिकौघनियतामिड ते विशुद्धिम् ॥ १८.३५ ॥ ६४५ ॥  
 अनुद्दिनललितानामङ्गुलीपल्लवानां  
 जनितमुकुलशोभैर्देवि मुक्ताङ्गुलैस्त्वम् ।  
 प्रकटयसि जनानां पादुके रङ्गभर्तुः  
 पदसरसिजरेभापाग्यजन्मप्रसूतिम् ॥ १८.३६ ॥ ६४६ ॥  
 बलिविमथनवेलाव्यापिनस्तस्य विषयोः  
 पदसरसिजमाध्वी पावनी देवि नूनम् ।  
 जननसमयलग्नां जाह्नवी तावकानां  
 वडति यरणरक्षे वासनां मौक्तिकानाम् ॥ १८.३७ ॥ ६४७ ॥  
 मधुरिपुपदमित्रैर्वैरमिन्दोः सरोजैः  
 शमयितुमिव ताराः सेवमानाश्चिरं त्वाम् ।  
 प्रयुरकिरणपूराः पादुके संश्रितानां  
 कलिकलुषमशेषं क्षालयन्तीव मुक्ताः ॥ १८.३८ ॥ ६४८ ॥  
 मुकुलितपरितापां प्राणिनां मौक्तिकैः स्वै-  
 रमृतमिव दृढानामाद्रिये पादुके त्वाम् ॥ १८.३९ ॥ ६४९ ॥  
 सङ्घट्टि विनतानां त्रासमुन्मूलयन्तीं  
 त्रिभुवनमडनीयां त्वामुपाश्रित्य नूनम् ।  
 न जडति निजकान्तिं पादुके रङ्गभर्तु-  
 श्वरणभ्रमणीनां सन्निधौ मौक्तिकानि ॥ १८.४० ॥ ६५० ॥  
 भुवनमिदमशेषं बिलतो रङ्गभर्तुः  
 पदकमलमिदं ते पादुके धारयन्त्याः ।  
 शिरविडरणप्रेदात् सम्भृतानां भजन्ति  
 श्रमजलकणिकानां सम्पदं मौक्तिकानि ॥ १८.४१ ॥ ६५१ ॥  
 प्रकटितयशसां ते पादुके रङ्गभर्तु-  
 र्द्विगुणितनभयन्द्रज्योतिषां मौक्तिकानाम् ।  
 करणविलयवेलाकातरस्यास्य जन्तोः  
 शमयति परितापं शाश्वती चन्द्रिकेयम् ॥ १८.४२ ॥ ६५२ ॥

दिव्यं धाम स्थिरमभियतां देवि मुक्तामणीनां  
 मध्ये कश्चिद्भवति मधुञ्जितादुके तावकानाम् ।  
 न्यस्तो नित्यं निजगुणगणव्यञ्जितोर्भवत्या-  
 मात्मजयोतिश्शमिततमसां योगिनामन्तरात्मा ॥ १८.४३ ॥ ६५३ ॥

शुद्धे नित्यं स्थिरपरिष्ठातां देवि विष्णोः पदे त्या-  
 मास्थानीं ताममितविभवां पादुके तर्क्यामि ।  
 आलोकैः स्वैर्भुवनमभिलं दीपवद्व्याप्य कामं  
 मुक्ताः शुद्धिं यदुपसदनाद् भिन्नति त्रासडीनाः ॥ १८.४४ ॥ ६५४ ॥

प्राप्ता शौरेश्वरराजकमलं पादुके भक्तिभाजां  
 प्रत्यादेष्टुं किमपि वृञ्चिनं प्रापिता मौलिभागम् ।  
 देवेन त्वं दशशतदृशा दन्तिराजस्य धत्से  
 भूर्ध्रि न्यस्ता मुभपटरुचिं भौक्तिकानाम्प्रभाभिः ॥ १८.४५ ॥ ६५५ ॥

तव उरिपादुके पृथुलभौक्तिकरत्नभुवः  
 प्रयलदमर्त्यसिन्धुलउरीसोडधर्मयराः ।  
 पदमजरामरं विदधते कथमम्भ सतां  
 प्राणतसुरेन्द्रभौलिपलितङ्कुराणाः किराणाः ॥ १८.४६ ॥ ६५६ ॥

कपर्दे कस्यापि क्षितिधरपदत्रायिणि तथा  
 मुहुर्गङ्गामन्यां क्षरति तव मुक्तामणिमण्डः ।  
 मुधारम्भः कुम्भस्थलमनुकलं सिञ्चति यथा  
 निरालम्भो लम्भोदरकलभशुण्डारयुलकः ॥ १८.४७ ॥ ६५७ ॥

मुकुन्दपदरक्षिणि प्रगुणदीप्तयस्तावकाः  
 क्षरन्त्यमृतनिर्जरं कमपि भौक्तिकग्रन्थयः ।  
 मनागपि मनीषिणो यदनुषङ्गिनस्तत्क्षणा-  
 ज्जराभराणदन्तुरं जडति उन्त तापत्रयम् ॥ १८.४८ ॥ ६५८ ॥

देवः श्रीपदलाक्षया तिलकितस्तिष्ठत्युपर्येव ते  
 गौरीपादसरोजयावकधनी मूले समावक्ष्यते ।  
 एत्थं जल्पति दुर्मदान्मुरभिदः शुद्धान्तथेटीजने  
 प्रायस्त्वं मणिपादुके प्रडसिता मुक्तामयूष्यलात् ॥ १८.४९ ॥ ६५९ ॥

रङ्गेशयराणरक्षा सा मे विदधातु शाश्वतीं शुद्धिम् ।  
 यन्भौक्तिकप्रभाभिः श्वेतद्वीपमिव सख्यजद्वीपम् ॥ १८.५० ॥ ६६० ॥

एति कविताईकसिंडस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य  
श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासडस्ये  
मुक्तापङ्क्तिरष्टादशी ॥

१८. मरकतपङ्क्तिः (२०)

वन्दे गारुत्मतीं वृत्त्या मणिस्तोमैश्च पादुकाम् ।  
यथा नित्यं तुलस्येव हरितत्वं प्रकाशयते ॥ १८.१ ॥ ६६१ ॥

सविलासगतेषु रङ्गभर्तु-  
स्त्वदधीनेषु बलिष्कृतो गुरुत्मान् ।  
अधिगच्छति निर्वृतिं कथञ्चि-  
न्निजरत्नैस्त्वयि पादुके निविष्टैः ॥ १८.२ ॥ ६६२ ॥

समये मणिपादुके मुरारे-  
र्मुत्तुरन्तःपुरमुग्धयेटिकास्ते ।  
हरितान् हरिदृशमनां मयूषां-  
स्तुलसीपल्लवशङ्कुया क्षिपन्ति ॥ १८.३ ॥ ६६३ ॥

हरितः सडसा हरिन्मणीनां  
प्रभया रङ्गनरेन्द्रपादरक्षे ।  
तुलसीदलसम्पदं दधाति  
त्वयि भक्तैर्निहितः प्रसूनराशिः ॥ १८.४ ॥ ६६४ ॥

प्रसादयन्ती मणिपादुके त्वं  
विक्षेपयोगेन विहारवेलाम् ।  
हरिन्मनोज्ञा हरिकान्तिसिन्धोः  
सन्दृश्यसे शैवलमञ्जरीव ॥ १८.५ ॥ ६६५ ॥

बध्नासि रङ्गेश्वरपादरक्षे  
हरिन्मणीनां प्रभया स्फुरन्त्या ।  
यूडापटेषु श्रुतिसुन्दरीणां  
माङ्गल्यदूर्वाङ्कुरमाव्यपङ्क्तिम् ॥ १८.६ ॥ ६६६ ॥

अच्छेधरश्मिनियतैर्घटिता हरिदृभिः

सद्गर्भना गतिमती मणिपादरक्षे ।  
सन्दृश्यसे सवितृमण्डलमध्यभाजो  
रङ्गेश्वरस्य रथसम्मद्विवापरा त्वम् ॥ १८.७ ॥ ६६७ ॥  
श्यामायमाननिगमान्तवनोपकण्ठाः  
स्थाने पदावनि हरिन्माणयस्त्वदीयाः ।  
पर्यन्तशाद्गलवतीं प्रथयन्ति नित्यं  
नारायणस्य रुचिरां नभरश्मिगङ्गाम् ॥ १८.८ ॥ ६६८ ॥  
उद्दिश्य कामपि गतिं मणिपादरक्षे  
रङ्गेश्वरस्य यरणो विनिवेशितात्मा ।  
प्रायो हरिन्मणिरुथा दृढभक्तिभन्धा  
प्रादृच्छरोति भवती तुलसीवनानि ॥ १८.९ ॥ ६६९ ॥  
सेवार्थमागतवतां त्रिदशेश्वराणां  
यूडामणिप्रकरशालिषु मौलिषु त्वम् ।  
संवर्तयस्यसुरमर्दनपादरक्षे  
स्वेनाश्मगर्भमडसा शुक्पङ्क्तिशोभाम् ॥ १८.१० ॥ ६७० ॥  
दरपरिणतदूर्वावल्लरीनिर्विशेषै-  
र्मरकतशकलानां मांसलैरंशुजावैः ।  
पशुपतिविधृता त्वं तस्य पाणौ निषण्णं  
मधुरिपुपदरक्षे वञ्चयस्येणशावम् ॥ १८.११ ॥ ६७१ ॥  
हरियरणसरोजन्यासयोग्यं भवत्याः  
प्रगुणामभिलषन्त्यो वर्णलाभं तुलस्यः ।  
प्रतिदिनमुपडारैः पादुके तावकानां  
मरतकशकलानामाश्रयन्ते मयूभान् ॥ १८.१२ ॥ ६७२ ॥  
हरितमणिमयूपैरञ्चिताध्यात्मगन्धै-  
र्दृशसि यरणरक्षे जातकौतूडला त्वम् ।  
दनुजमथनलीलादारिकाणामुदारं  
दमनकदलपङ्क्तिं देवि मौलौ श्रुतीनाम् ॥ १८.१३ ॥ ६७३ ॥  
अधिगतभङ्गुशापैरश्मगर्भप्रसूतै-  
र्मधुरिपुपदरक्षे मेयकैरंशुजावैः ।  
अनितरशरणानां नूनमारण्यकानां

किमपि जनयसि त्वं कीयकारण्यदुर्गम् ॥ १८.१४ ॥ ६७४ ॥

प्रचुरनिगमशाभां पाट्टुके रङ्गिणस्तवां

चरणनभमथूपैश्चारुपुष्पानुभन्धाम् ।

मरतकदलरम्यां मन्मते सञ्जरन्ती

कनकसरिदन्तूपे काञ्चिद्दुधानलक्ष्मीम् ॥ १८.१५ ॥ ६७५ ॥

नभकिरणनिकायैर्नित्यमाविर्मुणाले

मलितरसविशेषे मेथकैरंशुभिस्ते ।

परिकलयसि रम्यां पाट्टुके रङ्गभर्तुः

पदकमलसमीपे पद्मिनीपत्रपङ्क्तिम् ॥ १८.१६ ॥ ६७६ ॥

अनिमिषयुवतीनामार्तनाटोपशान्त्यै

त्वयि विनिहितपादौ लीलया रङ्गनाथे ।

दधति चरणरक्षे दैत्यसौधानि नूनं

मरकतरुयिभिस्ते मङ्गु दूर्वाङ्कुराणि ॥ १८.१७ ॥ ६७७ ॥

विपुलतममडोभिर्वीतदोषानुषङ्गं

विलसदुपरिनैल्यं देवि विष्णोः पदं तत् ।

पृथुमरकतदृश्यां प्राप्य पादावनि त्वां

प्रकटयति समन्तात् संप्रयोगं हरिदृभिः ॥ १८.१८ ॥ ६७८ ॥

पद्माभूम्योः प्रणयसरणिर्धनं पर्यायिणीना

यत्संसर्गादनघचरिताः पाट्टुके कामचाराः ।

तारासक्तं तमिड तरुणं प्रीणयन्ते जरत्यो

नित्यश्यामास्तव मरतकैर्नूनाम्रायवायः ॥ १८.१९ ॥ ६७९ ॥

स्थलकमलीनीव काञ्चिच्चरणानि भासि कमलवासिन्याः ।

यन्मरतकदलमध्ये यः कञ्चिदसौ समीक्ष्यते शौरिः ॥ १८.२० ॥ ६८० ॥

धृति कवितार्किकसिद्धस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्गुटनाथस्य

श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपाट्टकासुखे

मरतकपद्मतिरेकोनविंशी ॥

२०. षड्रनीलपद्मतिः (३०)

हरिणा हरिनीवैश्च प्रतियत्नवतीं सदा ।

अथत्नलभ्यनिर्वाणामाश्रये मणिपादुकाम् ॥ २०.१ ॥ ६८१ ॥

हरिरत्नमरीचयस्तवैते नवनीलीरसनिरिर्विशेषवर्णाः ।

श्रुतिमूर्धनि शौरिपादरक्षे पलितानुदुर्लभवेषजं भवन्ति ॥ २०.२ ॥ ६८२ ॥

अलकैरिव बिम्बितैः श्रुतीनां

हरिनीवैः सृजसि त्वमुन्मयूषैः ।

कमलादधितस्य पादरक्षे

करुणोदन्वति शैवलप्ररोडान् ॥ २०.३ ॥ ६८३ ॥

अनघैर्हरिनीलपद्मतीनां प्रथमानैर्मणिपादुके मयूषैः ।

अधरीकुरुषे रथाङ्गपाणोरमितामूर्ध्वमवस्थितस्य कान्तिम् ॥ २०.४ ॥ ६८४ ॥

थरणावनि भाति सख्यकन्या हरिनीलद्युतिभिस्तवानुविद्धा ।

वसुद्वेवसुतस्य रङ्गवृत्तेर्यमुनेव स्वयमागता समीपम् ॥ २०.५ ॥ ६८५ ॥

अवधीरितदेवतान्तराणामनघैस्त्वं मणिपादुके मयूषैः ।

हरिनीलसमुद्भूतवैर्विधत्से हरिसागृध्यमयत्नतो जनानाम् ॥ २०.६ ॥ ६८६ ॥

नेत्रेषु पुंसां तव पादरक्षे

नीलाशमभासा निखिताञ्जनेषु ।

श्रिया समं संश्रितरङ्गकोशो

निधिः स्वयं व्यक्तिसुपैति नित्यम् ॥ २०.७ ॥ ६८७ ॥

अभङ्गुरामय्युतपादरक्षे मान्यां मडानीलरुचिं त्वदीयाम् ।

निश्श्रेयसद्धारकवाटिकायाः शङ्खे समुत्पानकुञ्चिकां नः ॥ २०.८ ॥ ६८८ ॥ var समुद्भटाटन

श्रुवयत्यमृतवर्षिणी प्रजास्तावकी दनुजवैरिपादुके ।

घोरसंसारणधर्मनाशिनी कालिकेव हरिनीलपद्मतिः ॥ २०.९ ॥ ६८९ ॥

शतमभोपलभङ्गमनोहरा विहरसे मुरमर्दनपादुके ।

मणिकिरीटगणेषु द्विवौकसां मधुकरिव मनोहरपङ्क्तिषु ॥ २०.१० ॥ ६९० ॥

अन्विच्छतां किमपि तत्त्वमनन्यदृश्यं

सम्यक्प्रकाशजननी धृतकृष्णारुपा ।

पादावनि स्फुरसि वासवत्वरम्या

मध्ये समाधिनयनस्य कनीनिकेव ॥ २०.११ ॥ ६९१ ॥



मातः सलीलमधिगम्य विहारवेलां

कान्तिं समुद्रदसि काञ्चनपादुके त्वम् ।

लक्ष्मीकटाक्षरुचिरैर्दरिनीलरत्नै-

र्लावण्यसिन्धुपृषतैरिव रङ्गधाम्नः ॥ २०.१२ ॥ ६६२ ॥

कलृभावकुण्ठनविधिर्मणिपादरक्षे

नीलांशुकैर्वलभिदृशमसमुद्भवैस्ते ।

सङ्गच्छते मुनिजनस्य मतिः समाधौ

रात्रौ समस्तजगतां रमणेन लक्ष्म्याः ॥ २०.१३ ॥ ६६३ ॥

द्रष्टुं कदाचन पद्यावनि नैव जन्तुः

शक्नोति शाश्वतनिधिं निखितं गुडायाम् ।

कृष्णानुत्पुण्डरिनीलविशेषदृश्या

सिद्धाञ्जनं त्वमसि यस्य न देवि दृष्टेः ॥ २०.१४ ॥ ६६४ ॥

प्रत्येभि रङ्गनृपतेर्मणिपादुके त्वां

कृष्णान्तरङ्गरुचिर्भिर्दरिनीलरत्नैः ।

विश्रापराधसहनाय पदं तदीयं

विश्रामभरां भगवतीं समये भजन्तीम् ॥ २०.१५ ॥ ६६५ ॥

मत्वा मर्षी परिमितां भवती तदन्यां

वैकुण्ठपादरसिके मणिपादुके स्वान् ।

अङ्कते स्वयं किरणवेपिभिरिन्द्रनीलै-

राशातटेषु ललितानपदानवर्णान् ॥ २०.१६ ॥ ६६६ ॥

वलमथनमणीनां धामभिस्तावकानां

मधुरिपुपदरक्षे वासरैरव्यपेता ।

अभिसराणपराणां वल्लवीनां तदाऽऽसी-

च्छमितगुरुभयार्तिः शर्वरी काञ्चिन्या ॥ २०.१७ ॥ ६६७ ॥

शतमभमणिभङ्गैरुन्मयूषैर्दृशन्ती

शरणाभुपगतानां रङ्गनाथेन साम्यम् ।

प्रथयसि जगति त्वं पादुके लैतुकाना-

भुपनिषदुपगीतां तत्कतुन्यायवार्ताम् ॥ २०.१८ ॥ ६६८ ॥

परिचरति विधौ त्वां पादुके रङ्गभर्तुः

पदसरसिजभृङ्गैर्भासुरैरिन्द्रनीवैः ।  
 प्रकटितयमुनौघा भक्तिभ्रस्य शम्भोः  
 परिणामयसि यूडाविष्वग्पद्याःप्रयागम् ॥ २०.१९ ॥ ६९९ ॥  
 पदकिसलयसङ्गात्यादुके पत्रलश्री-  
 र्भमिण्णिभिरुदारैर्नित्यनिष्पन्नपुष्पा ।  
 शतमभमणिनीला शौरिलावण्यसिन्धो-  
 निर्भिडतमतमाला काऽपि वेलावनी त्वम् ॥ २०.२० ॥ ७०० ॥  
 त्वयि विनिहितमेतत् केऽपि पश्यन्ति मन्दाः  
 शतमभमणिजालं शार्ङ्गिणः पादरक्षे ।  
 वयमिदमिह विभ्रः प्राणिनां भावुकानां  
 हृदयगुलगुलाभ्यः पीतमन्धं तमिस्रम् ॥ २०.२१ ॥ ७०१ ॥  
 क्लृप्तश्यामा मणिभिरसितैः कृष्णपक्षेण जृष्टा  
 श्रेयः पुंसां जनयसि गतिं दक्षिणामुद्गन्ती ।  
 तेनास्माकं प्रथयसि परं पादुके तत्त्वविद्भि-  
 र्मौलौ दृष्टां निगमवचसां मुक्तिकालाव्यवस्थाम् ॥ २०.२२ ॥ ७०२ ॥  
 सद्भिर्जुष्टा समुदितविधुर्जैत्रयात्राविनोदो-  
 ष्यातन्वाना रजनिमनघामिन्द्रनीलांशुजालैः ।  
 शिख्रं प्याता कुमुदवनतः पादुके पुष्यसि त्वं  
 व्याकोयत्वंविबुधवनितावक्त्रपङ्कुरुडाणाम् ॥ २०.२३ ॥ ७०३ ॥  
 नित्यं लक्ष्मीनयनरुचिभिः शोभिता शङ्कनीवैः  
 सालग्रामक्षितिरिव शुभैः शार्ङ्गिणो रूपाभेदैः ।  
 साकेतादोः समधिङ्गुलां सम्पदं दर्शयन्ती  
 मुक्तिक्षेत्रं मुनिभिरभिलैः पादुके गीयसे त्वम् ॥ २०.२४ ॥ ७०४ ॥  
 पादन्यासप्रियसह्यरीं पादुके वासगेडा-  
 त्वामारुह्य त्रियतुरपदं निर्गते रङ्गनाथे ।  
 अन्तःस्निग्धैरसुरमलिलावेणिविषेपमित्रैः  
 श्यामश्छायं भवति भवनं शङ्कनीलांशुभिस्ते ॥ २०.२५ ॥ ७०५ ॥  
 या ते ब्राह्म्याङ्गणमभियतः पादुके रङ्गभर्तुः  
 सञ्चारेषु स्फुरति विततिः शङ्कनीलप्रभायाः ।  
 विष्वक्सेनप्रभृतिभिरसौ गृह्यते वेत्रहस्तै-

भ्रूविश्लेषस्तव द्विविषदां नूनमाह्वानहेतुः ॥ २०.२६ ॥ ७०६ ॥

अक्षणोरञ्जनकल्पना यवनिका वास्यप्रसूतेर्गते-

श्रिद्रङ्गायमुना मुकुन्दजलधेर्वेलातमालाटवी ।

कान्ताकुन्तलसन्ततिः श्रुतिवधूकस्तूरिकालङ्किया

नित्यं रत्नपदावनि स्फुरति ते नीला मणिश्रेणिका ॥ २०.२७ ॥ ७०७ ॥

निरन्तरपुरन्दरोपलभुवं धुतिं तावकी-

भवैमि मणिपादुके सरणिसङ्गिनीं रङ्गिणः ।

तदीयनवयौवनद्विरदमल्लगण्डस्थली-

गलन्मदल्लललाभलुलकञ्जलश्यामिकाम् ॥ २०.२८ ॥ ७०८ ॥

प्रतीमस्त्वं पादावनि भगवतो रङ्गवसते-

र्धनीभूतामित्थं पदकमलमाध्वीपरिणामि ।

स्फुरन्तः पर्यन्ते मद्गरिमनिष्पन्दमधुप-

प्रसङ्गिं यत्रैते विदधति मडानीलमणयः ॥ २०.२९ ॥ ७०९ ॥

नमतां निजेन्द्रनील-

प्रभवेन मुकुन्दपादुके भवती ।

तमसा निरस्यति तमः

कण्टकमिव कण्टकेनैव ॥ २०.३० ॥ ७१० ॥

धृति कवितार्किकसिद्धस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भङ्गेटनाथस्य

श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

धेन्द्रनीलपद्धतिर्विशी ॥

## २१. बिम्बप्रतिबिम्बपद्धतिः (२०)

शौरैः शुद्धान्तनारीणां विहारमण्डिर्णाम् ।

प्रसत्तेरिव संस्थानं पदत्राणमुपास्महे ॥ २१.१ ॥ ७११ ॥

कमलापतिपादुके कदाचि-

द्विडगेन्द्रस्त्वयि बिम्बितो बिम्बिति ।

सविलासगतेऽपि रङ्गभर्तु-

र्निजमात्मानमिवोपधातुकामः ॥ २१.२ ॥ ७१२ ॥

मणिपङ्क्तिषु ते दिशामधीशाः

प्रतिबिम्बानि निजानि वीक्षमाणाः ।  
 अभियन्ति मुकुन्दपादुके त्वा-  
 मधिकारान्तरसृष्टिशङ्कयेव ॥ २१.३ ॥ ७१३ ॥  
 मणिमौलिशतेन बिम्बितेन  
 प्रणतानां परितः सुरासुराणाम् ।  
 मुरभिन्मणिपादुके मडिम्ना  
 युगपत् तेषु समर्पितेव भासि ॥ २१.४ ॥ ७१४ ॥  
 उपनीतमुपायनं सुरेन्द्रैः  
 प्रतिबिम्बच्छलतस्त्वयि प्रविष्टम् ।  
 स्वयमेव डिल प्रसादभूम्ना  
 प्रतिगृह्णासि मुकुन्दपादुके त्वम् ॥ २१.५ ॥ ७१५ ॥  
 रङ्गेश्वरस्य नवपल्लवलोभनीयौ  
 पादौ कथञ्चु कठिना स्वयमुद्गुडेयम् ।  
 छत्याकलय्य नियतं मणिपादुके त्वं  
 पद्मास्तरं वडसि तत्प्रतिबिम्बलक्षात् ॥ २१.६ ॥ ७१६ ॥  
 पादार्पणात्प्रथमतो हरिदृशमरये  
 मध्ये तव प्रतिङ्गलन्मणिपादरक्षे ।  
 मन्ये निदृशयति रङ्गपतिर्युगान्ते  
 न्यग्रोधपत्रशायितं निजमेव रुपम् ॥ २१.७ ॥ ७१७ ॥  
 यात्रावसानमधिगच्छति रङ्गनाथे  
 विश्राणयस्थनुपदं मणिपादुके त्वम् ।  
 प्रायः प्रयाणसमये प्रतिबिम्बितानां  
 तीर्थावगाढमपरं त्रिदशेश्वराणाम् ॥ २१.८ ॥ ७१८ ॥  
 उश्यावयेषु तव रत्नगणेषु मात-  
 र्वेधाः प्रयाणसमये प्रतिबिम्बिताङ्गः ।  
 आशङ्कते मुरभिदो मणिपादुके त्वा- var मधुभिदो  
 मागामिकल्पकमलासनपङ्क्तिगर्भाम् ॥ २१.९ ॥ ७१९ ॥  
 आलोकरश्मिनियतां मणिपादुके त्वा-  
 मारुण्य सञ्चरति रङ्गपतौ सलीलम् ।  
 अन्तःपुरेषु युगपत्सुदृशो भजन्ते

ओलाधिशोडणरसं त्वयि बिम्बिताङ्ग्यः ॥ २१.१० ॥ ७२० ॥

कालेषु राघवपदावनि भक्तिनम्रः

कार्याणि देवि भरतो विनिवेद्यंस्ते ।

त्वद्भक्तबिम्बततयाऽपि मुहुः स्वकीयां

राजासनस्थितिभवेक्ष्य भृशं ललज्जे ॥ २१.११ ॥ ७२१ ॥

प्रत्यागते विजयिनि प्रथमे रघूणां

विन्यस्यति त्वयि पदं मणिपादरक्षे ।

रत्नौघबिम्बितनिशाचरवानरां त्वां

पूर्वक्षणास्थमिव पुष्पकमन्वपश्यन् ॥ २१.१२ ॥ ७२२ ॥

वैयाकुलीं शमयितुं जगतो वलन्त्या

रक्षाधुरां रघुधुरन्धरपादरक्षे ।

प्राज्यं यशः प्रयुस्यामरबिम्बलक्षा-

त्प्रायस्त्वया कबलितं प्रतिभूपतीनाम् ॥ २१.१३ ॥ ७२३ ॥

प्रतिदिशमुपयाते देवि यात्रोत्सवार्थं

त्वयि विडरणाकाले बिम्बिते शुवलोडे ।

वलसि मणिगणैस्त्वं पाटुके रङ्गभर्तुः

कबलितसकलार्थां काञ्चिदन्यामवस्थाम् ॥ २१.१४ ॥ ७२४ ॥

भगवति गरुडस्थे वाहनस्थाः सुरेन्द्रा-

स्त्वयि विनिहितपादे भूमिमेवाश्रयन्ति ।

तदपि यरणरक्षे रत्नजाले त्वदीये

प्रतिहृतितनिजाङ्गास्तुल्यवाला भवन्ति ॥ २१.१५ ॥ ७२५ ॥

स्वच्छाकारां सुरयुवतयः स्वप्रतिच्छन्दलक्षा-

द्राढन्ते त्वां प्राणतिसमये पाटुके साभिमानाः ।

स्त्रीरत्नानां परिभवविधौ सृष्टिमात्रेण दक्षां

नीचैःकर्तुं नरसभमुनेरुर्वशीभूरुजाताम् ॥ २१.१६ ॥ ७२६ ॥

स्वेच्छाडेविप्रियसड्यरीं स्वच्छरत्नाभिरामां

स्थाने स्थाने निहितयरणो निर्विशन् रङ्गनाथः ।

सञ्चारान्ते सड कमलया शेषशय्याधिरुढ-

स्त्यङ्क्वाऽपि त्वां त्यजति न पुनः स्वप्रतिच्छन्दलक्षात् ॥ २१.१७ ॥ ७२७ ॥

त्वामेवैकामधिगतवतः डेलिसञ्चारकाले

पार्श्वे स्थित्वा विनिहितदृशोः पाटुकेऽनन्यलक्ष्यम् ।

त्वद्ग्लेषु प्रतिफलितयोर्नित्यलक्ष्यप्रसादा

पद्माभूम्योर्दृशति भवती पादसेवां मुरारेः ॥ २१.१८ ॥ ७२८ ॥

अेकामेकः डिल निरविशत्पाटुके द्वारकायां

डीडायोगीकृतभङ्गतनुः षोडशस्त्रीसुखे ।

शुद्धे देवि त्वदुपनिहिते बिम्बितोरत्नजाले

भुङ्क्ते नित्यं स भलु भवतीं भूमिकानां सुखैः ॥ २१.१९ ॥ ७२९ ॥

डरिपदनभेषु भवती प्रतिफलति तवैतदपि रत्नेषु ।

उचिता मिथः पदावनि बिम्बप्रतिबिम्बता युवयोः ॥ २१.२० ॥ ७३० ॥

ठति डविताडिकडसिंडस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य

श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपाटुकासुखे

बिम्बप्रतिबिम्बपद्धतिरेकविंशी ॥

## २२. काञ्चनपद्धतिः (२०)

कल्याणप्रकृतिं वन्दे

भजन्तीं काञ्चनश्रियम् ।

पदार्थां पाटुकां शौरैः

पद अेव निवेशिताम् ॥ २२.१ ॥ ७३१ ॥

मधुञ्जित्तनुकान्तितस्कराणां जलदानामभयविधातुकामा ।

थपलेव तदङ्घ्रिमाश्रयन्ती भवती काञ्चनपाटुके विभाति ॥ २२.२ ॥ ७३२ ॥

निकषीकृतरम्यकृष्णरत्ना भवती काञ्चनसाम्पदं व्यनक्ति ।

परिपुञ्जति पाटुके यदीक्षा सुखसा नः समलोष्टकाञ्चनत्वम् ॥ २२.३ ॥ ७३३ ॥

सुरभिर्निगमैः समग्रकामा डनकोल्डर्षवती पदावनि त्वम् ।

दृशसि प्रतिपन्नमाधवश्रीरनिशोन्निद्रमशोकवैभवं नः ॥ २२.४ ॥ ७३४ ॥

सति वर्णगुणो सुवर्णजाते

जगति रव्यातमसौरभाद्वर्णम् ।

श्रुतिसौरभशालिना स्वडेम्ना

भवती शौरिपदावनि व्युदास्थत् ॥ २२.५ ॥ ७३५ ॥

प्रतिपन्नमयूरकण्ठधाम्ना परिशुद्धेन पदावनि स्वकेन ।  
 कमलास्तनभूषणोचितं तद्भवती रत्नमलङ्करोति छेम्ना ॥ २२.६ ॥ ७३६ ॥  
 कान्त्या परं पुरुषमाप्राणामात् सुवार्णं  
 कर्तुं क्षमा त्वमसि काञ्चनपादरक्षे ।  
 अन्यादृशीं दिशसि या विनतस्य दूरा-  
 दारञ्चवधस्तबकसम्पदमिन्दुमौलेः ॥ २२.७ ॥ ७३७ ॥  
 यन्द्राकृतिः कथमकल्पयथास्तदानीं  
 वैमानिकप्राणयिनीवदनाम्बुजानाम् ।  
 विक्रान्तिकालविततेन निजेन धाम्ना  
 बालातपं बलिविमर्दनपादुके त्वम् ॥ २२.८ ॥ ७३८ ॥  
 लेभे तदाप्रभृति नूनमियं भवत्याः  
 कान्त्या कवेरतनया कनकापगात्वम् ।  
 यावन्मुकुन्दपदभेदमपदावनि त्वं  
 पुण्यं विभूषितवती पुलिनं तदीयम् ॥ २२.९ ॥ ७३९ ॥  
 चित्रं सरोजनिवयासहितस्य शीरे-  
 र्वासोचितानि यरणावनि संविधित्सोः ।  
 सद्यो विकासमुपयान्ति समाधिभाजां  
 यन्द्रातपेन तव मानसपङ्कजानि ॥ २२.१० ॥ ७४० ॥  
 त्वय्येव पादमधिरोष्य नवं प्रवालं  
 नाथे पदावनि निशामयितुं प्रवृत्ते ।  
 आत्मीयकाञ्चनरुथा भवती विधत्ते  
 उमारविन्दुभरितामिव उमसिन्धुम् ॥ २२.११ ॥ ७४१ ॥  
 विडरति पुलिनेषु त्वत्साधे रङ्गनाथे  
 कनकसरिदियं ते पादुके उमधाम्ना ।  
 वडति सलिलकेलीस्रस्तयोलावरोध-  
 स्तनकलशडरिद्रापङ्कपिङ्गामवस्थाम् ॥ २२.१२ ॥ ७४२ ॥  
 सुरभिनिगमगन्धा सौम्यपद्माकरस्था  
 कनककमलिनीव प्रेक्ष्यसे पादुके त्वम् ।  
 भ्रमर एव सदा त्वां प्राप्तनानाविडारः

शतमभमणिनीलः सेवते शार्ङ्गधन्वा ॥ २२.१३ ॥ ७४३ ॥

कनकरुचिरवर्णा पादुके सख्यसिन्धुः

श्रियमिव मङ्गीयां सिन्धुराजस्य पत्नी ।

स्वयमिड सविधस्था सौम्यजामातृयुक्ता-

मुपचरति रसेन त्वामपत्याभिमानात् ॥ २२.१४ ॥ ७४४ ॥

अनुकलमुपश्रुत्या दृश्यसे निर्जराणां

त्रिपुरमथनमौलौ शेषरत्वं दधासि ।

प्रतिपदमधिगम्य प्राप्तशृङ्गाऽसि शौरे-

स्तदपि यरारक्षे पूर्वायन्द्राकृतिस्त्वम् ॥ २२.१५ ॥ ७४५ ॥

कनकमपि तृणं ये मन्वते वीतरागा-

स्तृणपि कनकं ते जानते त्वत्प्रकाशैः ।

मधुरिपुपदरक्षे यत् त्वदर्थोपनीतान्

परिणमयसि डैमान् देवि दूर्वाङ्कुरादीन् ॥ २२.१६ ॥ ७४६ ॥

विशुद्धिमधिगच्छति ज्वलनसङ्गमात् काञ्चनं

विदन्ति य जगन्ति तत्र भवु तद्विपर्यस्यति ।

कथं कनकपादुके कमललोचने साक्षिणि

त्वयैव परिशुद्धता दुतभुजोऽपि जाघट्यते ॥ २२.१७ ॥ ७४७ ॥

तारासङ्गप्रथितविभवां यारुजाम्भूनदाभां

त्वामावृधस्त्रिदशमखितां पादुके रङ्गनाथः ।

सञ्चारिण्यां सुरशिषरिणस्तस्थुषा मेभलायां

धत्ते मत्तद्विरदपतिना साम्यकक्ष्यां समीक्ष्याम् ॥ २२.१८ ॥ ७४८ ॥

कनकरुचिरा काव्याभ्याता शनैश्चरणोयिता

श्रितगुरुभुधा भास्वद्रूपा द्विजाधिपसेविता ।

विहितविभवा नित्यं विष्णोः पदे मणिपादुके

त्वमसि मडति विशेषां नः शुभा गडमण्डली ॥ २२.१९ ॥ ७४९ ॥

प्रज्वलितपञ्चलेतिर्द्विरण्मयीं त्वां द्विरण्यविलयाडः ।

आवडतु जातवेदाः श्रियमिव नः पादुके नित्यम् ॥ २२.२० ॥ ७५० ॥

ठति कविताकिङ्कसिडस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य

श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे



काञ्चनपद्मतिर्द्वाविंशी ॥

२३. शेषपद्मतिः (१०)

सृष्टां भूमावनन्तेन नित्यं शेषसमाधिना ।

अलं सम्भावयामि त्वामात्मानमिव पादुके ॥ २३.१ ॥ ७५१ ॥

पद्माम्भोगात्पादुके रङ्गभर्तुः

पादस्यशाब्दभोगमन्यं प्रपित्सोः ।

शेषस्यैकां भूमिकामभ्रवीत् त्वा-

मायार्थाणामग्रिण्यामुनेयः ॥ २३.२ ॥ ७५२ ॥

शेषत्वमम्भ यदि संश्रयति प्रकामं

त्वद्भूमिकां समधिगम्य भुजङ्गराजः ।

त्वामेव भक्तिविनतैर्वल्लतां शिरोभिः

काष्ठां गतं तद्विडं केशवपादरक्षे ॥ २३.३ ॥ ७५३ ॥

मा भूदियं मयि निषण्णपादस्य नित्यं

विश्रम्भरस्य वलनाद्व्यथितेति मत्वा ।

धत्से भलाभ्यधिकाया मणिपादुके त्वं

शेषात्मना वसुमतीं निजयैव मूर्त्या ॥ २३.४ ॥ ७५४ ॥

तत्तादृशा निजभलेन निरुढकीर्तिः

शेषस्तवैव परिणामविशेष ओषः ।

रामेण सत्यवयसा यदनन्यवाञ्छां

वोढुं पुरा वसुमतीं भवती नियुक्ता ॥ २३.५ ॥ ७५५ ॥

शेषत्वसीमनियतां मणिपादरक्षे

त्वामागमाः कुलवधूमिव बालपुत्राः ।

त्वद्रूपशेषशयितस्य परस्य पुंसः

पादोपधानशयितामुपधानयन्ति ॥ २३.६ ॥ ७५६ ॥

भरतशिरसि लज्जां पादुके दूरतस्त्वां

स्वतनुमपि ववन्दे लक्ष्मणः शेषभूतः ।

डिमिदमिड विचित्रं नित्ययुक्तः सिषेवे

दशरथतनयः सन् रङ्गनाथः स्वमेव ॥ २३.७ ॥ ७५७ ॥

भूयोभूयः स्तिमितयविते यस्य सङ्कुल्यसिन्धौ  
 ब्रह्मेशानप्रभृतय धमे बुद्धुदत्वं भजन्ति ।  
 तस्थानादर्थुगपरिणतौ योगनिद्रानुवृषं  
 क्रीडातल्वं डिमपि तनुते पादुके भूमिकाऽन्या ॥ २३.८ ॥ ७५८ ॥  
 अलीनात्मा रङ्गक्षितिरमलापादावनि सदा  
 सतामित्थं त्राणात्प्रथितनिजसत्रत्वविभवा ।  
 अविद्यायामिन्याः स्पृशसि पुनरेकाउपदवीं  
 क्तूनामाराध्या क्तुरपिय सर्वस्त्वमसि नः ॥ २३.९ ॥ ७५९ ॥  
 बहुमुपभोगसमेतैर्निर्मुक्ततया विशुद्धिमापन्नैः ।  
 शेषात्मिका पदावनि निषेव्यसे शेषभूतैस्त्वम् ॥ २३.१० ॥ ७६० ॥  
 षठि कवितार्किकसिद्धस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य  
 श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासदस्रे  
 शेषपद्दतिस्त्रयोविंशी ॥

### २४. छन्दपद्दतिः (२०)

प्रपद्ये पादुकारुपं प्रणवस्य कलाद्वयम् ।  
 ओतं मितमिदं यस्मिन्ननन्तस्यापि तत्पदम् ॥ २४.१ ॥ ७६१ ॥  
 मणिपादुकर्युगं मुरारेर्मथि नित्यं विदधातु मङ्गलानि ।  
 अधिपुत्य यरायरस्य रक्षामानुकम्पाक्षमयोरिवावतारः ॥ २४.२ ॥ ७६२ ॥  
 यराणौ मणिपादुके मुरारेः प्रणतान्यालयितुं प्रपद्यमानम् ।  
 विपदामिड दैवमानुषीणां प्रतिकारं युवयोर्द्वयं प्रतीमः ॥ २४.३ ॥ ७६३ ॥  
 मुरभिन्मणिपादुके भवत्योर्विहितो नूनमसौ मिथो विभागः ।  
 भजतामपरस्परप्रियाणामविरोधाय सुरासुरेश्वराणाम् ॥ २४.४ ॥ ७६४ ॥  
 अहितोन्मथनाय संश्रितानामलमालोकवशेन शब्दतो वा ।  
 करयोश्च रथाङ्गपाञ्चजन्यौ मधुलन्तुः पदयोश्च पादुके ये ॥ २४.५ ॥ ७६५ ॥  
 अवधीरितसाधुपद्दतीनामलसानां मधुवैरिपादुके द्वे ।  
 षतरेतरसाड्यर्थमित्थं प्रतिपन्ने षव दैवपौरुषे नः ॥ २४.६ ॥ ७६६ ॥  
 पार्श्वयोः सरसिजवसुन्धरे पादयोश्च मणिपादुके युवाम् ।

सन्निर्घथ न येन्मधुद्विषः किं करिष्यति कृतागसां गणः ॥ २४.७ ॥ ७६७ ॥

पादुके भवभयप्रतीपयोर्भावयामि युवयोः समागमम् ।

सक्तयोर्दनुजवैरिणः पदे विद्ययोरिव परावरात्मनोः ॥ २४.८ ॥ ७६८ ॥

रङ्गसीमनि रथाङ्गलक्ष्मणश्चिन्तयामि तपनीयपादुके ।

शापदोषशमनाय तत्पदे यङ्कवाकमित्युनं कृतास्यदम् ॥ २४.९ ॥ ७६९ ॥

मानयामि जगतस्तमोपले माधवस्य मणिपादुके युवाम् ।

दक्षिणोत्तरगतिङ्कमोचिते पद्भृती ध्रुव मयूषमालिनः ॥ २४.१० ॥ ७७० ॥

रङ्गनाथपदयोरलङ्किया राजते कनकपादुकाद्वयी ।

तद्विभूतियुगवीव तादृशी छन्दतः समविभागाभाश्रिता ॥ २४.११ ॥ ७७१ ॥

साक्षात्पदं मधुभिदः प्रतिपाद्यन्त्यौ

मानोपपत्तिनियते मणिपादुके द्वे ।

अन्योन्यसङ्गतिवशाद्गुपपन्नययाम्-

आज्ञां श्रुतिस्मृतिमयीभवधारयामि ॥ २४.१२ ॥ ७७२ ॥

विश्वोपकारमधिकृत्य विहारकाले-

ध्वन्योन्यतः प्रथममेवपरिस्फुरन्त्योः ।

दृष्टान्तयन्ति युवयोर्मणिपादरक्षे

दिव्यं तदेव मिथुनं दिविषन्निषेव्यम् ॥ २४.१३ ॥ ७७३ ॥

द्रावेव यत्र यरणौ परमस्य पुंसः

तत्र द्विधास्थितवती मणिपादुके त्वम् ।

यत्रैव दर्शयति देवि सुखसात्त्वं

तत्रापि नूनमसि दर्शिततावदात्मा ॥ २४.१४ ॥ ७७४ ॥

पर्यायतो गतिवशान्मणिपादरक्षे

पूर्वापरत्वनिधमं व्यतिवर्तयन्त्यौ ।

मन्ये युवां मडति विषगुपदे स्फुरन्त्यौ

सन्ध्ये समस्तजगतामभिवन्दनीये ॥ २४.१५ ॥ ७७५ ॥

अश्रान्तसञ्चरणयोर्निजसंप्रयोगा-

दम्भानतां यरणपङ्कजयोर्दृशन्त्यौ ।

मान्ये युवां रघुपतेर्मणिपादरक्षे

विद्ये बलामतिबलां य विचिन्तयामि ॥ २४.१६ ॥ ७७६ ॥

अन्तर्भोऽद्यविदितवतामात्मतत्त्वं यथाव-

त्यधामित्थं परिचितवतां पादुके पापलोड्याम् ।

नित्यं भक्तेरनुगुणतया नाथपादं भजन्त्यौ

निष्ठे साक्षात् स्वयमिह युवां ज्ञानकर्मात्मिके नः ॥ २४.१७ ॥ ७७७ ॥

न्यस्तं विषयोः पदमिह भङ्गत् स्वेन भूम्ना वलन्त्यो-

राम्नायाभ्यामविडतगतिं वर्तयन्त्योर्निजाज्ञाम् ।

आसन्नानां प्रणयपदवीमात्मना पूरयन्त्योः

द्वैराज्यश्रीर्भवति जगतामैकराज्ये भवत्योः ॥ २४.१८ ॥ ७७८ ॥

अप्रामानामुपजनयथः सम्पदां प्राप्तिमेवं

संप्रामानां स्वयमिह पुनः पालनार्थं यतेथे ।

साक्षाद्रङ्गक्षितिपतिपदं पादुके साधयन्त्यौ

योगक्षेमौ सुयश्चित्तवशान्मूर्तिमन्तौ युवां नः ॥ २४.१९ ॥ ७७९ ॥

भङ्गुडरिपाद्युगलं युगलं तपनीयपादुके युवयोः ।

भोगयति संश्रितानां पुण्यापुण्यमयशृङ्खलायुगलम् ॥ २४.२० ॥ ७८० ॥

एति कविताङ्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्गुटनाथस्य

श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

द्वन्द्वपद्यतिश्चतुर्विंशौ ॥

## २५. सन्निवेशपद्यतिः (२०)

अणोरणीयसीं विषणोर्मंडतोऽपि महीयसीम् ।

प्रपद्ये पादुकां नित्यं तत्पदेनैव सम्मिताम् ॥ २५.१ ॥ ७८१ ॥

प्रतिष्ठति पादसम्मितायां

त्वयि नित्यं मणिपादुके मुकुन्दः ।

एतरे तु परिच्छदास्त अते

विभवव्यञ्जनलेतवो भवन्ति ॥ २५.२ ॥ ७८२ ॥

तव रङ्गनरेन्द्रपादरक्षे प्रकृतिः सन्नपि भक्तिपारतन्त्र्यात् ।

भवतीं वडतीव पन्नगेन्द्रः प्रथितस्वस्तिकलक्षणैः शिरोभिः ॥ २५.३ ॥ ७८३ ॥

परस्य पुंसः पदसन्निवेशान्प्रयुञ्जते भावितपञ्चरात्राः ।

अद्यप्रतीपानपदिश्य पुण्ड्रानङ्गेषु रङ्गेशयपादुके त्वाम् ॥ २५.४ ॥ ७८४ ॥ var अङ्गेषु

विमृश्य रङ्गेन्द्रपतिवरायाः श्रुतेः स्थितां मूर्धनि पादुके त्वाम् ।  
 अद्भन्ति वृद्धाः समये वधूनां त्वन्मुद्रितान्याभरणानि मौलौ ॥ २५.५ ॥ ७८५ ॥

वदन्ति रङ्गेश्वरपादरक्षे दीर्घायुशां दर्शितभक्तिबन्धाः ।  
 आशाधिपानामवरोधनार्थस्त्वन्मुद्रिकां मङ्गललेभसूत्रैः ॥ २५.६ ॥ ७८६ ॥

व्यूहकमेवा प्रथितारमत्रे

सन्दर्शयन्तीं मणिपादुके त्वाम् ।

पातुं त्रिलोकीं पदपद्मभाजं

सौदर्शनीं शक्तिमवैमि शौरेः ॥ २५.७ ॥ ७८७ ॥

अद्भ्यासिका कनकपङ्कजकर्णिकायां

मध्ये कृशा मुरशिपोर्मणिपादुके त्वम् ।

सन्दृश्यसे सरसिजासनया गृहीतं

रूपान्तरं किमपि रङ्गविहारयोग्यम् ॥ २५.८ ॥ ७८८ ॥

मानोचितस्य मधधीनजनस्य नित्यं

मा भूदतः कृपादातेति विचिन्तयन्त्या ।

अन्दीकृतं ध्रुवमवैमि वलग्रदेशे

काश्यं त्वया कमललोचनपादरक्षे ॥ २५.९ ॥ ७८९ ॥

मध्ये कृशामुभयतः प्रतिपन्नवृद्धिं

मन्ये समीक्ष्य भवतीं मणिपादरक्षे ।

नित्यं मुकुन्दपदसङ्गमविप्रयोगौ

निश्चिन्वते कृतधियः सुभङ्गुःकाम् ॥ २५.१० ॥ ७९० ॥

रङ्गेशितुश्चरणपङ्कजयोर्भजन्ती

रक्षाप्रसाधनविकल्पसलामवस्थाम् ।

मान्याकृतिर्निविशसे मणिपादरक्षे

मध्ये परिच्छदविभूषणवर्गयोत्सवम् ॥ २५.११ ॥ ७९१ ॥

अङ्गान्तरेषु निष्ठितान्यभिलानि कामम् ।

पर्यायकल्पनसलानि विभूषणानि ।

नित्यं मुकुन्दपदपद्मतलानुत्तपं

नैपथ्यमम्भ भवती नयनाभिरामम् ॥ २५.१२ ॥ ७९२ ॥

ये नाम भक्तिनियतैस्तव सन्निवेशं

निर्विश्व नेत्रयुगलैर्न भजन्ति तृप्तिम् ।

कालकमोक्ष कमलेक्षणपादरक्षे

प्रायेण ते परिणामन्ति सदस्रनेत्राः ॥ २५.१३ ॥ ७६३ ॥

पदमप्रमाणासिद्धि वादिनां मतं

मधुञ्जित्पदे मडति मास्य भूदिति ।

व्युदपादि तस्य यरणावनि त्वया

निगमात्मनस्तव समप्रमाणाता ॥ २५.१४ ॥ ७६४ ॥

अप्रभूतमभवज्जगत्त्रयं यस्य मातुमुदितस्य पादुके ।

अप्रमेयममितस्य तत्पदं नित्यमेव ननु सम्मितं त्वया ॥ २५.१५ ॥ ७६५ ॥

आलवालमिव भाति पादुके पादपस्य भवती मधुद्विषः ।

यत्समीपविनतस्य शूलिनः सारणी भवति मौलिनिभगा ॥ २५.१६ ॥ ७६६ ॥

मोदमानमुनिवृन्दघट्टपदा

भाति मुक्तिमकरन्दवर्षिणी ।

काऽपि रङ्गनृपतेः पदाभ्युजे

कर्णिका कनकपादुकाभयी ॥ २५.१७ ॥ ७६७ ॥

युगपदनुविधास्यन् यौवतं तुल्यरागं

यदुपतिरधियुके यावतो रुपभेदान् ।

तद्विदमतिविकल्पं भिन्नती सन्नियेशं

तव भलु पदरक्षे तावती मूर्तिरासीत् ॥ २५.१८ ॥ ७६८ ॥

तत्तद्भूतेरनुगुणतया वामनीं व्यापिनीं वा

प्राप्ते रङ्गप्रथितविभवे भूमिकां सूत्रधारे ।

मन्ये विश्वस्थितिमयमडानाटिकां नेतुकाभा

नानासंस्था भवति भवती पादुके नर्तकीव ॥ २५.१९ ॥ ७६९ ॥

माने परं सामने प्रत्यक्षेणागमेनापि ।

उरियराणस्य तवापि तु वैषम्यं रक्ष्यरक्षकत्वात्स्याम् ॥ २५.२० ॥ ८०० ॥

धृति कविताईकसिद्धस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेदुटनाथस्य

श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासदस्रे

सन्नियेशपद्धतिः पञ्चविंशी ॥

२६. यन्त्रिकापद्धतिः (१०)

उदग्रयन्त्रिकां वन्दे पादुकां यन्त्रिवेशनात् ।

उपर्यपि पदं विष्णोः प्रत्यादिष्टप्रसाधनम् ॥ २६.१ ॥ ८०१ ॥

प्रसन्नं प्रतिरुध्य कण्टकादीन्

भवती शौरिपदाम्बुजाधस्तात् ।

यराणवनि धारयत्यमुष्मि-

न्नुचितस्थायमुपर्यपि प्रतीकम् ॥ २६.२ ॥ ८०२ ॥

मुरभिन्मणिपादुके त्वदीया-

मनधामङ्गुलियन्त्रिकामवैमि ।

स्वयमुन्नमितां प्रदेशिनीं ते

परमं दैवतमेकमित्युयन्तीम् ॥ २६.३ ॥ ८०३ ॥

स्वदते मणिपादुके त्वदीया पदशाभायुगयन्त्रिका विचित्रा ।

परमं पुरुषं प्रकाशयन्ती प्रणवस्येव परेयमर्धमात्रा ॥ २६.४ ॥ ८०४ ॥

अनुयातमनोरथा मुरारेर्भवती केलिरथश्रियं दधाति ।

यराणवनि यन्त्रिका तवैषा तनुते कूबरसम्पदं पुरस्तात् ॥ २६.५ ॥ ८०५ ॥

शङ्के भवत्याः सुभगं प्रतीकं रङ्गेशपादाङ्गुलिसङ्ग्राहार्थम् ।

त्राणाय पादावनि विष्टपानामाज्ञाकरीमङ्गुलिमुद्रिकां ते ॥ २६.६ ॥ ८०६ ॥

अलङ्कृतं कर्णिकयोपरिष्ठा-

दुदग्रनालं तव यन्त्रिकांशम् ।

पद्मापतेः पादसरोजलक्ष्म्याः

प्रत्येमि पादावनि डेलिपद्मम् ॥ २६.७ ॥ ८०७ ॥

उपरि विनिहितस्य केशवाङ्घ्रे-

रुपरि पदावनि यन्त्रिकात्मिका त्वम् ।

धति तव मङ्गिमा लघूकरोति

प्रणतसुरेश्वरशेभराधिरुडम् ॥ २६.८ ॥ ८०८ ॥

नित्यं पदावनि निभङ्गकिरीटशोभं

पद्मालयापरिचितं पदमुद्गुलन्त्याः ।

अङ्गीकरोति रुचिमङ्गुलियन्त्रिका ते

साम्राज्यसम्पदनुरुपमिवातपत्रम् ॥ २६.९ ॥ ८०९ ॥

प्रथमा डलेव भवती यरणावनि भाति रङ्गयन्द्रमसः ।  
 शृङ्गोन्नतिरिव यत्र श्रियं विभावयति यन्त्रिकायोगः ॥ २६.१० ॥ ८१० ॥  
 ष्टि कवितार्किकसिंढस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्कुटनाथस्य  
 श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासडसे  
 यन्त्रिकापद्धतिः षड्विंशी ॥

## २७. रेष्मापद्धतिः (१०)

सूययन्तीं स्वरेष्माभिरनालोप्यसरस्वतीम् ।  
 अलेपनीयसौन्दर्यामाश्रये शौरिपादुकाम् ॥ २७.१ ॥ ८११ ॥  
 मणिमौलिनिर्घर्षणात् सुराणां  
 वडसे काञ्चनपादुके विचित्रम् ।  
 कमलापतिपादपद्मयोगा-  
 दपरं लक्षणमाधिराज्यसारम् ॥ २७.२ ॥ ८१२ ॥  
 अभितो मणिपादुके स्फुरन्त्या-  
 स्तव रेष्माविततेस्तथाविधायाः ।  
 मुरवैरिपदारविन्दरुद्धै-  
 रनुकल्पाथितमाधिराज्यचिह्नैः ॥ २७.३ ॥ ८१३ ॥  
 रेष्मया विनमतां द्विवौकसां मौलिरत्नमकरीमुष्पोत्थया ।  
 पादुके वडसि नूनमद्भुतं शौरिपादपरिभोगलक्षणम् ॥ २७.४ ॥ ८१४ ॥  
 त्रिदशमकुटरत्नोत्प्लेभरेष्मापदेशा-  
 त्परिणमयसि पुंसां पादुके मूर्ध्नि लज्जा ।  
 नरकमथनसेवासम्पदं साधयित्री  
 नियतिलिखितानां निष्कृतिं दूर्धिपीनाम् ॥ २७.५ ॥ ८१५ ॥  
 पदकमलतलान्तःसम्भ्रिताभ्यातपत्र-  
 ध्वजसरसिजमुष्यान्वैश्वरीलक्षणानि ।  
 अवगमयसि शौरैः पादुके मादृशाना-  
 मुपरि परिणतैः स्वैर्देवि रेष्माविशेषैः ॥ २७.६ ॥ ८१६ ॥  
 स्नाता पदावनि चिरं परिभुज्य मुक्ता  
 पादेन रङ्गनृपतेः शुभलक्षणैः ।



रेभान्तरैर्नवनवैरुपशोभसे त्वं

संस्कारथन्धनविलोपनपङ्कलश्रैः ॥ २७.७ ॥ ८१७ ॥

भक्त्या मुहुः प्रणमतां त्रिदशेश्वराणां

कोटीरकोटिकषाणाद्युपजायमानैः ।

आभाति शौरियरणाद्यधिकानुभावा

रेभाशतैस्तव पदावनि काऽपि रेभा ॥ २७.८ ॥ ८१८ ॥

पादावनि प्रतिपदं परमस्य पुंसः

पादारविन्दपरिभोगविशेषयोग्या ।

स्वाभाविकान् सुभगभक्तिविशेषदृश्यान्

रेभात्मकान् वडसि पत्रलताविशेषान् ॥ २७.९ ॥ ८१९ ॥

रेभापदेशतस्त्वं प्रशमयितुं प्रलयविप्लवाशङ्काम् ।

वडसि मधुञ्जित्यदावनि मन्ये निगमस्य मातृकालेभ्यम् ॥ २७.१० ॥ ८२० ॥

धृति कविताईकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्गुटनाथस्य

श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

रेभापङ्कतिः समविंशी ॥

## २८. सुभाषितपङ्कतिः (१०)

कलासु काष्ठाभातिष्ठन् भूमे सम्भन्धिनामपि ।

पादुका रङ्गधुर्यस्य भरताराध्यतां गता ॥ २८.१ ॥ ८२१ ॥

सन्तः स्वदेशपरदेशविभागशून्यं

उन्त स्ववृत्तिमनघां न परित्यजन्ति ।

राज्ये वने च रघुपुङ्गवपादरक्षा

नैजं जडौ न भलु कण्टकशोधनं तत् ॥ २८.२ ॥ ८२२ ॥

ब्रह्मास्त्रतामधिजगाम तृष्णं प्रयुक्तं

पृथ्वीं शशास परिमुक्तपदं पदत्रम् ।

किं वा न किं भवति डेलिविधौ विभूनां

पुण्यं शरव्यमभवत्ययसां निधिर्वा ॥ २८.३ ॥ ८२३ ॥

अन्येषु सत्स्वपि नरेन्द्रसुतेषु दैवा-

दृष्टः पदाद्यधिकरोति पदं पदार्धः ।

प्रायो निदर्शयति तत्प्रथमो रघूणां

तत्पादयोः प्रतिनिधी मणिपाटुके वा ॥ २८.४ ॥ ८२४ ॥

यरणामनघवृत्तेः कस्यचित्प्राप्य नित्यं

सकलभुवनगुप्त्यै सत्पथे वर्तते यः ।

नरपतिभङ्गमानं पाटुकेवाधिगच्छन्

स भवति समयेषु प्रेक्षितज्ञैरुपास्यः ॥ २८.५ ॥ ८२५ ॥

रामे राज्यं पितुरभिमतं सम्मतं य प्रजानां

माता वप्रे तदङ्घ्रि भरते सत्यवादी ददौ य ।

चिन्तातीतः समञ्जनि तदा पाटुकाग्याभिषेको

दुर्विज्ञानस्वदृढयमङ्गो दैवमत्र प्रमाणात् ॥ २८.६ ॥ ८२६ ॥

नातिकामेश्वरराणवडनात्पाटुका पादपीठं

यद्भाऽऽसन्नं परमिड सदा भाति राजासनस्य ।

पूर्वत्रैव प्राण्डितमभूद्धन्त रामेण राज्यं

शङ्के भर्तुर्भङ्गमतिपदं विक्रमे साड्यर्थम् ॥ २८.७ ॥ ८२७ ॥

प्रतिपद्यपलाऽपि पाटुका रघुपतिना स्वपदे निवेशिता ।

समञ्जनि निभूतस्थितिस्तदा भवति गुणः श्रियमभ्युपेयुषाम् ॥ २८.८ ॥ ८२८ ॥

गतिउत्तुरभूत् क्वचित्पदे स्थितिउत्तुर्गणिपाटुका क्वचित् ।

न डि वस्तुशुशक्तिनिश्चयो नियतिः केवलमीश्वरेच्छया ॥ २८.९ ॥ ८२९ ॥

अधरीकृतोऽपि मडता तमेव सेवेत सादरं भूषणुः ।

अलभत समये रामात्पादाङ्गान्ताऽपि पाटुका राज्यम् ॥ २८.१० ॥ ८३० ॥

धृति कवितार्किकसिद्धस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य

श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपाटुकासुखे

सुभाषितपद्धतिरष्टाविंशी ॥

## २८. प्रकीर्णकपद्धतिः (८०)

विधौ प्रवृत्ते यद्द्रव्यं गुणसंस्कारनामभिः ।

श्रेयःसाधनमाभातं तत्पदत्रं तथाऽस्तु मे ॥ २८.११ ॥ ८३१ ॥

मधुरस्मितरम्यमौक्तिकश्रीर्विशासि व्यञ्जितमञ्जुलप्राणादा ।

सड रङ्गनृपेण वासगेडं तनुमध्या मणिपादुके त्वमेका ॥ २९.२ ॥ ८३२ ॥

शुभशब्दविशेषसंश्रिताभि-

र्भवती शौरिपदावनि डियाभिः ।

अनुतिष्ठति नूनमाश्रिताना-

मभिलोपद्रवशान्तिकं नवीनम् ॥ २९.३ ॥ ८३३ ॥

मणिभिर्मधुवैरिपादरक्षे

भवती विक्रमणो प्रवर्धमाना ।

युगपद्भवतां युगान्तकाले

दिवि लक्ष्मीं विदधे दिवाकराणाम् ॥ २९.४ ॥ ८३४ ॥

मञ्जुस्वनां मणिमयूभकलापिनीं त्वां

दृष्ट्वा कपर्दसाविधे विनिवेश्यमानाम् ।

गूढीभवन्ति गरुदध्वजपादरक्षे

कूटारवन्ति पुरवैरिविभूषणानि ॥ २९.५ ॥ ८३५ ॥

मध्ये परिस्फुरितनिर्मलयन्द्रतारा

प्रान्तेषु रत्ननिकरेण विचित्रवर्णा ।

पुष्पासि रङ्गनृपतेर्मणिपादुके त्वं

यक्षुर्वशीकरणयन्त्रविशेषशङ्काम् ॥ २९.६ ॥ ८३६ ॥

पादेन रङ्गनृपतेः परिभुज्यमाना

मुक्ताङ्गलप्रकटितश्रमवारिभिन्दुः ।

उत्सृष्टका मणिमयूभशतैरुदग्रैः

सीत्कारिणीव चरणानि शिञ्जितैस्त्वम् ॥ २९.७ ॥ ८३७ ॥

दूरप्रसारितकरा निनदैर्मणीना-

मायाति दैत्यरिपुरित्यसङ्कट्पुवाणा ।

दैत्येश्वरानभिमुभान् जनितानुकम्पा

मन्ये निवारयसि माधवपादुके त्वम् ॥ २९.८ ॥ ८३८ ॥

अच्छेधरश्मिनियतकमरत्नधुर्या

निष्कम्पकूबरनिभं दधती प्रतीकम् ।

कीडागतेषु मधुञ्जित्यदपद्मलक्ष्याः

कर्णारथस्त्वमसि काञ्चनपादरक्षे ॥ २९.९ ॥ ८३९ ॥

मञ्जुस्वना मरतकोपलमेयकाङ्गी

शोषाशमतुण्डरुचिरा मणिपादुके त्वम् ।

पद्माविहाररसिकस्य परस्य यूनाः

पर्यायतां भजसि पञ्जरशारिकाणाम् ॥ २८.१० ॥ ८४० ॥

शोषोपलैश्चरणरक्षिणि संश्रितेषु

ख्यात्मात्मना मरकतेषु तवावगाढः ।

अन्वेति शौरिरभितः क्लृपङ्क्तिशोभि-

न्यात्मानमेव शयितं वटपत्रमध्ये ॥ २८.११ ॥ ८४१ ॥

स्त्रीतं पदावनि तव स्नपनार्द्रमूर्ते-

रासागरं ततमभून्मणिरश्मिजालम् ।

लीलोचितं रघुसुतस्य शरव्यमासन्

यातूनि यस्य वलयेन विवेष्टितानि ॥ २८.१२ ॥ ८४२ ॥

रत्नांशुभिस्तव तदा मणिपादरक्षे

संरज्यमानवपुषां रजनीमुपेषु ।

आकस्मिकागतमदर्शि मडौषधित्वं

साकेतपत्तनसमीपरुढां द्रुमाणाम् ॥ २८.१३ ॥ ८४३ ॥

रामे वनं दशरथे च द्विवं प्रयाते

निर्धूतविश्रुतिमिरा सडसा बभूव ।

भूयिष्ठरत्नकिरणा भवती रघूणां

भूयः प्रतापतपनोदयपूर्वसन्ध्या ॥ २८.१४ ॥ ८४४ ॥

प्रीतेन देवि विभुना प्रतिपादनीयां

पादावनि प्रतिपद्योदितमञ्जुनादाम् ।

विद्यां विदुर्भगवतः प्रतिपादनाडां

पारायणागमपयोनिधिपारगास्त्वाम् ॥ २८.१५ ॥ ८४५ ॥

मुक्तांशुकेसरवती स्थिरवज्रदंष्ट्रा

प्रह्लादसम्पदनुरुपडिरण्यभेदा ।

मूर्तिः श्रियो भवसि माधवपादरक्षे

नाथस्य नूनमुचिता नरसिंहमूर्तेः ॥ २८.१६ ॥ ८४६ ॥

सम्भावयन्ति कवयश्चतुरप्रचारां

मञ्जुस्वनां मडितमौक्तिकपत्रवाङ्गीम् ।

स्वाधीनसर्वभुवनां मणिपादुके त्वां  
रङ्गाधिराजपदपङ्कजराजसंसीम् ॥ २८.१७ ॥ ८४७ ॥

मुक्तामयूषरुचिरां मणिपादरक्षे  
मञ्जुस्वनां मणिभिराडितवर्णवर्गाम् ।  
मन्ये मुकुन्दपदपद्ममधुप्रतीना-  
मन्यामकृत्रिमगिरामधिदेवतां त्वाम् ॥ २८.१८ ॥ ८४८ ॥

आसाधे केकयसुतावरदानमूलं  
कालं प्रदोषमनिरीक्ष्यरमासडायम् ।  
मञ्जुप्रणामरडिता मणिपादरक्षे  
मौनप्रतं किमपि नूनमवर्तयस्त्वम् ॥ २८.१९ ॥ ८४९ ॥

वैदूर्यरभ्यसखिला मडिता मरुदृभि-  
श्लयावती मरुतोपलरश्मिजालैः ।  
अश्रान्तमोडपदवीपथिकस्य जन्तो-  
र्विश्रान्तिभूमिरिव शौरिपदावनि त्वम् ॥ २८.२० ॥ ८५० ॥

आधो रघुक्षितिभुजामभिषेकदीप्तै-  
राप्यायितस्तव पदावनि रश्मिजालैः ।  
मन्दीयकार तपनो व्यपनीतभीति-  
र्मन्दीदरीवदनयन्द्रमसो मयूषान् ॥ २८.२१ ॥ ८५१ ॥

मान्या समस्तजगतां मणिमङ्गनीला  
पादे निसर्गघटिता मणिपादुके त्वम् ।  
अन्तःपुरेषु ललितानि गतागतानि  
श्यायेव रङ्गनृपतेरनुवर्तसे त्वम् ॥ २८.२२ ॥ ८५२ ॥

रङ्गाधिराजपदपङ्कजमाश्रयन्ती  
डैमी स्वयं परिगता हरिनीलरत्नैः ।  
सम्भाव्यसे सुकृतिभिर्मणिपादुके त्वं  
सामान्यमूर्तिरिव सिन्धुसुताधरण्योः ॥ २८.२३ ॥ ८५३ ॥

अभ्यर्चिता सुमनसां निवडैरजसं  
मुक्तारुणोपलनस्वाङ्गुलिपल्लवश्रीः ।  
श्रेयस्करं मुरभिदध्वराण्ड्यीव  
कान्तिं समाश्रयसि काञ्चनपादुके त्वम् ॥ २८.२४ ॥ ८५४ ॥

निर्मृष्टगात्ररुचिरा मणिपादुके त्वं  
 स्नातानुलेपसुरभिर्नवमात्यत्रिणा ।  
 प्राप्ते विडारसमये भजसे मुरारेः  
 पादारविन्दपरिभोगमधन्यलभ्यम् ॥ २८.२५ ॥ ८५५ ॥

नाद्ये पदावनि तथा तव सन्निवेशे  
 निर्वेशनङ्कममसख्यमपायिकीर्षुः ।  
 यैरेव लोचनशतैरभिवीक्षते त्वां  
 तैरेव पन्नगपतिः श्रुतिमान् भूभूव ॥ २८.२६ ॥ ८५६ ॥

पादावनि स्फुटमयूभसहस्रदृश्या  
 विषणोः पदेन भवती विहितप्रचारा ।  
 त्वद्भक्तियन्त्रितजनप्रथमस्य शम्भो-  
 र्वैकर्तनीमनुकरोति विडारमूर्तिम् ॥ २८.२७ ॥ ८५७ ॥

राज्ये वनेपि रघुवीरपदोचितायाः  
 संस्मृत्य गौतमवधूपरिरक्षणं ते ।  
 मन्ये समाहितधियो मणिपादुके त्वां  
 भूर्ध्ना भजन्यनुदिनं मुनिधर्मदाराः ॥ २८.२८ ॥ ८५८ ॥

त्वामाश्रितो मणिमयूभसहस्रदृश्यां  
 त्वच्छिञ्जितेन सह रङ्गपतिः समुधन् ।  
 आशङ्क्यते सुमतिभिर्भणिपादरक्षे  
 विधासम्भः सवितृमण्डलमध्यवर्ती ॥ २८.२९ ॥ ८५९ ॥

रत्नाश्रितैर्लक्षिपदं मणिपादुके त्वं  
 स्पृष्ट्वा करैः श्रुतिरसायनमञ्जुनादा ।  
 तत्त्वं तदेतदिति बोधयसीव सम्भ-  
 ग्वेदान्प्रतारितवतो विविधान् कुदृष्टीन् ॥ २८.३० ॥ ८६० ॥

आनन्दसूः प्रणयिनामनघप्रसादा  
 रङ्गाधिराजपदरक्षिणि रत्नभासा ।  
 न्यस्ते मुहुर्निजभरे स्थिरतां भजन्या  
 वर्णाशुकं वितरसीव वसुन्धरायाः ॥ २८.३१ ॥ ८६१ ॥

त्वं चित्रमानुरसि रत्नविशेषयोगा-

द्भूम्ना निजेन परिपुष्यसि पावकत्वम् ।  
 स्वेनैव शौरियरत्नावनि यन्द्ररूपा  
 तेजस्त्रयीव मिलिताऽसि तमोपला नः ॥ २९.३२ ॥ ८६२ ॥  
 प्रौढप्रवालरुचिरा भुवनैकवन्धा  
 रङ्गाधिराज्यरत्नावनि रम्ययन्द्रा ।  
 सम्भिन्नमौक्तिकरुचिः सततं प्रजानां  
 तापात्ययं दिशसि तारकितेव सन्ध्या ॥ २९.३३ ॥ ८६३ ॥  
 रङ्गेश्वरस्य पुरतो मणिपादुके त्वं  
 रत्नाशुभिविडिरसि स्फुटभक्तिबन्धा ।  
 पादौ विडारयितुमद्भुतसौकुमार्यौ  
 प्रायः सरोजकुमुदोत्पलपत्रपङ्क्तिम् ॥ २९.३४ ॥ ८६४ ॥  
 आसन्नवृत्तिस्वरोधगृहेषु शौरै-  
 रापाद्यस्यनुपदं वरवर्णिनीनाम् ।  
 आलम्ब्यरत्नकिरणा मणिपादुके त्वं  
 मञ्जुस्यना मदनबाणनिर्घर्षशङ्काम् ॥ २९.३५ ॥ ८६५ ॥  
 पर्याप्तमौक्तिकनष्पा स्फुटपद्मरागा  
 रेभाविशेषरुचिरा ललितप्रथारा ।  
 रङ्गाधिराजपदयोर्मणिपादुके त्वं  
 सायुज्यमाश्रितवतीव समस्तवन्धा ॥ २९.३६ ॥ ८६६ ॥  
 प्राप्ताभिषेका मणिपादुके  
 त्वं प्रदीप्तरत्ना रघुराजधान्याः ।  
 प्रदक्षिणाप्रकमलादकार्षीः  
 प्राकारमाग्नेयमिव प्रभासिः ॥ २९.३७ ॥ ८६७ ॥  
 रत्नासने राघवपादरक्षे  
 प्रदीप्यमानास्तव पद्मरागाः ।  
 प्रायो नरेन्द्रान् भरतस्य जेतुः  
 प्रतापवह्नेरभवन्प्ररोधाः ॥ २९.३८ ॥ ८६८ ॥  
 शुभप्रलादा भवती श्रुतीनां  
 कण्ठेशुवैकुण्ठपतिवराणाम् ।  
 बध्नासि नूनं मणिपादरक्षे

मङ्गल्यसूत्रं मणिरश्मिजालैः ॥ २८.३८ ॥ ८६८ ॥

विचित्रवर्णा श्रुतिरभ्यशब्दा

निषेव्यसे नाकसदां शिरोभिः ।

मधुद्विषस्त्वं मणिपादरक्षे

श्रेयस्करीशासनपत्रिकेय ॥ २८.४० ॥ ८७० ॥

स्थिरा स्वभावान्मणिपादुके त्वं

सर्वसदा स्वादुङ्कलप्रसूतिः ।

पृथ्वीव पद्भ्यां परमस्य पुंसः

संसृज्यसे देवि विभज्यसे य ॥ २८.४१ ॥ ८७१ ॥

पश्यन्ति रङ्गेश्वरपादरक्षे

पूजासु ते संछितपुष्पजालाम् ।

मृगीदृशो वासवरत्नरेष्वां

सचित्रपुङ्गामिव मन्मथज्याम् ॥ २८.४२ ॥ ८७२ ॥

करैरुदग्रैः स्फुरतां मणीनां

मञ्जुस्वना माधवपादुके त्वम् ।

अनूपदेशे कनकापगायाः

कलेः प्रवेशं प्रतिषेधसीव ॥ २८.४३ ॥ ८७३ ॥

आकान्तवेदिर्भवती तदानी-

मदशिं मुक्तान्वितशोणरत्ना ।

करग्रहार्थं भरतेन भूम्या

लाजोत्करैर्वह्निशिषेव कीर्णा ॥ २८.४४ ॥ ८७४ ॥

पत्रला मणिगणैर्हिरण्यमयी

भासि रङ्गापतिरत्नपादुके ।

केलिमष्टपगतागतोच्चिता

भूमिकेव गरुडेव कल्पिता ॥ २८.४५ ॥ ८७५ ॥

उन्नतं बलिविरोधिनस्तदा

पादुके पदसरोजमाश्रिता ।

मौक्तिकस्तबकमध्यसम्मितं

व्योम षट्पदतुलामलम्भयः ॥ २८.४६ ॥ ८७६ ॥



कोमलाङ्गुलिनिवेशयन्त्रिका-

न्यस्तमौक्तिकमयूपदन्तुरा ।

मङ्गलानि वमसीव देखिनां

रङ्गराजमणिपादुके स्वयम् ॥ २९.४७ ॥ ८७७ ॥

पङ्कजासङ्घरस्य रङ्गिणः

पादुके निजपदादनन्तरम् ।

न्यस्यतस्त्वयि जगन्ति जायते

नागभोगशयनं निरङ्कुशम् ॥ २९.४८ ॥ ८७८ ॥

साधयन्ति मधुवैरिपादुके

साधवः स्थिरमुपायमुत्तमम् । var मन्तिमम्

त्वत्प्रवृत्तिविनितवर्तनोचित-

स्वप्रवृत्तिविनितवर्तनान्वितम् ॥ २९.४९ ॥ ८७९ ॥

नन्दसूनूपदपद्ममिन्दिरापाणिपल्लवनिपीडनासङ्गम् ।

पादुके तव भवेन पर्यभृद्भ्रमलामुरगमौलिशर्कराम् ॥ २९.५० ॥ ८८० ॥

मणिनिकरसमुत्थैः सर्ववर्णा मयूपैः

प्रकटितशुभनादा पादुके रङ्गभर्तुः ।

निभिलनिगमसूतेर्ब्रह्मणस्तत्सनाथा-

भवगमयसि वृद्धामर्धमात्रां चतुर्थीम् ॥ २९.५१ ॥ ८८१ ॥

श्रुतिविषयगुणा त्वं पादुके दैत्यहन्तुः

सततगतिमनोज्ञा स्वेन धाम्ना ज्वलन्ती ।

जनितभुवनवृद्धिर्दृश्यसे स्वैर्ययुक्ता

विधृतनिभिलभूता वैजयन्तीव माला ॥ २९.५२ ॥ ८८२ ॥

रघुपतिपदसङ्गाद्राज्यभेदं त्यजन्ती

पुनरपि भवती स्वान् दर्शयन्ती विडारान् ।

अभिसमधित वृद्धिं उर्षकोलाडलानां

जनपदजनितानां जयायसा शिञ्जितेन ॥ २९.५३ ॥ ८८३ ॥

उरियरणामुपघ्नं पादुके संश्रिताया-

मधिगतभङ्गुशाभं वैभवं दर्शयन्त्याम् । var शाभा

अभजत विधिउस्तन्यस्तधर्मद्रवायां

त्वयि मुकुलसमृद्धिं मौक्तिकश्रीस्तदानीम् ॥ २९.५४ ॥ ८८४ ॥

कनकरुचिरकान्तिः कल्पिताशोकभारा

कृतपदकमलश्रीः क्रीडता माधवेन ।

द्विशिद्विशि सुमनोभिर्दर्शनीयानुभावा

सुरभिसमयलक्ष्मीं पादुके पुष्यसि त्वम् ॥ २९.५५ ॥ ८८५ ॥

प्रशिखितपदपद्मा पादुके रङ्गभर्तुः

शुभतरगतितेत्तुश्चारुमुक्ताप्रवाला ।

स्थिरपरिषातरागां शृङ्खलबोधानुबद्धां

स्वजनयसि मुनीनां त्वन्मयीं चित्तवृत्तिम् ॥ २९.५६ ॥ ८८६ ॥

विरचितनवभागा रत्नभेदैर्विचित्रै-

र्विविधविततरिष्णाव्यक्तसीमाविभागा ।

उरियराणसरोजं प्रेक्षतामर्थनीयं

प्रथयसि नवनाभं माण्डलं पादुके त्वम् ॥ २९.५७ ॥ ८८७ ॥

परिषातगुणशाला पङ्क्तिभिर्मोक्तिकानां

बहुविधमणिरश्मिग्रन्थबन्धाभिरामा ।

रघुपतिपदरक्षे राजवाङ्मयस्य कुम्भे

कलितरुचिरभूस्त्वं काडपि नक्षत्रमाला ॥ २९.५८ ॥ ८८८ ॥

थरितनिभिलवृत्तिश्चारुपद्मासनस्था

गुणानिभिडितमुक्तापङ्क्तिबद्धाक्षमाला ।

सविधमधिवसन्ती पादुके रङ्गभर्तु-

श्चराकमलमन्तर्भिम्बितं ध्यायसीव ॥ २९.५९ ॥ ८८९ ॥

अनुपधि परिरक्षन्नेकपुत्राभिमानाद्-

भुवनमिदमशेषं पादुके रङ्गनाथः ।

निजपदनिडितायां देवि तिष्ठन् ब्रजन् वा

त्वधि निडितभरोऽभृत् किं पुनः स्वापमृच्छन् ॥ २९.६० ॥ ८९० ॥

त्वरितमुपगतानां श्रीमतो रङ्गभर्तु-

स्त्वदुपडितपदस्य स्वैरयात्रोत्सवेषु ।

भुभरयति दिगन्तान्मुड्यतां त्यत्प्रशस्तौ

विडितकुसुमवृष्टिर्व्यावधोषी सुराणाम् ॥ २९.६१ ॥ ८९१ ॥

मनसि नियमयुक्ते वर्तमाना मुनीनां

प्रतिपद्युपयान्ती भावनीयङ्कमत्वम् ।  
 श्रुतिरिव निजशब्दैः पादुके रङ्गभर्तुः  
 पद्यमनितरगम्यं व्यङ्गुमर्द्धं त्वमेव ॥ २८.६२ ॥ ८८२ ॥  
 अविडलनिजयन्द्रालोकसन्दर्शनीया  
 प्रतिकलमुपभोग्या पादुके रङ्गभर्तुः ।  
 मुकुलयितुमशेषं मौक्तिकज्योत्सनाया नः  
 प्रभवसि तिमिरौघं पौर्णमासी निशेव ॥ २८.६३ ॥ ८८३ ॥  
 उंस्रैणीपरिचितगतिर्द्वारिणी कल्मषाणां  
 मौलौ शम्भोः स्थितिमधिगता मुग्धयन्द्रानुबध्ना ।  
 राज्ञामेका रघुकुलभुवां सम्यगुत्तारिका त्वं  
 काले तस्मिन् क्षितिमधिगता पादुके जाल्वीव ॥ २८.६४ ॥ ८८४ ॥  
 स्वच्छाकारं श्रुतिसुरभितां स्वाद्युभावोपपन्नां  
 मार्गोमार्गो मण्डितविभवां पादुके तीर्थभेदैः ।  
 शीतस्पर्शां श्रमविनयिनीं गाढते मन्दमन्दं  
 क्रीडालोकः कमलनिलयादत्तस्तो युवा त्वाम् ॥ २८.६५ ॥ ८८५ ॥  
 अब्यस्यन्त्योः कम्मनुपमं रङ्गभर्तुर्विडारे  
 स्थानेस्थाने स्वरपरिणतिं लम्बितस्तत्तद्वर्द्धम् ।  
 पर्यायेण प्रहितपद्योः पादुके श्रुत्युदारः  
 शिञ्जानादः स्फुरति युवयोः शङ्खलाबन्धरम्यः ॥ २८.६६ ॥ ८८६ ॥  
 आसन्नानां दिवसमपुनर्नक्तमापाद्यन्ती  
 स्त्रीतालोका मुनिभिरभितः प्राणिनामस्तदोषा ।  
 प्रह्वैर्जुष्टा विबुधनिवडैः पादुके रङ्गभर्तुः  
 पादाभ्रभोजे दिशति भवति पूर्वसन्ध्येव कान्तिम् ॥ २८.६७ ॥ ८८७ ॥  
 रम्यालोका ललितगमना पद्मरागाधरोष्ठी  
 मध्ये क्षामा मण्डिवलयिनी मौक्तिकव्यक्तडासा ।  
 श्यामा नित्यं हरितमण्डिभिः शार्ङ्गिणः पादरक्षे  
 मन्ये यातुर्भवसि मण्डिलानिर्मितौ मातृका त्वम् ॥ २८.६८ ॥ ८८८ ॥  
 स्थित्वा पूर्वं क्वयनभवती लद्गपीठस्य मध्ये  
 रत्नोद्व्यन्डिरणनिकरा रङ्गिणः पादरक्षे ।  
 व्याकीर्णानां नृपतिविरडादेवि वर्णाश्रमाणां

नूनं सीमाविभजनसहं निर्भमे सूत्रपातम् ॥ २८.६८ ॥ ८६८ ॥

मातर्मञ्जुस्वनपरिणतपार्थनावाङ्मयपूर्वं

निक्षिमायां त्वयि यरणयोः पादुके रङ्गभर्तुः ।

त्वय्यायत्तं किमपि कुशलं जनतीनां प्रजानां

पर्याप्तं तन्न भलु न भवत्यात्मनिक्षेपकृत्यम् ॥ २८.७० ॥ ८०० ॥

नित्यं रङ्गक्षितिपतिपदन्यासधन्यात्मनस्ते

शिञ्जनादं श्रवाणमधुरं पादुके दीर्घयन्तः ।

काले तस्मिन् करणविगमकलेशजातं विडम्ब्युः

सन्तापं नस्तरुणतुलसीगन्धिनो गन्धवाडाः ॥ २८.७१ ॥ ८०१ ॥

संसारध्वश्रमपरिणतं संश्रितानां जनानां

तापं सद्यः शमयितुमलं शार्ङ्गिणः पादुके त्वम् ।

यन्द्रापीडे प्रणामति नवां यन्द्रकामापिबद्धमि-

धारातिर्यत्सलिलकणिकाशीकरैश्चन्द्रकान्तैः ॥ २८.७२ ॥ ८०२ ॥

वज्रोपेतां वलमिदुपलश्यामलां मञ्जुघोषां

मुक्तासारां मधुरयपलां वीक्ष्य विष्णोः पदे त्वाम् ।

उर्षोर्त्कर्षाद्दुपरि यलयन्पादुके यन्द्रकान्तं

धत्ते नित्यं धृतधनरुचिस्ताण्डवं नीलकण्ठः ॥ २८.७३ ॥ ८०३ ॥

श्रीरङ्गेन्दोश्चरणकमलं तादृशं धारयन्ती

कालेकाले सह कमलया क्लृप्तयात्रोत्सवश्रीः ।

गत्वागत्वा स्वयमनुगृहद्वारमुन्निद्रनादा

पौरान्नित्यं किमपि कुशलं पादुके पृच्छसीव ॥ २८.७४ ॥ ८०४ ॥

यतुरविडारिणीं रुचिरपक्षरुचिं भवतीं

मनसिजसायकासनगुणोचितमञ्जुस्वाम् ।

अनुपदमाद्रियेमहि मडेन्द्रशिलामडितां

उरियरणाविन्दमकरन्दमधुग्रतिकाम् ॥ २८.७५ ॥ ८०५ ॥

कनकरुया जटामुरगमौलिमणीन्मणिभि-

स्त्रिदिवतरङ्गिणीं तरलमौक्तिकदीधितिभिः ।

कुटिलतया क्वचिच्छशिकलामधरीकुरुषे

मुररिपुपादुके पुरभिदः शिरसा विधृता ॥ २८.७६ ॥ ८०६ ॥

काले तल्पभुजङ्गमस्य भजतः काष्ठां गतां शेषतां  
 मूर्तिं कामपि वेदि रङ्गनृपतेश्चित्रां पदत्रयद्वयीम् ।  
 सेवानम्रसुरासुरेन्द्रमकुटीशेषापटीसङ्गमे  
 मुक्तायन्द्रिकयेव या प्रथयते निर्माकयोगं पुनः ॥ २९.७७ ॥ ९०७ ॥  
 यन्द्रापीडशिष्यस्यन्द्रशिष्योत्सुधानिर्जर-  
 स्तोकाश्लिष्टसुरेन्द्रशेषरजःस्थानां स्तुमः पादुकाम् ।  
 भ्रष्टमस्तम्भविभक्तसीमविविधक्षेत्रज्ञसर्गस्थिति-  
 ध्वंसानुग्रहनिग्रहप्रणयिनी या सा क्रिया रङ्गिणः ॥ २९.७८ ॥ ९०८ ॥  
 लक्ष्मीनूपुरशिञ्जितेन गुणितं नादं तवाकर्णय-  
 त्नाञ्जिघ्रन्निगमान्तगन्धतुलसीदामोत्थितं सौरभम् ।  
 काले कुत्रचिदागतं करुणया सार्धं त्वया यागतः  
 पश्येयं मणिपादुके परतरं परमेक्षां दैवतम् ॥ २९.७९ ॥ ९०९ ॥  
 वडति क्षितिव्यवडितां सोऽपि त्वां गतिषु पादुके रङ्गी ।  
 कमठपतिभुजगपरिबृढकरिवरकुलशिष्यभूमिकाभेटैः ॥ २९.८० ॥ ९१० ॥  
 ष्टि श्रीकविताकिंकसिंहास्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्देहुटनाथस्य  
 श्रीमद्देवान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासलस्य  
 प्रकीर्णकपद्धतिः अेकोनत्रिंशी ॥

### ३०. चित्रपद्धतिः (४०)

प्रतिष्ठां सर्वचित्राणां प्रपद्ये मणिपादुकाम् ।  
 विचित्रजगदाधारो विष्णुर्यत्र प्रतिष्ठितः ॥ ३०.१ ॥ ९११ ॥  
 शृणु ते पादुके चित्रं चित्राभिर्मणिभिर्विभोः  
 युगङ्गमभुवो वार्णान् युगपद्भ्रष्टसे स्वयम् ॥ ३०.२ ॥ ९१२ ॥  
 सुरासुरार्थिता धन्या तुङ्गमङ्गलपालिका ।  
 यरायराथिता मान्या रङ्गपुङ्गवपादुका ॥ ३०.३ ॥ ९१३ ॥  
 पद्मेव मङ्गलसरित्पारं संसारसन्ततेः ।  
 दुरितक्षेपिका भूयात्यादुका रङ्गभूपतेः ॥ ३०.४ ॥ ९१४ ॥  
 अनन्यशरणः सीदुन्नन्तकलेशसागरे ।

शरणं चरणत्राणं रङ्गनाथस्य संश्रये ॥ ३०.५ ॥ ८१५ ॥  
 प्रतिभायाः परं तत्त्वं बिभ्रती पद्मलोचनम् ।  
 पश्चिमायामवस्थायां पादुके भुङ्ग्यती मम ॥ ३०.६ ॥ ८१६ ॥  
 यामः श्रयति यां धत्ते येन यात्याय याव्य या ।  
 याऽस्य मानाय यैवान्या सा मामवतु पादुका ॥ ३०.७ ॥ ८१७ ॥  
 यथा नः शौरिपादु त्वं प्रायश्चित्तेष्वनुत्तमा ।  
 निवेश्यसे ततः सद्भिः प्रायश्चित्तेष्वनुत्तमा ॥ ३०.८ ॥ ८१८ ॥  
 रामपादगता भासा सा भातागदपामरा ।  
 कादुपानञ्च कासज्या ज्यासकाञ्चनपादुका ॥ ३०.९ ॥ ८१९ ॥  
 बाढाघाणीजाटतुच्छे गाथाभानाय हुल्लभे ।  
 समाधौ शठञ्जिब्यूडां वृणोषि हरिपादुके ॥ ३०.१० ॥ ८२० ॥  
 सा भूपा रामपारस्था विभूपास्तिसपारता ।  
 तारपा सङ्घपा दृष्टिपूरपा रामपादुका ॥ ३०.११ ॥ ८२१ ॥  
 कारिका न न यात्राया यागेयास्यस्यभानुभा ।  
 पादपा ङु सिद्धासि यज्ञाय मम साञ्जसा ॥ ३०.१२ ॥ ८२२ ॥  
 सराघवा श्रुतौ दृष्टा पादुका सनृपासना ।  
 सलाघवा गतौ श्लिष्टा स्वादुर्मे सदुपासना ॥ ३०.१३ ॥ ८२३ ॥  
 काव्यायास्थित मावर्गव्याजयातगमार्गका  
 कामदा जगतः स्थित्यै रङ्गपुङ्गवपादुका ॥ ३०.१४ ॥ ८२४ ॥  
 सुरकार्यकरी देवी रङ्गधुर्यस्य पादुका ।  
 कामदा कलितादेशा चरन्ती साधुवर्त्मसु ॥ ३०.१५ ॥ ८२५ ॥  
 भरताराधितां तारां वन्दे राघवपादुकाम् ।  
 भवतापाधितान्तानां वन्धां राज्जवमेदुराम् ॥ ३०.१६ ॥ ८२६ ॥  
 कादुपास्य सदालोका कालोदाहृतदामका ।  
 कामदाध्वरिरेसाकाऽकासा रङ्गेशपादुका ॥ ३०.१७ ॥ ८२७ ॥  
 पापाङ्गुपारपाणीपा त्रिपाटीपादपादपा ।  
 कृपाङ्गुपा जपालापा स्वापा माऽपात्रुपाधिपा ॥ ३०.१८ ॥ ८२८ ॥

स्थिरागसां सदाराध्या विहताकततामता ।  
 सत्पादुके सरासामा रङ्गराजपदं नय ॥ ३०.१८ ॥ ८२८ ॥  
 स्थिता समयराजत्या गतरामादके गवि ।  
 दुरंभसां सन्नतादा साध्या तापकरासरा ॥ ३०.२० ॥ ८३० ॥  
 लोकरारा कामयारा कविराजदुरावया ।  
 तारागते पादराम राजते रामपादुका ॥ ३०.२१ ॥ ८३१ ॥  
 जयामपापामयाजयामडे द्रुदुडे मया ।  
 मडेशकाकाशडेम पादुका मम कादुपा ॥ ३०.२२ ॥ ८३२ ॥  
 पापादपापादपापा पादपादपादपा ।  
 दपादपापादपाद पादपा दपादपा ॥ ३०.२३ ॥ ८३३ ॥  
 कोपोद्दीपकपापेऽपि कृपापाकोपपादिका ।  
 पूदपादोदकापादोद्दीपिका काऽपि पादुका ॥ ३०.२४ ॥ ८३४ ॥  
 ततातत्तातितत्तेता ताततीतेतिततितुत् ।  
 तत्तत्ताततितता ततेतातेततातुता ॥ ३०.२५ ॥ ८३५ ॥  
 यायायायायायाया यायायायायायाया  
 यायायायायायाया यायायायायायाया ॥ ३०.२६ ॥ ८३६ ॥  
 रघुपतियरणावनी तदा विरथितसञ्चरणा वनीपथे ।  
 कृतपरियरणा वनीपडैर्निगमभुजैश्च रणावनीगता ॥ ३०.२७ ॥ ८३७ ॥  
 दत्तकेलिं जगत्कल्पनानाटिका-  
 रङ्गिणा रङ्गिणा रङ्गिणा रङ्गिणा ।  
 तादृशे गाधिपुत्राध्वरे त्वां विनाऽ-  
 पादुक अपादुका पादुका पादुका ॥ ३०.२८ ॥ ८३८ ॥  
 पादपापादपापादपापादपा पादपा पादपापादपापादपा ।  
 पादपापादपापादपापादपापादपापादपापादपापादपा ॥ ३०.२९ ॥ ८३९ ॥  
 साकेतत्रानवेलाजनितातनिजप्राङ्गुणश्रीप्रभासा  
 साभाप्रश्रीरटव्यामियमममयमिव्यापदुच्छेदिलासा ।  
 सावादिच्छेदतिग्माडवरुवरुवल द्नीकरस्यामरासा-  
 सा रामस्याङ्घ्रिमभ्याजतिनननतिजस्थूलमुत्रातडेसा ॥ ३०.३० ॥ ८४० ॥

रभ्ये वेश्मनि पापराक्षसभिदास्वासत्तधीनायिका

नन्तुं कर्मजदुर्मदालसधियां सा उन्तनाथीकृता ।

सद्गाढभ्रमिकासु तापसतपोविस्रम्भभूयन्त्रिका

काञ्चित्स्वैरगमेन डेलिसमये कामप्रता पादुका ॥ ३०.३१ ॥ ८४१ ॥

श्रीसंवेदनकर्मकृद्भसु तव स्यामृद्धयैर्यस्कुटः

श्रीपादावनि विस्तृतासि सुभिनी त्वं गेययातायना ।

वेदान्तानुभवतिपातिसुतनुः सान्द्रेऽयभावाप्रथेऽ-

डुस्था चाय्युतदिव्यदास्यसुमतिः प्राणस्थसीताधन ॥ ३०.३२ ॥ ८४२ ॥

कनकपीठनिविष्टतनुस्तदा सुमतिदायिनिजानुभवस्मृता ।

विधिशिवप्रभुभैरविवन्दिता विजयते रघुपुङ्गवपादुका ॥ ३०.३३ ॥ ८४३ ॥

दीनगोपीजनि क्विलिष्टभीनुत्सदा

रामपादावनि स्वानुभावस्थिता ।

अधि मेऽवश्यमुत्तारभावश्रिता

तेजसा तेन धुष्टिं गता पाविका ॥ ३०.३४ ॥ ८४४ ॥

धामनिराकृत तामसल्लोका धातृमुभैर्विनता निजदासैः ।

पापमशेषमपाङ्कुरुषे मे पादु विभूषितराघवपादा ॥ ३०.३५ ॥ ८४५ ॥

कृपानघत्रातसुभूरदृष्टा

मेध्या रुचा पारिषदाभभूपा ।

पदावनि स्त्यानसुभैर्न तृप्ता

कान्त्या समेताधिकृताऽनिरोधा ॥ ३०.३६ ॥ ८४६ ॥

सारससौभ्यसमेता भ्याता पदपा भुवि स्वाज्ञा ।

साहसकार्यवनाशा धीरा वसुधा नवन्त्यासा ॥ ३०.३७ ॥ ८४७ ॥

सान्याऽवनदा सुरवराऽधीशाना वर्यका सहसा ।

ज्ञा स्वा विभुपादपताभ्याता मे सभ्यसौ सरसा ॥ ३०.३८ ॥ ८४८ ॥

तारस्फुरतरस्वरसरसभररा सा पदावनी सारा ।

धीरस्वैरयरस्थिर रघुपुरवासरतिरामसवा ॥ ३०.३९ ॥ ८४९ ॥

यरमयरं य निचन्तुश्चरणावनिदम्परेतरा शौरेः ।

यरमपुरुषार्थयित्रौ यरणावनि दिशसि यत्परेषु सताम् ॥ ३०.४० ॥ ८५० ॥

धृति श्रीकविताकिङ्कसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्गुटनाथस्य



श्रीमद्देवान्तायार्थस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपाटुकासडस्रे  
चित्रपद्धतिः त्रिंशी ॥

३१. निर्वेदपद्धतिः (२०)

प्रपद्ये पाटुकां देवी परविद्यामिव स्वयम् ।  
यामर्पयति दीनानां दयमानो जगद्गुरुः ॥ ३१.१ ॥ ८५१ ॥

अपि जन्मनि पाटुके परस्मि-  
न्ननघैः कर्मभिरीदृशो भवेयम् ।  
य षमे विनयेन रङ्गभर्तुः  
समये त्वां पदयोः समर्पयन्ति ॥ ३१.२ ॥ ८५२ ॥

परिवर्तयिता पितामहादीन् ।  
त्वमिवानन्तमसौ वडत्यनेहा ।  
अधुनाऽपि न शौरिपाटुके त्वा-  
मनघालम्बनमभ्युपैति सित्तम् ॥ ३१.३ ॥ ८५३ ॥

कमलाध्युषिते निधौ निरीडे  
सुलभे तिष्ठति रङ्गकोशमध्ये ।  
त्वयि तत्प्रतिलम्बने स्थितायां  
परमन्विच्छति पाटुके मनो मे ॥ ३१.४ ॥ ८५४ ॥

यद्यप्यलं तरलधीस्तव न स्मरेयं  
न स्मर्तुमर्हसि कथं भवती स्वयं मे ।  
वत्से विडारकुतुकं कलयत्यवस्था  
का नाम केशवपदावनि वत्सलायाः ॥ ३१.५ ॥ ८५५ ॥

मातर्मुकुन्दकरुणामपि निह्वाना-  
त्किं वा परं किमपि किंलिषतो मदीयात् ।  
गाढं गृहीतयत्तत्ता गमनापदेशा-  
त्तत्प्रेरणाप्रणयिनी तव येन लीला ॥ ३१.६ ॥ ८५६ ॥

क्षीभाऽसि काञ्चनपदावनि कैटभाः  
पादारविन्दमकरन्दनिषेवाणेन ।  
देवि त्वदन्तिकजुषः कथमन्यथा मे

दीनाक्षराणि न शृणोषि दयाधिका त्वम् ॥ ३१.७ ॥ ६५७ ॥

मातस्त्वदर्पितभरस्य मुकुन्दपादे

भद्रेतराणि यद्वि नाम भवन्ति भूयः ।

कीर्तिः प्रपन्नपरिरक्षणीक्षितायाः

किं न त्रपेत तव काञ्चनपादरक्षे ॥ ३१.८ ॥ ६५८ ॥

दौवारिकद्विरसनप्रभवान्तरायै-

द्यूये पदावनि दुराढ्यभिलप्रवेशैः ।

तद्रङ्गधामनिरपायधनोत्तरायां

त्वय्येव विश्रमय मङ्गु मनोरथं मे ॥ ३१.९ ॥ ६५९ ॥

व्याभुङ्ख्यतां त्रिविधतापमये निदाघे

मायाविशेषजनितासु मरीचिकासु ।

संस्पृष्टशौरियरणा यरणावनि त्वं

स्थेया स्वयं भवसि नश्चरमे पुमर्थे ॥ ३१.१० ॥ ६६० ॥

अच्छेद्यया विषयवागुरया निभद्गान्

दीनान् जनार्दनपदावनि सत्यथस्था ।

प्रायः क्मेण भवती परिगुल्य मौलौ

कालेन मोचयति नः कृपया सनाथा ॥ ३१.११ ॥ ६६१ ॥

संवाङ्किता यरणयोर्भाणिपादरक्षे

देवस्य रङ्गवसतेर्दयिता ननु त्वम् ।

कस्त्वां निवारयितुमर्हति योजयन्तीं

मातः स्वयं गुणगणेषु ममापराधान् ॥ ३१.१२ ॥ ६६२ ॥

किं वा भविष्यति परं कलुशैकवृत्ते-

रेतावताऽप्यनुपजातमनेहसा मे ।

अेकं तदस्ति यद्वि पश्यसि पादुके ते

पद्मासहायपदपङ्कजभोगसाभ्यम् ॥ ३१.१३ ॥ ६६३ ॥

विविधविषयचिन्तासन्तताभिश्चिरं मां

जनितकलुषमित्यं देवि दुर्वासनाभिः ।

पदसरसिजयोत्सवं पादुके रङ्गभर्तुः

परिमलपरिवाडैः पावनैर्वासयेथाः ॥ ३१.१४ ॥ ६६४ ॥

शरणाभधिगतस्त्वां शार्ङ्गिणः पादरक्षे

सकृदपि विनियुक्तं त्वत्सपर्याधिकारे ।

पुनरपि कथमेनं उस्तमुत्तानयेयं

धनमदमुदितानां मानवानां समाजे ॥ ३१.१५ ॥ ६६५ ॥

यदि किमपि समीछे कर्म कर्तुं यथाव-

त्प्रतिपदमुपजातैः प्रत्ययेयां निमित्तैः ।

अवधिरसि यदि त्वं तत्र नैमित्तिकानां

शरणाभिड न किं मे शौरिपादावनि स्याः ॥ ३१.१६ ॥ ६६६ ॥

अन्तर्लीनैरघपरिकरैराविला चित्तवृत्तिः

शब्दादीनां परवशतया दृर्ज्यानीन्द्रियाणि ।

विषणोः पादप्रणयिनि चिरादस्य मे दृःभसिन्धोः

पारं प्रथं भवति परया विधया वा त्यया वा ॥ ३१.१७ ॥ ६६७ ॥

गोमायूनां मलयपवने तस्कराणां डिमांशौ

दुर्वृत्तानां सुचरितमये सत्ये त्वत्सनाथे ।

तत्त्वज्ञाने तरलमनसां शार्ङ्गिणः पादरक्षे

नित्योद्वेगो भवति नियतेरीदृशी दृर्विनीतिः ॥ ३१.१८ ॥ ६६८ ॥

काले जन्तून् कलुषकरणे क्षिप्रमाकारयन्त्या

घोरे नाडं यमपरिषदो घोषमाकर्णयिष्यम् ।

श्रीमद्रङ्गेश्वर्यरणयोस्तन्तरङ्गैः प्रयुक्तं

सेवाहानं सपदि शृणुयां पादुकासेवकेति ॥ ३१.१९ ॥ ६६९ ॥

पाषाणकल्पमन्ते परिचितगौतमपरिग्रहन्त्यायात् ।

पतिपदपरियरणार्द्धं परिणामय मुकुन्दपादरक्षिणि माम् ॥ ३१.२० ॥ ६७० ॥

धृति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य

श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासडसे

निर्वेदपद्धतिरेकत्रिंशी ॥

### ३२. कृलपद्धतिः (३८)

उपाध्यातां तथात्वेन वसिष्ठाधैर्महर्षिभिः ।

उपायकृलयोः काष्ठामुपासे रामपादुकाम् ॥ ३२.१ ॥ ६७१ ॥

निविशेय निरन्तरं प्रतीतस्त्रिदशानां विभवं तृणाय मत्वा ।  
सविधे तव देवि रङ्गभर्तुः पदलीलाकमलं समुद्रङ्गन्त्याः ॥ ३२.२ ॥ ९७२ ॥

किमलं मणिपादुके त्वया मे सुलभे रङ्गनिधौ श्रिया सनाथे ।  
करणानि पुनः कर्धयेयं कृपादाद्धारदुरासिकादिदुःखैः ॥ ३२.३ ॥ ९७३ ॥

सकृदध्यनुभूय रङ्गभर्तुस्त्वदुपश्लेषमनोहरं पदाब्जम् ।  
अपुनर्भवकौतुकं तदैव प्रशमं गच्छति पादुके मुनीनाम् ॥ ३२.४ ॥ ९७४ ॥

अपरस्परपातिनामभीषा-

मनिदम्पूर्वनिरुद्धसन्ततीनाम् ।

भरतव्यसनादनूनसीम्नां

दुरितानां मम निष्कृतिस्त्वमासीः ॥ ३२.५ ॥ ९७५ ॥

त्वदुपासनसंप्रदायविद्भिः

समये सात्त्वतसेविते नियुक्ताः ।

भरतव्रतिनो भवाम्बुराशिं

कतिथित् काञ्चनपादुके तरन्ति ॥ ३२.६ ॥ ९७६ ॥

अलमभ्युतपादुके यथाव-

त्भवती यच्च पदं त्यटेकधार्यम् ।

धतरैतरभूषितं तदेत-

त्किन्तयं संवननाय येतसो नः ॥ ३२.७ ॥ ९७७ ॥

अनन्यसामान्यतया मुरारे-

रङ्गेष्ववामेषु किरीटमुष्यैः ।

पादावनि त्वं निजमेव भागं

सर्वात्मसाधारणतामनैषीः ॥ ३२.८ ॥ ९७८ ॥

समाश्रितानां मणिपादुके त्वां

विपश्चितां विष्वग्पदेऽध्यनास्था ।

कथं पुनस्ते कृतिनो भजेरन्

वासादरं वासवराजधान्याम् ॥ ३२.९ ॥ ९७९ ॥

विमृश्य रङ्गेश्वरपादरक्षे

वारङ्कमं नूनमवारणीयम् ।

पद्माग्रुडेऽपि स्पृशती प्रतीता

स्थूलेन रुपेण वसुन्धरा त्वाम् ॥ ३२.१० ॥ ८८० ॥

अभिरक्षसि त्वमनपायनिधिं

मणिपादुके मधुभिदधश्चरणाम् ।

अत एव देवि तदनन्यधनाः

शिरसा वडन्ति भवतीं कृतिनः ॥ ३२.११ ॥ ८८१ ॥

पद्युगमिव पादुके मुरारे-

र्भवति विभूतिरकण्टका त्वयैव ।

कथमिव लुदयानि भावुकानां

त्वदनुभवाद्गुणतकण्टकानि ॥ ३२.१२ ॥ ८८२ ॥

ज्ञानक्रियाभजनसीमविदूरवृत्ते-

वैदेशिकस्य तदवासिद्धतां गुणानाम् ।

मौलौ ममासि मधुसूदनपादुके त्वं

गङ्गेव उन्त पतिता विधिनैव पङ्गोः ॥ ३२.१३ ॥ ८८३ ॥

रङ्गेश्वरस्य यद्विधं मणिपादरक्षे

पादारविन्दयुगलं भवतीसमेतम् ।

पुंसामुपोषितविलोचनपारणार्द्धं

क्षीरे तदेतद्विड शर्करया समेतम् ॥ ३२.१४ ॥ ८८४ ॥

कामादिदोषरहितं त्वदनन्यकामाः

कर्म त्रयोदशविधं परिशीलयन्तः ।

पादावनि त्वदनुषङ्गविशेषदृश्य-

मेकान्तिनः परियरन्ति पदं मुरारेः ॥ ३२.१५ ॥ ८८५ ॥

मौलौ स्थिता मभभुजामथवा श्रुतीनां

तद्गङ्गराज्यरणावनि वैभवं ते ।

अस्माद्दृशामपि यद्वि प्रथितं ततःस्था-

त्सौलभ्यमभ्य तद्विदं तव सार्वभौमम् ॥ ३२.१६ ॥ ८८६ ॥

स्वप्नेऽपि येत् त्वमसि मूर्धनि सन्निविष्टा

नम्रस्य मे नरकमर्दनपादरक्षे ।

स्थाने तदेतद्विड देवि यतः समाधौ

सन्तो विदुस्तमपि तादृशबुद्धिगम्यम् ॥ ३२.१७ ॥ ८८७ ॥

भङ्गाञ्जलिः परिचरन्नियमेव रङ्गे

विश्राणिताय्युतनिधिं भण्डिपादुके त्वाम् ।

कस्यापि कृणितदृशो धनिनः पुरस्ता-

दुत्तानयेय न कदाऽपि करं विकोशम् ॥ ३२.१८ ॥ ६८८ ॥

त्वय्यर्पितेन चरणेन सध्वभाजः

पादावनि प्रथितसात्त्विकभावदृश्याः ।

रङ्गेशवद्विदधते मुडुरङ्गडारान्

रङ्गे मडीयसि नटा षव भावुकास्ते ॥ ३२.१९ ॥ ६८९ ॥

येन स्थिता शिरसि मे विधिनाऽधुना त्वं

तेनैव देवि नियतं मम साम्पराये ।

लक्ष्मीकरिष्यसि पदावनि रङ्गनाथं

लक्ष्मीपदाम्बुरुडयावकपङ्कलक्ष्यम् ॥ ३२.२० ॥ ६९० ॥

हरिचरणसरोजे भक्तिभाजां जनाना-

मनुकरणविशेषैरात्मनैवोपडास्यम् ।

परिणामय द्यार्द्रा पादुके तादृशं मां

भरतपरिषदन्तर्वर्तिभिः प्रेक्षणीयम् ॥ ३२.२१ ॥ ६९१ ॥

दुरितमपनयन्ती दूरतः पादुके त्वं

दनुजमथनलीलां देवतामानयन्ती ।

अनितरशरणानामग्रिमस्यास्य जन्तो-

रवशकरणवृत्तेरग्रतः सन्निधेयाः ॥ ३२.२२ ॥ ६९२ ॥

चरमनिगमगीते समतन्तौ समासे

निजसदनसमीपे प्रापयिष्यन् विडारम् ।

ज्वलनमिव भवत्योः सम्यगारोपयेन्मां

प्रथमवरणवश्यः पादुके रङ्गनाथः ॥ ३२.२३ ॥ ६९३ ॥

पुनरुदरनिवासच्छेदनं सख्यसिन्धोः

पुलिनमधिवसेयं पुण्यमाब्रह्मलाभात् ।

परिणमति शरीरे पादुके यत्र पुंसां

त्वमसि निगमगीता शाश्वतं मौलिरत्नम् ॥ ३२.२४ ॥ ६९४ ॥

अडुविधपुरुषार्थग्रामसीमान्तरेभां

हरिचरणसरोज्यासधन्यामनन्यः ।

भरतसमयसिद्धां पादुके भावयंस्त्वां

शतमिड शरदस्ते श्रावयेयं समृद्धिम् ॥ ३२.२५ ॥ ८८५ ॥

तिलकयसि शिरो मे शौरिपादवनि त्वं

भजसि मनसि नित्यं भूमिकां भावनाभ्याम् ।

वयसि य विभवैः स्वैर्व्यञ्जितमित्थं प्रयाता

तद्विड परिणतं मे तादृशं भागधेयम् ॥ ३२.२६ ॥ ८८६ ॥

अजनिषि शिरमादौ छन्त देडेन्द्रियादि-

स्तदनु तदधिकः सन्नीश्वरोऽहं वभूव ।

अथ भगवत अेवाभूवमर्थाद्विदानीं

तव पुनरुभमासं पादुके धन्यजन्मा ॥ ३२.२७ ॥ ८८७ ॥

त्वय्यायत्तौ भगवति शिलाभस्मनोः प्राणानां-

दास्त्रीभालं प्रथितविभवौ पादपद्मौ मुरारेः ।

तामेवाहं शिरसिनि छितामद्य पश्यामिं दैवा-

दात्माधारां जननि भवतीमात्मलाभप्रसूतिम् ॥ ३२.२८ ॥ ८८८ ॥

कथङ्कारं लक्ष्मीकरकमलयोग्यं निजपदं

निदध्याद्गुणेशः कुलिशकठिनेऽस्मिन्मनसि नः ।

न येदेवं मध्ये विशति दयया देवि भवती

निजाकान्तिक्षुण्णस्मरशरशिभाकण्टकततिः ॥ ३२.२९ ॥ ८८९ ॥

डीडालौल्यं किमपि समये पादुके वर्जयन्ती

निर्वेशं स्वं दिशसि भवतीनाथयोः श्रीधरण्योः ।

मामप्येवं जनय मधुजित्पादयोरन्तरङ्गं

रङ्गं याऽसौ जनयसि गुणैर्भारतीनृत्तरङ्गम् ॥ ३२.३० ॥ १००० ॥

धृति रङ्गधुरीणपादुके त्वं

स्तुतिलक्ष्णेण सुखशो विमृष्टा ।

सङ्कलं मम जन्म तावदेत-

त्यद्विडाशास्यमतःपरं किमेतत् ॥ ३२.३१ ॥ १००१ ॥

मातः स्वरूपमिव रङ्गपतेर्निविष्टं

वायाभसीमनि पदावनि वैभवं ते ।

मोडादमिष्टुतवतो मम मन्त्रबुद्धे-

र्भालस्य साहसमिदं दयया सुखेथाः ॥ ३२.३२ ॥ १००२ ॥

ये नाम भक्तिनियताः कवयो मदन्ये

मातः स्तुवन्ति मधुसूदनपाटुके त्वाम् ।

वपुष्ये गुणांशविनिवेशितमानसानां

तेषामहं सभङ्गमानविलोकितानि ॥ ३२.३३ ॥ १००३ ॥

सङ्घर्षयन्ति वृद्धयान्यसतां गुणांशे

सन्तस्तु सन्तमपि न प्रथयन्ति दोषम् ।

तद्भङ्गनाथयरणावनि ते स्तुतीना-

मेका परं सडसतोरिड साक्षिणी त्वम् ॥ ३२.३४ ॥ १००४ ॥

इत्थं त्वमेव निजकेलिवशादकार्षी-

रिङ्गवाङ्मुनाथपदपङ्कजयोरनन्या ।

स्वीयं पदावनि मया सुमहद्व्यरित्रं

सीतेव देवि सडजेन कवीश्वरेण ॥ ३२.३५ ॥ १००५ ॥

पृथुकवदनशङ्खस्पर्शनीत्या कदाचि-

च्छिरसि विनिङ्गितायाः स्वेन भूम्ना तवैव ।

स्तुतिरियमुपज्ञाता मन्मुपेनेत्यधीयुः

परियरणापरास्ते पाटुकेऽपास्तदोषाः ॥ ३२.३६ ॥ १००६ ॥

यदिस्कीता भक्तिः प्राणय(व)मुपवाणीपरिपणं

पदत्राणस्तोत्रं वृद्धिं विभृत रङ्गक्षितिभृतः ।

निरुन्मादो यद्वा निरबधिसुधानिर्जरमुद्यो

वयोभङ्गीरेता न कथमनुरुन्धे सडृढयः ॥ ३२.३७ ॥ १००७ ॥

जयति यतिराजसूक्तिर्जयति मुकुन्दस्य पाटुकायुगली ।

तद्भुवयधनास्त्रिवेदीमवन्ध्ययन्तो जयन्ति भुवि सन्तः ॥ ३२.३८ ॥ १००८ ॥

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्गुटनाथस्य

श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपाटुकासहस्रे

इलपद्भुतिः द्वात्रिंशी ॥

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेङ्गुटनाथस्य

श्रीमद्भेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपाटुकासहस्रं सम्पूर्णम् ॥





- 1 Introduction
- 2 How Paaduka is appropriately referred to as  
Sataari or Satakopam
- 3 Greatness of Paaduka
- 4 Rama had pledged Paaduka to Bharata as surety  
for return
- 5 Return of Paaduka to Ayodhya with Bharata
- 6 Assumption of Power
- 7 Coronation of the Paaduka
- 8 Reinstatement at Rama's feet after
- 9 Poets and Panegyrists sing Paaduka'spraise
- 10 Love-play between Paaduka Devi and Lord Rama
- 11 The Lord strolls with the Paadukas on
- 12 Oblations with flowers
- 13 Potency of dust from the Paadukas
- 14 On the melody of Paaduka walking
- 15 Gems as a totality-Distant view
- 16 Varieties of gems present together emitting  
spectra-near view
- 17 The luster of the ruby
- 18 On pearls in the Paaduka
- 19 On the emerald gems
- 20 On the sapphire beauty
- 21 Objects reflected in the Paadukas lustrous surface
- 22 Gold Paadukas
- 23 Paaduka exhibiting its status of subservience.  
Also the incarnation of Adishesha
- 24 The twin-Paaduka and its speciality
- 25 Shape and beauty of the Paaduka
- 26 The knob in each Paaduka
- 27 Of the streaks on the Paaduka
- 28 The maxims of conduct that the Paaduka implies

- 29 Miscellaneous aspects
- 30 Chitra Paddhati which emphasizes asuitable fitting  
matrix of artistry aspecialty of Oriental poetry
- 31 Words in disgust, in humility; entreating about one's  
pitiable plight
- 32 Rewards for having composed of the work and for  
recitation of the same

Proofread by Pooja P

---

——  
*Shri Ranganatha Paduka Sahasram*  
pdf was typeset on February 2, 2024

——  
Please send corrections to [sanskrit@cheerful.com](mailto:sanskrit@cheerful.com)

